

67. SAYI

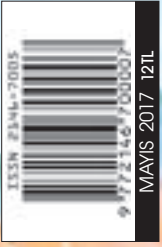

ŞALOM

D

gi

Çocuk
Anneler
& Çocuk
Gelinler

**Ömer
Madra
Küresel
Isınma...**

**Sebastiao
Salgado
“Ağaçlar
Gezegemizin
Saçlarıdır”**

**Şavuot
Hasadın
Bayramı**

İnsanlık için yeni bir
'çıkış' mümkün mü?

Jacque
Fresco'nun
ütopyaları

Hayallerinden
vazgeçmeyen
başarılı bir oyuncu

HAMDİ ALP

Anneler Gününüz kutlu olsun.

TARABYA'NIN YENİ DEĞERİ

T.0212 202 99 66 Ferahevler Mah. Adnan Kahveci Cd. No:22 Sarıyer 34457 İstanbul

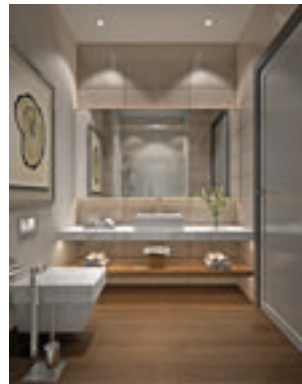

TarabyaLIFE; mimarı doğa olan bir tasarım. Doğanın renklerini alan ve doğal taşlarla inşa edilen TarabyaLIFE, doğadan ilham almak yerine, onun şekillendirilmesiyle hayat bulan bir proje.

11 blok, 256 adet A+ konuttan oluşan TarabyaLIFE; son teknoloji akıllı ev sistemi ile doğanın huzurlu kollarında teknolojiyi size sunarken; güvenlik ve konforunuzu en yüksek noktaya taşıyor.

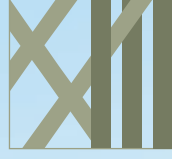
Jakuzili yüzme havuzu, çocuk yüzme havuzu, fitness salonu, sauna, buhar odası, çocuk oyun odası gibi birçok sosyal olanaklarıyla keyifli bir yaşamın kapılarını ardına kadar açıyor.

www.tarabyalife.net

UZMAN

SVOT YAPI

KEMERLIFE

Hem Yeşil Hem Şehir

Sabit kur ve
kişiyeye özel esnek
ödeme fırsatı

METAL YAPI KONUT

Bebek Bileti: Puanlarla alınan belirli uçuşlardaki biletler için üst limit 100 TL olacak şekilde bebeğinizin bileti hediye. Refakatçi Bileti: Sizinle beraber seyahat edecek

Dünyanın neresine giderseniz gidin, Yapı Kredi Crystal ayrıcalıkları sizinle.

Yapı Kredi Crystal sahibiyse, sizinle birlikte seyahat edecek bir yakınınızın biletini **%25** daha az puanla alır, 0-2 yaş arası çocuklarınızın bileti için ücret ödemezsiniz.

PAHADA AĞIR ŞEYLERİ ALMANIN EN HAFİF YOLU

YapıKredi
Crystal

118

18

96 GELENEK Sara Yanarocak
Hasadın
Bayramı Şavuot

44

30

Püflü Şeyler

94

Alper
Almelek**82 İNCELEME** Halit Kakinç – İnsanlık için yeni bir "çıkış" mümkün mü?**88 KÜLTÜRLERARASI TATLAR**

Berken Döner – İstanbul Rum Mutfağı

100 GÜNCEL Meksika'dan Datça'ya, Datça'dan dünyaya**106 GÜNCEL** Doreet Habib – Farkındalık yolculuğunda Litvanya...**110 SERGİ** Tına Varon – Kâğıt ve atık malzemelerin sanata dönüşümü**112 SANAT** Ester Almelek – Gertrude Stein**118 TİYATRO** Erdoğan Mitrani
Leyla Gencer Anısına "Güllü Şövalye"**120 JUDEO-ESPANYOL** Karen G. Şarhon**122 SİNEMA** Seyfi İşman
İstanbul Film Festivali**124 ASTRO AJANDA** Meral Erduran Ilgaz**126 SANAT AJANDASI**

Karen Hodara Kohen

128 GURME Shirley Kaston – İki prenses, bir sert su**130 TEKNOLOJİ**Estella Küçükbarokas
Dünya Günü 2017**78 YAŞAM**Neriman Ülsever
"Yapılmaz" &
Dayanılmaz
Cazibesi

İçindekiler

10 HABER Nelly Barokas**18 SÖYLEŞİ** Sandra Franko Filiba
Ömer Madra & küresel ısınma**22 MEKÂN** Tına Varon
Angkor görülmeden ölünmez**26 EVREN** Dr. Ahmet Kurtaran
Yaratılmış düzen, bir enerji evreni**30 PORTRE** Suzan Nana Tarablus
Sebastiao Salgado: "Ağaçlar
gezegenimizin saçlarıdır"**38 DOĞA** Yaşayan heykeller**40 İNCELEME** Sara Yanarocak

Ana & Tabiat Ana

44 YAŞAM İra Almozlinos – Çocuk anneler**50 PSİKOLOJİ** Ethel Kebudi
Çocuk Gelinler mi? Nerde?**52 SÖYLEŞİ** Dalia Maya – Chaya Chitrik
Annenin Tevrat'ını Dinle**56 GÜNCEL** Güllerin efendisi Kara gül**64 TARİHTE BU AY** Metin Delevi**66 ŞİİR** Edip Cansever – Gelincikler**70 BİR İNSAN-BİR DÜNYA** Miryam Şulam
Ressam Yüksel Aydın'dan 'An'**72 KENTİN İZİ** Mois Gabay – Eminönü,
Hanlar Kapanlar**10 YAŞAM** Dalia Maya –
Halfeti'ye Ağıt...**10 GENÇ
SAHNE**Ebru Kavak
Hamdi Alp**102 EDEBİYAT**Yılmaz Çongar
Aziz Nesin

YAZ ÖNCESİ YENİLENME ZAMANI...

Quartz Clinique Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi OP. DR. LEYLA ARVAS'la 'High Definition VASER Liposculpture' hakkında söyleştik.

Op. Dr. Leyla Arvas

Öncelikle kendinizden bahseder misiniz? Quartz Clinique'yi açmaya nasıl karar verdiniz?

1998 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldum; doktoramı tamamladıktan sonra Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi uzmanlığına başladım. Eğitim dönemim boyunca farklı ülkelerdeki tanınmış klinik ve hastanelerde çalıştım. Bana göre her insan eşsizdir, en iyi şekilde görünme ve hissetme potansiyeline sahiptir. Değişen hayat tarzları her yaşta insanın güzelliğe ve sağlığa bakış açısını da değiştirmiştir. Medikal tedaviler, cerrahi ve teknolojik gelişmeler güzelliği kolay erişilebilir hale getirmiştir.

Bu doğrultuda bütünsel bakış açısı ile farklı branşları bir arada bulandıran kliniğimizi, 2015 yılında Nişantaşı'nda açtık.

Başarımızın kökeninin isteklerinizi doğru anlamak, doğru tedaviyi uygulamak olduğuna ve aynı zamanda estetik bakış açısının, sağlıklı ve kişiye özel olması gerektiğine inanıyoruz. Bu nedenle mutluluğunuz ve sağlığınız önceliğimizdir.

Kliniğinizde hangi hizmetleri vermektedir?

Quartz Clinique olarak, İstanbul'daki en kapsamlı estetik cerrahi uygulamaları, cerrahi ve medikal tedavileri, uzman ve tecrübeli doktorlar tarafından son teknolojiyle birlikte sizlere sunmaktayız. Kliniğimizde Plastik Cerrahi, Medikal Estetik, Kadın Doğum ve Tüp Bebek, Anti-Aging, Estetik Diş Hekimliği ve Holistik Danışmanlık konularında deneyimli uzman doktorlarımız hizmet vermekte.

Harbiye Mah. Abdi İpekçi Cad. Park No: 19-1 Kat: 2 Nişantaşı, İstanbul - Türkiye
(0212) 241 46 24 • (0544) 268 44 33 • (0530) 068 44 33

Yaza hazırlanırken High Def Liposculpture ile daha belirgin kaslar, daha atletik görünümü nasıl sağlayabiliriz? Bu yöntemi açıklayabilir misiniz?

Yazın, bikini ve mayoların içinde güzel ve atletik görünmeyi hepimiz isteriz. Yine de belli bölgelerde gitmeyen, erimeyen inatçı yağlar vardır ve istenen şekle girmemize bir şekilde engel olurlar.

Günümüzde estetik ve güzel vücut denilince akla ince ve atletik görünüm gelmektedir. Genellikle daha atletik görünmek isteyen erkek ve kadınlar tarafından tercih edilen yeni trend ise 'High Definition VASER Liposculpture' denilen cerrahi bir yöntemdir.

Kısaca Hi-Def olarak adlandırılan bu yöntem, ileri bir liposuction-lipofilling tekniğidir. Tıpkı bir heykele şekil verir gibi hastanın kendi topografik fiziksel yapısına uygun olarak kas gölgeleri daha belirgin hale getirilir. İstenmeyen bölgelerdeki yağlar özel bir teknikle alınır, ihtiyaç duyulan ve kasların daha belirgin olarak ön plana çıkmasını istediğimiz bölgelere transfer edilir. Bu işlem için uygun olan hastalar genellikle vücut yağ oranı % 10-15 olan, cilt kalitesi iyi olan hastalardır.

Klasik liposuction bölgesel olarak biriken yağları uzaklaştırmaya ve beden ölçülerini küçültmeye yönelik yapılan bir girişimdir. VASER Hi-Def Liposculpture ise; Vaser isimli 3. Kuşak ultrasound teknolojisiyle ve özel bir teknikle yapılır.

Özellikli liposelective yani yağ seçici olması ve sadece yağları parçalamasıdır. Böylece damar, sinir ve bağ dokusu zarar görmez ve morluk, hissizlik gibi yan etkiler görülmez. Bu teknik genellikle karın bölgesinde, kasık, sırt ve bel bölgelerinde, omuz-kol ve bacaklarda uygulanmaktadır. Operasyon süresi yaklaşık olarak 2 - 4 saat arasında değişir. Bu saatler zarfında hiçbir egzersiz yapmadan arzu edilen vücut şekli verilmiş olur. Operasyon sonrası verilecek özel korseinin bir ay süresince giyilmesi gereklidir. Ameliyat sonrası ağrı yaklaşık olarak 3-5 gün kadar, özellikle karın bölgesinde hissedilir. Eğer istenirse 10 gün sonra spor yapmaya başlanabilir.

ANNELER GÜNÜNE ÖZEL KAMPANYANIZ VAR MI?

ANNELER GÜNÜ'NE ÖZEL TÜM İŞLEMLERDE % 20 İNDİRİM MEVCUT.

QUARTZ
CLINIQUE

www.quartzclinique.com

quartz clinique

Adolfo Kaminsky
kızı Sarah ile birlikte

KALPAZANIN HAYATI KİTAP OLDU

'Adolfo Kaminsky: A Forger's Life', Sarah Kaminsky'nin babasını konu ettiği biyografik bir kitap. Adolfo Kaminsky İkinci Dünya Savaşı yıllarında sahte kimlik belgeleri yaparak binlerce Yahudi'yi Holokost'tan kurtarmıştı. Sarah Kaminsky babasının gizli kalmış geçmişini keşfetmesini şu sözlerle anlatıyor: "Kardeşlerim ve ben evimizde duyduğumuz konuşmalardan gizli bir şeyler seziniyorduk. Ancak küçüktük, sahtekârlığın, kalpazanlığın ne olduğunu bilmiyorduk. Zamanla Fransa Direnişçilerinin kaleme aldığı kitaplar da babamın adının geçtiğini gördüm. Kalpazanlığın ne olduğunu öğrendiğimde pek babamın geçmişi bunu yaptığına inanmadım. Çünkü o çok dürüst, kanun ve kurallara saygı duyan bir kişi." 'Adolfo Kaminsky: A Forger's Life' kitabında Sarah, babasının 17 yaşında başladığı kalpazanlığı 30 yıl kadar sürdürdüğünü anlatıyor. Adolfo Kaminsky katıldığı Fransız Direnişi'nde sahte kimlik yapmakta uzman oldu. Cezayir Bağımsızlık Hareketi'nde ve ardından Güney Afrika'da apartheid karşıtı harekette çok etkin bir rol oynadı. 2009 yılında yayınlanan kitap Fransa'da uzun süre çok satanlar listesinde yer aldı, İbranice, Türkçe, Arapça ve İngilizceye tercüme edildi. Sarah oğlunu dünyaya getirdiğinde, bu kitabı kaleme almaya karar verdi. Babası o zaman 77 yaşındaydı. Bu kararı almasının sebebi, oğluna ne denli değerli bir büyükbabaya sahip olduğunu öğrenme şansını tanımaktı. Günümüzde 91 yaşında olan Adolfo Kaminsky, kitabın hazırlık aşamasında her ne kadar acı veren bir deneyim olsa da geçmişte tüm yaşadıklarını kızına ayrıntıları ile anlattı.

ADRIEN BRODY KÖR ROLÜNDE

Oscar ödüllü aktör Adrien Brody BBC'de yayınlanmakta olan bir dizinin oyuncu kadrosuna katıldı. Çekimleri Birmingham'da gerçekleşen 'Peaky Blinders' adlı dramatik dizi Birinci Dünya Savaşı öncesinde bir gangster çetesinin öyküsünü konu ediniyor. Brody, Steven Knight'in senaryosunu yazdığı ve yönettiği filmin dört bölümünde rol alacak. Adrien Brody'nin babası Elliot, Yahudi bir ailenin oğlu. Annesi Sylvia Plachy ise Yahudi bir annenin kızı olduğu halde Katolik olarak büyütülmüş. Adrien ise yetişmesinde ne Yahudiliğin ne de Hıristiyanlığın belirleyici olduğunu söylemekte.

İRANLINİN İBRANİCE DÖVMESİ

Reza Aslan İran kökenli, ABD'de dini eğitimlik yapan bir yazar, televizyon sunucusu ve yapımcısı bir Müslüman. CNN'de 'Believer' adlı programı ile ünlü olan Reza Aslan'ın takipçileri, onun çeşitli inançların ritüellerini tanıtırken kolundaki İbranice 'Hillel' yazılı dövmeyle fark ettiler. 44 yaşındaki Reza Aslan'a sorulduğunda, "Bu dövmeyle tinselliğimin bir ifadesi olarak 22-23 yaşımdayken yaptırmıştım" yanıtını verdi. 'Hillel' övgü anlamına gelse de Aslan, Biblik olarak 'huşu' anlamına geldiği için yaptırdığını söyledi. "Ruhaniliğe merakım ailemden ve doğadan geliyor. Dünyanın ihtişamından ve gizeminden etkileniyor ve bunu tanıtip, sergilemek istiyorum" diyen Reza Aslan zaman zaman İsrail'e de gidiyor. Reza Aslan'ın dini konularda yayınlanmış üç kitabı var: 'No god but God: The Origins, Evolution, and Future of Islam', 'Beyond Fundamentalism: Confronting Religious Extremism in the Age of Globalization,' ve 'Zealot: The Life and Times of Jesus of Nazareth.' Birçok din akademisinin ve kurumunun üyesi olan Aslan, California Üniversitesi'nde yaratıcı yazarlık eğitimi veriyor.

BEACH & POOL FASHION '17
by MENDO'S

MENDO'S

Istanbul: İstinye Park, Akmerkez,
Bağdat Caddesi
İzmir: Alsancak, Çeşme Marina
Bodrum: Türkbükü, Yalıkavak
Marmaris: Netsel Marina
Mersin: Marina

www.brandys.com.tr

[brandyscomtr](https://www.facebook.com/brandyscomtr) [brandyscomtr](https://www.instagram.com/brandyscomtr)

gottex

YapıKredi
WORLD'e özel
6 taksit!

TRUMP'A DÖRDÜNCÜ YAHUDİ TORUN YOLDA

ABD Başkanı Donald Trump'ın oğlu Eric Trump ve Yahudi eşi Lara eylül ayında bir erkek bebeklerinin dünyaya geleceği açıklamasını yaptılar. Eric Trump ile evlenmeden önce Lara Yunaska CBS'de yapımcı olarak çalışmaktaydı. Eric ile Lara'nın tanışıp evlenme kararı almasında Trump'ın Ivanka adlı kızı ile evli olan ve üç çocuk sahibi Ortodoks Yahudisi Jared Kushner etkin olmuştur.

FESTİVALDE HOLOKOST FİLMLERİ AĞIRLIKTAYDI

17 Mart ile 5 Nisan tarihleri arasında Londra'da gerçekleşen 15. Polonya Filmleri Festivali'nde ağırlık Holokost temalı filmlerde oldu. Geçtiğimiz ekim ayında hayata veda eden efsane yönetmen Andrzej Wajda anısına tahsis edilen KINOTEKA festivalinde; 'Kandl', 'The Promised Land', 2016 yapımı 'Happiness of the World' gibi Holokost konulu filmlerin gösterimi gerçekleşti. Ayrıca Polonyalı kadın yönetmen Wanda Jakubowska'nın, çekimleri kendisinin de uzun zaman tutuklu kaldığı Auschwitz-Birkenau'da yapılmış yarı otobiyografik filmi 'The Last Stage'in gösterimi programda yer aldı. 'Encounters in the Dark' da Polonyalıların zoraki işçi olarak Almanya fabrikalarında çalıştırılmasını konu edinen Jakubowska'nın festivalde gösterilen diğer bir filmi oldu.

KERET, RUSYA'DAN ÖDÜLE ADAY

Dünyaca ünlü İsraili yazar Etgar Keret'in 2014'te yayınlanan 'The Seven Good Years: A Memoir,' adlı kitabı Rusya'da Leo Tolstoy adına düzenlenen Yasnaya Polyana Literary ödülünün yabancı edebiyat kategorisine aday gösterildi. 28 adayın birincisi 1,2 milyon ruble (20 bin dolar) ve çevirmeni 500 bin ruble (8.500 dolar) kazanacak. Keret, edebiyat alanındaki başarıları ve Yahudi değerlerini yabancı kültürlerle tanımındaki katkıları nedeniyle 100 bin dolarlık 2016 Charles Bronfman ödülünü kazanmıştı. 2016'da yabancı edebiyat kategorisinde Yasnaya Polyana ödülünü Orhan Pamuk, 2015'te de ABD'li Ruth Ozeki kazanmıştı.

GÖZÜ BEYAZ SARAY'DA

Yahudi bir ailenin oğlu olan Cumhuriyetçi Eric Greitens, %51 oy toplayarak Demokrat parti adayı rakibini geride bıraktı, 9 Ocak günü Missouri Eyaletinin 56. yöneticisi seçildi. Aynı hafta St. Louis'deki bir sinagogda katıldığı Şabat duasında oranın sakinleri tarafından ağırlandı. Askeri kariyere sahip Greitens, 200 mezar taşının talan edildiği St. Louis Chesed Shel Emeth Yahudi mezarlığına yönelik saldırılar sonrasında evrensel değerleri vurguladığı bir konuşma yaptı. Mezar taşlarını onarmak üzere gelen gönüllü topluluğuna yaptığı konuşmada Greitens; "Bildiğiniz gibi ben Yahudi'yim. Yahudilikte 'tikkun olam' yani 'dünyayı düzeltmek' dediğimiz bir kavram vardır. Sizler de şimdi bu prensibi uygulamaktasınız" dedi ve Yahudi, Müslüman, Hıristiyanlardan oluşan yüzlerce gönüllüye teşekkür etti. Oldukça parlak bir geçmişi olan ve Oxford'dan doktora sahibi Eric Greitens'in yazar olarak yeteneği ve yayınlanmış kitapları var. Fortune Magazine 2014 yılında hazırladığı 'Dünyanın En Büyük 50 Lideri' sıralamasında Greitens'e de yer verdi.

ABD siyasetinde geleceği parlak adaylar arasında yer alan Eric Greitens, "Resilience: Hard-Won Wisdom for Living a Better Life," adlı kitabının bir bölümünde kişi dindar olsun veya olmasın, Yahudilikte Şabat'ın önemine değinmekte.

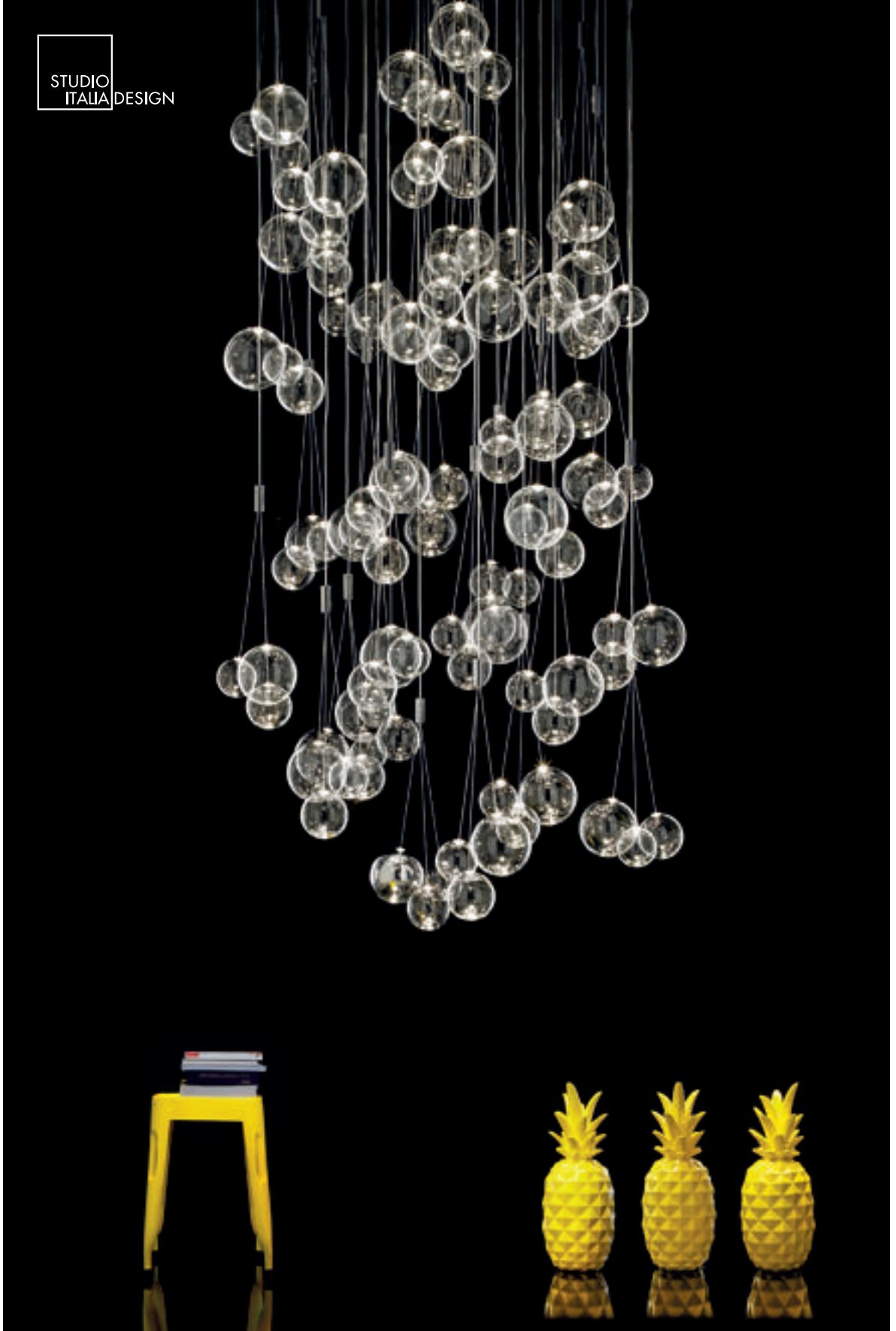
Amos Oz

MAN BOOKER ÖDÜNE İKİ ÜNLÜ ADAY

İsraili iki ünlü yazar, Amos Oz ile David Grossman, Man Booker Uluslararası Kitap Ödülü'ne aday gösterildi. 11 farklı lisanda yazan 13 seçilmiş yazar arasında yer alan Amos Oz, 'Judah', David Grossman da İsraili bir komedyeni konu aldığı 'A Horse Walks into a Bar' adlı kitapları ile bu ödüle aday oldular. Man Booker Uluslararası Kitap Ödülü her yıl İngilizceye tercüme edilip bu ülkede yayınlanmış kitaplardan birine veriliyor. Birinci seçilen kitap 14 Haziran'da Londra'da gerçekleşecek ödül töreninde açıklanacak.

David Grossman

STUDIO
ITALIA DESIGN

TEPTA
AYDINLATMA

LUCIANA BERGER ANNE OLDU

İngiltere İşçi Partisi Milletvekili Luciana Berger ile eşi Alistair Goldsmith'in mart ayı ortasında ilk çocukları dünyaya geldi. Goldsmith çifti kızlarına Amelie Moselle adını verdi. İşçi Partisinin Liverpool Wavertree temsilcisi ve Jeremy Corbyn kabinesinin bir üyesi olan Luciana Berger, 2015 yılında Liverpool Princes Road sinagogunda Alistair Goldsmith ile evlenmişti.

BEBEĞİNİ INSTAGRAM'DA DUYURDU

Dünyaca ünlü süper model Bar Refaeli, ikinci bir bebek beklediğini 28 Mart Salı günü Instagram'dan duyurdu. 31 yaşındaki Refaeli sosyal medyada yayınladığı göbeğini açıkta bıraktığı fotoğraf ile birlikte "Something's cooking" ifadesini kullandı. Bu açıklamanın ardından on binlerce takipçisi Refaeli ve ailesine tebrik mesajları gönderdiler. Bar Refaeli ve eşi Adi Ezra'nın ilk kızları Liv, ağustos ayında dünyaya gelmişti.

ÇOCUK KİTAPLARI YAZARI ÇOCUKLARI TERK ETTİ

ABD'li çocuk kitapları yazarı, film yapımcısı ve radyo sunucusu Amy Krouse Rosenthal 51 yaşında hayatını kaybetti. Masalsı hikâyeleri ile hem çocuklara hem de yetişkinlere hitap eden ve 30'un üzerinde kitabı kaleme alan Amy'nin en tanınan eserleri arasında 'Encyclopedia of an Ordinary Life', çeşitli çocuk resim kitapları ve film projesi 'The Beckoning of Lovely' sayılabilir. Geçtiğimiz 13 Mart günü yumurtalık kanseri sonucu yaşamını yitiren Amy Krouse Rosenthal'ın hastalığının ortaya çıktığı 2015 yılında The New York Times'da yazdığı bir makale okurları derinden etkilemiş, günlerce bu yazıdan söz edilmişti. 'You May Want to Marry my Husband' başlıklı yazıda eşi Jason Brian Rosenthal'e övgüler döşemiş, onun ideal bir eş olduğunu belirterek kadınlardan ölümünden sonra Jason ile evlenmeye aday olmalarını istemişti.

"BARIŞ UĞRUNA ÖLEBİLİRİM"

İranlı rock müziği sanatçısı Shahin Najafi, İsraili meslektaşı Aviv Gefen ile Tel Aviv'de sahne alarak birlikte bir konser verdi. Bu yüzden hayatı tehlikeye girecek olsa da Najafi, "Barış uğruna ölebilirim" demekte. Yaptığı müzik türünün yetkililerce kabul görmediği için 2004 yılından beri doğduğu ülke İran'ı terk etmek zorunda kalan Najafi, Tel Aviv konserinde, 6 bin seyirci önünde, Aviv Gefen'in 'Hope Song' adlı şarkısını Farsça söyledi. Konser sırasında siyasetçilere çağırıda bulunan Najafi, "Çok geç olmadan şiddete son vermeye çalışın. Gelin ayrımcılığa son verelim" dedi.

Aviv Gefen ve Shahin Najafi

GIBSON'DAN BEKLENMEDİK BAĞIŞ

Hollywood'un ünlü aktörü ve yönetmeni Mel Gibson 2006 yılında içkili bir durumda yaptığı antisemit söylemlerle akıllarda yer etti. Alkollü araç kullanmaktan tutuklanan Gibson ifade verirken Yahudilere hakaret etmiş, polis memuruna "Sen Yahudi misin?" diye sormuş, Yahudilerin dünya savaşlarından sorumlu olduğunu söylemişti. Oysa Extra dergisinde yayınlanan bir haberde Gibson'un son on yıldır Holokost kurtulanları yararına gizlice bağış yapmakta olduğu bilgisi aktarıldı. Survivor Mitzva Project (Kurtulanlara Sevap Projesi) adlı kuruluş sekiz farklı ülkede yaşayan Holokost kurtulanlarına yardım eli uzatıyor. Kurucusu Zane Buzby'nin basına yaptığı açıklamada, herkesin hata yapabileceğini, Gibson'daki bu olumlu değişimden mutluluk duyduğunu söyledi.

İbrahim Çevik

Bizim Farkımız, Teknolojik Cihazlarımız

İbrahim Bey kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Estecenter Yönetim Kurulu Başkanı ve Saç Ekim Uzmanı olarak görev yapıyorum. 2000 yılında başlayan kariyerimi, 2006 yılında kurduğum ESTEHAIR adlı merkezle kurumsallaştırdık. Bu alandaki tecrübe ve yenilikçi bakış açımızı güçlü cerrahi kadromuzla birleştirerek Estecenter'ın temellerini de atmış olduk. Sağlık hassasiyet gerektiren bir alan. Kaliteli hizmet anlayışını sürdürebilmek için yenilikçi ve güçlü bir ekibe sahip olmak gerekiyor. Estecenter Plastik Cerrahi Merkezi'ni kurarken önceliklerim bunlar oldu. En donanımlı teknolojik alt yapımızı nitelikli cerrahi ekibimiz ve diğer çalışanlarımızla tamamladık. Plastik ve Estetik cerrahi alanında hizmet verirken saç ekiminde ise Türkiye'nin lokomotiflerinden olmamız bizi farklı kıldı. Türkiye'deki hasta-

larımızın yanı sıra, Avrupa ve Ortadoğu'dan çok sayıda hastamız oluyor.

Özellikle sizin branşlaştığınız bir alan var; saç ekimi denilince aklı İbrahim Çevik geliyor. Bu olgu nasıl oluştu?

Birtakım tıbbi enstrümanların geliştirilmesi, yeni uygulamaların ortaya çıkartılması konusunda Estecenter olarak öncülük ediyoruz. Bu yeniliklerin en güncel olanı ise tıraşsız saç ekimi dediğimiz 'Gold Fue' yöntemidir. Bu yöntemin özelliği; saçların tıraş edilmeden alım ve ekim yapıldığı çok özel bir uygulama olmasıdır. Saç ekiminden hemen sonra normal hayatına dönmek isteyen kişiler için çok rahat ve konforlu bir uygulamadır. Müşteri kitlemizi çoğunlukla Avrupa'dan gelen Türkler ve yabancılar oluşturuyor. Bu sayede Türkiye'de bizim yapmış olduğumuz kaliteli hizmeti tanıyan ve bilen bir kesim oluştu.

VECTRA

FRAXEL REPAIR

TIRAŞSIZ SAÇ EKİMİ, ESTETİK OLARAK BÜYÜK KONFOR SAĞLADIĞINDAN OLDUKÇA RAĞBET GÖRÜYOR.

Bu tekniğin özelliği, özellikle verici alan ve ekim yapılacak bölgenin tıraş edilmeden uygulanıyor olmasıdır. Bu, özel cerrahi aletler ile tek tek saç kökleri alınarak ve ihtiyaç olan bölgeye kişiye özel leteral silitlerle, minimal kanallar açılarak yerleştirilen bir saç ekimi tekniğidir.

Saç ekimi konusunda herkese aynı uygulama mı yapılıyor?

Dünya çapında baktığımız zaman, genel anlamda iki çeşit saç ekimi tekniği olduğunu görüyoruz. Bunların bir tanesi FUT Tekniği dediğimiz ense bölgesinin doku şeridi çıkartılarak alınan ve ondan ayrıştırılarak yapılan, ağırlı ve dikişli bir ekim türü yöntemidir. Hala Amerika'da ve Avrupa'da yaygın bir şekilde kullanılıyor. Ancak Türkiye'de, özellikle 2010'dan sonra FUE Tekniği çok yaygınlaştı ve FUT tekniği neredeyse hiç uygulanmıyor. FUE Tekniğinde ise ense den saç kökleri tek tek alınarak uygulama gerçekleştiriliyor. Bu konuda önemli olan noktalardan birini biraz daha geliştirdik. Kişiyi özel uygulama yaptığımız için, GOLD FUE dediğimiz bir tekniğimiz var. Bunu, Tıraşsız Saç Ekimi diye tabir ediyoruz. MP FUE dediğimiz Mikro Pigmentasyon yani Gölgelendirme Tekniği ile uygulanan KLASİK FUE Tekniği var, bu uygulamayı hem biz, hem de hastalarımız sıklıkla tercih ediyor.

Estecenter, Türkiye'de Plastik Cerrahi ve Saç ekiminde çok başarılı bir çizgide. Sizi diğerlerinden ayıran nedir?

Yenilikleri çok yakından takip ediyoruz. Doktorlarımız ve uzman ekibimizin her biri alanında yetkin isimler. Estecenter'da herkes en iyi bildiği işi büyük bir titizlik ve ciddiyetle yapıyor. Bu sayede ortaya güzel sonuçlar çıkıyor.

Bazı kişiler saç ektirmek istemelerine rağmen korkularına yenik düşerek vaz geçiyorlar. Saç ekimi korkulacak bir uygulama mıdır?

Saç ekimi lokal anestezi ile yapıldığı için iğnelere kaynaklı hafif bir ağrı söz konusu. Bunu yaşamak istemeyenler için de Anestezi uzmanı doktorumuz tarafından sedasyon uygulanarak, ağrı duymadan işlemi tamamlayabiliyoruz. Onun için saç ektirmeyi düşünenler kesinlikle tedirgin olmasınlar. Rahat, konforlu, isteğe bağlı; arada yemek yiyebileceği, çayını ve kahvesini içebileceği, istediği filmi izleyebileceği, müzik dinleyebileceği bir ortamda saç ekimini son derece konforlu bir şekilde gerçekleştirebiliyoruz.

Estecenter olarak öncülük ettiğiniz Fraksiyonel lazer, 3d simülasyon ve Vaser lipoliz gibi teknolojilerden bahsedermisiniz?

Burada bütün estetik operasyonları, konusunda uzman ve spesifikleşmiş doktorlarımız ve Plastik Cerrahlarımız

ile birlikte gerçekleştiriyoruz. Ayrıca hastanın tedavi öncesinde VECTRA diye bir cihaz yardımı ile yaptırmak istediği estetik operasyonun üç boyutlu simülasyonu çalışılıyor. Hasta estetik operasyondan sonra nasıl bir görüntüye sahip olacağını bu simülasyon çalışması ile net bir şekilde görebiliyor.

Bunun dışında en son teknolojik yenilik olan Vaser dediğimiz bir cihazımız var. Vaser, ultrasonik dalgalar ile yağlı bölgelerdeki (göbek bölgesi, basen bölgesi kol altı, gıdı gibi) yağ hücrelerini almamıza, gerektiğinde de bu yağları dolgu yağ enjeksiyonu yapmamıza olanak sağlıyor.

Onun dışında Fraxel Repair diye bir cihazımız söz konusu. Bu da dünyanın en gelişmiş yüz gençleştirme operasyonu ortaya koyabilen, lazer prensibi ile çalışan çok yeni bir teknoloji. Burada çok basit uygulamalar ile kişiler 10 yıl gençleşebilir. Yüzdeki kırışıklıklar, akne izleri, sivilce izleri vs. tamamen ortadan kaldırılabiliyor. Sadece yüz bölgesinde değil, gerdan ve el bölgesinde yaşlılığa bağlı sarkmaları da ortadan kaldırabiliyor.

En büyük hayaliniz ve gerçekleştirmek istediğiniz projeleriniz nelerdir?

İnsanlar hayalleri ölçüsünde var olurlar. Oldukça yoğun çalışmamız hayallerimize engel değil. Saç ekimi ve Plastik Cerrahi'de ciddi bir hacme sahibiz. Ancak, benim arzum; ülkemizin ve İstanbulumuzun Sağlık Turizmi alanında Dünyada bilinen bir marka haline gelmesi. Biz de bunun için var gücümüzle çalışıyoruz. Özellikle Saç Ekimi ve Plastik Cerrahi alanında İstanbul'un cazibe merkezi olmasını temenni ediyoruz. Bu konuda ciddi mesafeler katettiğimizi de ifade edebilirim.

ESTECENTER
PLASTİK CERRAHİ MERKEZİ

444 1 596

www.estecenter.com

@estecenter

Ömer Madra küresel & ısınma...

Devletlerin büyüme tutkusu...
Şehirlilerin genellikle para, kâr, mal, mülk, cep telefonu, ekranlar, ilerleme ve teknoloji peşindeki tüketme arzusu...
Böylelikle: Kâinatın dengesi bozuluyor.
Yeryüzünün fiziği işlemez hale geliyor.
Ozon tabakasının moleküler yapısının bozulması...

Küresel ısınma ile yeryüzü fiziğinin işlemez hale gelmesinin nedenlerini bu konunun uzmanlarından, ateşli savunucularından biriyle Ömer Madra ile söyleşiyoruz.

350.org

Büyük adam Bill McKibben'in 350.org diye bir sitesi var. Şu anda atmosferde bulunan bu sera gazlarından, önde geleni karbondioksit 402 civarında. Bu giderek artıyor. Kömür bulunmadan öncesinde 280 iken... Şimdi 402! Dünyanın tüm iklim bilimcileri tartışmasız bu yoğunluk rakamının 350'ye inmesi gerektiğini savunuyor.

Küresel ısınma ne demek? Açıklayabilir misiniz?

Her şey, bütün doğa bir denge üzerine kurulu. Malum fizik kuralları olmadan, bir şeyin sürüp gitmesi imkânsız... Küresel ısınma dediğimiz olgu da; güneş ışınlarının belli bir yeri, dünyayı, yeryüzünü ısıtması. Işınlar bir enerji veriyorlar ve ardından dünyaya çarpıp çıkıyorlar. Bu işin bir dengesi olmalı! Işınların belli bir miktar enerji kaybederek geri yansması lazım... Güneş'in ultraviyole ışınlarından m²'ye ne kadar vat enerji birimi giriyorsa, hemen çıkması gerekiyor.

Ancak, giren ışınlar atmosferde daha uzun kalınca ısınma oluyor. Çünkü geri yansıyan ışınlar, bir şemsiye gibi, daha doğrusu bir sera gibi etki edip, cam küpte olduğu gibi ısının çıkmasını engelliyor. Dünya ısınınca da bütün her şey alt üst oluyor. Yani buzullar ve buz örtüleri eriyor, deniz seviyeleri yükseliyor. Denge bozulduğu anda yeryüzü fiziği işlemez hale geliyor. Küresel ısınma bu dengenin gide rek bozulmasının tipik bir örneği.

Bahsettiğiniz buzullar, güneş ışınlarını daha çok yansıtmaya yardımcı oluyorlar ve eridiklerinde bunu yapamaz hale mi gelmiyorlar?

En önemli konu bu - 'Albedo Etkisi' ... Düz beyaz yüzeyler güneşin ışınlarını çok büyük ölçüde geri yansıtma kapasitesine sahip. Koyu renk ise ısıyı emiyor.

Kuyruğunu yiyen yılan misali... Yani ısındıkça eriyor, eridikçe daha fazla 'Albedo' kalmıyor, daha az buz kaldığı için bu böyle gidiyor... Isınan hava genleşir. Bildiğimiz bir fizik kuralı bu. Genleşince su buharı daha fazla su buharı tutuyor. Dolayısıyla da birçok yerde seller olmaya başlıyor.

Işınlar geri yansıtılacağı yerde emilince, giderek hızlanarak artan bu denge bozukluğu, sınırsız korunçuluklara yol açabilir.

Bu iş nasıl başladı ve nereye doğru gidiyor?

Endüstri devriminden bu yana, kömürün bulunmasından sonra, atmosferdeki sera gazı denen şemsiyenin anormal hızlı bir yükselişi var. Kömürün bulunması her şeyi değiştiriyor. Ardından petrol, ardından da doğal gaz bulunuyor. Bu buluşlar temel bir soruna yol açıyor: Bu konuların en büyük adamı **Bill McKibben**'ın 350.org diye bir sitesi var. Şu anda atmosferde bulunan bu sera gazlarından, önde geleni karbondioksit 402 civarında.

Bu giderek artıyor. Kömür bulunmadan öncesinde 280 iken... Şimdi 402! Dünyanın tüm iklim bilimci-

leri tartışmasız bu yoğunluk rakamının 350'ye inmesi gerektiğini savunuyor.

Bunun üstüne çıktığı sürece, önlemediğin gibi, hızlandırıyorsun da. Orman yangınları, seller, deniz seviyesi yükselmeleri... Ve dünyanın neredeyse bütün en büyük şehirleri, bildiğiniz gibi su kenarlarındadır.

Bizi neler bekliyor?

2050'ye yönelik birtakım tahminler var. Yani 33 seneden bahsediyoruz. Önümüzdeki yıllarda 200 milyon iklim mültecisi olabilir. Bangladeş, Hollanda deniz seviyesinin altında kalacak. Buzların erimesinden deniz seviyeleri yükseliyor.

200 milyon insan nereye göç edecek?

Hindistan dört bin kilometrelik bir duvar örüyor. Çin Seddi gibi - Hint Seddi... Gidemesinler diye...

Savaş mı olacak?

Zaten şu anda, dünyanın bir numaralı çatışma noktası ve bölgesi Orta Doğu ve Suriye. Ana sebep küresel iklim değişikliği - 2006'dan başlayan daimi bir kuraklık nedeniyle. Bu kuraklık 5. senesine girince kırsal bölgede yaşayan, oranın birinci sınıf vatandaşları, göç etmek zorunda kalıyorlar. Şam'a, Halep'e ve Hama'ya, Humus'a gidiyorlar. Yani köylerden gelenler, şehirlerde ikinci, bazen üçüncü sınıf vatandaş halini alıyor. Kendi ülkesinde... Üstelik büyük bir gelir adaletsizliği ile karşılaşılıyor. İstihdam olmayınca isyan ediyorlar. Küçük bir yer olan (adı bile sonradan duyduğumuz) Dera'da isyan çıkıyor. Esat Hanedanı da olayı kanla bastırıyor. Ana sebep kuraklık, açlık, işsizlik.

Siyu Kabilesi Reisi Dave Archambault, Cenevre'de - BM İnsan Hakları Konseyi'nde verdiği konferansta şunları söyledi: "Bizler, Amerika Birleşik Devletleri'nde mahkemeye çıktık. Ama mahkemelerimiz bizim egemen haklarımızı, kutsal yerlerimizi ve 'hayat' demek olan suyumuzu korumadı... Biz de İnsan Hakları Konseyi'ne ve Birleşmiş Milletler'e üye tüm ülkelere çağrıda bulunuyoruz. Bütün egemen haklarımıza ve atalarımıza saygı istiyoruz."

Şüphesiz, bir sürü başka sebep de var...

7-8 ay önce medyada Ozon deliğinin 2023'te tamamen kapanacağından bahsediliyordu. Mucizevi bir olay mı bu? Belki küresel iklim krizi ile ilgili de bir benzerini yaşarız?

Mucizevi değil - direktten dönülmüş başka bir felaket. Buzdolaplarında, klima cihazlarında, fısıflarda kullanılan klo-

roflorokarbon denilen gazlarının atmosferin üst seviyesinde ozon tabakasını aşındırması... Ozonun moleküler yapısını bozuyor ve buna da delik deniyor - Avustralya ile Güney Yarım Küre'nin, etkilerini daha yoğun bir şekilde hissettiği "delik".

Ama Montreal Anlaşması yapıldı ve bu gazların kullanılması büyük ölçüde yasaklandı.

Küresel ısınma konusunda böyle bir adım için vaktimiz var mı peki?

Montreal'i tekrarlayabilecek miyiz bilmiyorum. Hintli yazar **Amitav Ghosh** geçenlerde yaptığı bir konuşmada, küresel iklim krizi için "ölüm gibi bir şey" diyor. Yani ölümden bahsetmekten nasıl hoşlanmıyorsak, bundan da hoşlanmıyoruz.

Unutmak istiyoruz bu "şey"i, ama orada var. Ölüme bir çare yok. Ölüm doğanın bir sonucu, ancak, küresel iklim krizini yok sayarak durumu ancak kötüleştirebilirsin.

Ekonomik olarak büyümek aslında iklim için kötü...

Bunu iktisatçılara veya herhangi bir insana söylediğin zaman, "Büyüme olmadan olur mu?" diyorlar. Hâlbuki 3 milyon yıl önce ilk taş aleti yapan insansından, 1800 yıllarına kadar sadece % 0,000002 büyümüşüz.

Ancak, 1870'ten itibaren (1970'e kadar) birden bire % 100 büyümeye gerçekleşiyor. Ondan sonra durağan ekonomi olmuyor... Çin de artık çuvallamaya başladı.

Büyümüyor muyuz şu anda?

Büyüme artışı % 10'lara çıkmıştı. Şimdi % 7'ye (hatta bu sene % 6 diyorlar) düşmekte. Amerika ve Avrupa durağanlıkta... Küresel ısınma açısından - rasyonel, kolektif yapılamadığı için - buna iyi diye bakamayız çünkü felaket savaşlara yol açıyor.

Ekonomi büyümese ve biz nüfus olarak büyümeye devam etsek; yaşamamız için ekonominin de büyümesi gerekmiyor mu? Örneğin, et endüstrisinin büyümesi, artan nüfusun et yiyebilmesi için şart değil mi?

Zaten dünyanın önemli bir bölümü, 1/5 - 1/6'sı günde 1-2 dolar arasında para kazanarak geçiniyor. Onların, etin 'e' harfini bile görmeleri imkânsız. Bütün mesele endüstriyelleşme... Yani buradaki kriz, ne mülteci krizi, ne iklim krizi... Kapitalizmin, ekonomik sistemin krizi...

Nüfusu biraz dengede tutmaya çalışmak zorundayız herhalde...

Kadınların eğitimi artınca nüfus hemen düşüyor zaten. Afrika'da ve Asya'daki kabilelerde, erkeklerin egemenliği altında oldukları ve söz hakları olmadığı için nüfus

Sandra Filiba ve Ömer Madra

[Hintli yazar Amitav Gosh geçenlerde yaptığı bir konuşmada, küresel iklim krizi için “ölüm gibi bir şey” diyor. Yani ölümden bahsetmekten nasıl hoşlanmıyorsak, bundan da hoşlanmıyoruz.](#)

artıyor. Kadınlar için bu bir yetkilendirme (“empowerment”) konusu.

Bireysel olarak neler yapabiliriz? Devletleri ya da kurumları uyarmanın dışında, suyu açmayayım, araba kullanmayayım toplu taşıma kullanayım...

Bunların faydaları var. 6 ayda bir cep telefonu modelini değiştirmesen... Veya gerekmedikçe uçağa binmesen...

Siz uçağa biniyor musunuz?

Kusursuz olduğumu hiç söylemedim ama çabalıyorum. Uçakla daha çok iklim konferanslarına falan

gidiyorum - tatil için kullanmaya gayret ediyorum. Şehir içerisinde hiç araba kullanmıyorum.

Başka önerileriniz?

Tabii suyu dengeli kullanmak önemli! Bir de örneğin vegan (sıkı vejetaryenlik) olmak lazım. Ben 7 seneden beri 'vegan'ım, 15 kilo verdim, gayet fitim. Her gün yürüyorum, sağlığım da yerinde. Et, süt, yumurta, hayvansal ürünleri yiyerek küresel ısınmayı engellemezsin, çünkü o hayvanlar

için, beslenmek için yapılan yem sanayi bütün ormanları götürüyor. Yağmur ormanlarını üstelik... Hayvanların kendi çıkarttıkları gazlar var. Metan gazları ki, sera gazı olarak karbondioksitten 25 kat daha fazla etkili belki.

Ben ve arkadaşlarım hep beraber vegan olduk, uçağa binmiyoruz... Sırf toplu taşıma kullanıyoruz... Bir fark yaratabilir miyiz?

Yaratabiliriz ama bu aslında siyasi bir mücadele ve bunu bizim adımla başkaları yürütüyor. Biz, Kızılderililer ve kovboy filmle-ri ile büyüdük. Kızılderililer daima kötü ve vahşiydi. Sonrasında süvari alayı gelir ve kovboyları Kızılderililerden kurtarırdı. Hikâyenin böyle olmadığını sonradan öğrendik. Asıl kurtaracak olan Kızılderililer. Çünkü Kızılderililerin, biz beyazların göremediği çok basit bir şeyi var. Onlar kendilerine doğanın bir parçası olarak bakıyorlar.

O yüzden de hiç bir zaman tam medenileşmiş değiller. Bütün çevreci kabileleri topladılar. Yeni bir Kızılderili - kovboy hikâyesi yaşanıyor. Ama roller tersine dönmüş durumda. Yerlilerin çok ilginç bir felsefesi var. Sadece kendileri için mücadele etmiyorlar. “Biz dünyayı yedi kuşak önceden aldık, bunu öyle teslim etmek zorundayız,” inancına bağlılar.

Yedi kuşak vakitleri olmayabilir şu anda...

Evet, ama 7 kuşağı savunmak zorundalar. Bizim de bunu yapmamız lazım. Onlar sadece kendilerini değil, bütün gezegeni korumaya çalışıyorlar. Mesele burada. Ama muazzam bir şirket egemenliği var. Dünyanın, Amerika'nın 150 kadar bilim insanı, imzalı olarak “yerlere destek verin,” dediler... Belki bir mucize oluyor.

Bu adamlar sadece kendilerini düşünmüyorlar. Aynı zamanda 7 kuşak sonrası için de böyle bir şey yapıyorlar. Başka bir yerde de ola-

bilir mi böyle büyük bir tepki?

25 senedir Cerattepe bu mücadeleyi veriyor. Cerattepe'dekilerin, Kızılderililerden hiç bir farkı yok. Benzer bir şirket mantığı... Cerattepe yeryüzünün en güzel yerlerinden biri. Burayı bakır madeni çıkartma bahanesiyle yok etmek istiyorlar. Onlar da, “Bir avuç kâr için, doğamıza bunu yaptırmayız,” diyorlar.

Demek ki, politik iradeyi etkileyebilecek bir fark yaratıyorlar...

Hapse girmeyi göze alabilirsin, yaralanmayı ve bazen ölümü bile... Ayrıca bu, yeni bir cep telefonu almaktan, gündelik tatillerini

Hayvan mezbahalarını, fabrikaları, kesim yerlerini görmek Amerika'da da Türkiye'de de yasak. ABD'de, filmini çekenlere terörist muamelesi yapıyorlar ve hapse atıyorlar. Çünkü çok büyük bir endüstri ve bir numaralı sebebi, yani % 50'ye yakın sera gazlarının kökeni hayvan endüstrisinden kaynaklanıyor.

yapmaktan vazgeçmeyi de gerektiriyor olabilir. Ama başka türlü olmaz. Fizik kurallarıyla pazarlık edilemez.

Kızılderililer gibi Cerattepe'dekiler de tüketim toplumunun bir parçası değiller zaten.

Neden bu konuda devletler bizimle hareket etmiyor?

Yıllardır iklim zirvelerini takip ediyorum. En büyüğü Kopenhag'daydı, büyük bir fiyaskoyla sonuçlandı. Sonra da Paris'e gittik...

George Monbiot'un deyimi ile bu delegasyonlar birbirlerini alkışlamaktan ölecekler. Çünkü politika-cılar şirketlerle iç içe çalışıyor.

Ancak, insanların birçoğunun bunu yapmaya gücü yok, kendi derdleri ile meşguller. Başka bir kısmı da bundan para kazanıyor zaten.

Bu bir şirket kapitalizmi düzeni zaten... Oxfam - Uluslararası Yardım Kuruluşları Federasyonu'nun hesabında açıkça görülüyor. 62 kişi dünyanın geri kalanının varlığı-

na eşit varlığa sahip. 62 insandan bahsediyoruz. Bu dengesizlik içerisinde bu devam edemez.

62 kişi arasında yer almayan birisi, dünyada çocuklarına ne bırakabilir ki?

Çocuklarıyla ilgili değil. Şu andaki maksimum kârla ilgili... Daha çok uçak, daha çok gemi...

Ve o efsanevi, buzullardan ötürü bir türlü geçilemeyen Kuzey Batı Geçidi, şimdi geçilmeye başlandı - Kuzey Kutbu'nun buz örtüsüne yolculuklar... Hatta aşk gemileri var. Kişi başı yolculuk 22.000'den başlayan 100.000 doları bulan binlerce yolcu kapasiteli gemide yer kalmamış. Çünkü tüketmek derdindeler.

Belki bu, daha önce bahsettiğiniz “ölüm unutkanlığı” gibidir. Belki de baş edilemez bir şeyi görmezden gelmek iyi geliyordur insanlara?

Belki... Ben görmezden gelmeyenlerdenim!

Bundan sonra gezip tozmak, eğlenmek bizim işimiz. Körükleyelim mi yoksa mücadele mi edelim? Amerika'da çocuklar hükümeti mahkemeye verdiler. Bizim geleceğimizi sattınız, engellemediniz bu petrol şirketlerini diye. Dava sürüyor...

Kızılderililere arka çıkan 1.500 kuruluşun imzası geçtiğimiz aylarda yayınlandı.

Yani mesele böyle bir etki yaratılmakta. Benim derdim de bu konuda çabalamak... Onun için sokaktayım 1965'ten beri.

Sanırım 2005'te, ilk küresel ısınma mitingini yaptık. O gün ilk ve tek kar yağan gün...

Polis arama yapıyor. Benim de elimde sembolik, küçük bir yangın söndürme aleti vardı.

Yaşımı başımı da almışım ya, gençten bir polis dayanamadı, gülererek, “Bununla mı söndüreceksiniz?” dedi.

“Valla, deneyeceğim,” dedim. Bütün mesele, sorunun özeti budur yani!

“ANGKOR GÖRÜLMEDEN ÖLÜNMEZ”

Henri Mouhot

Kamboçya, Angkor Wat... Doğanın iradesinin en belirgin işareti... Boyları otuz kırk metreye, kökleri on metreye yayılabilen ağaçlar... Komşu ülkelerden gelen saldırılarla birlikte zamanla tapınak terk edilince, doğa hızla kendini yenilemiş ve tapınağın üzerinde büyüyen devasa ağaçlar kökleriyle tapınağa adeta hükmetmiş...Ve Angkor Wat'taki Bayon Tapınağı ile Ta Prohm Tapınağı...

Bazı ülkeler vardır, uzak, gizemli, zor, anlaşılmaz ve benzersiz. Oraların rengi, kokusu, insanı, duygusu çok farklıdır. Gezerken her resim karesini beraberinizde götürmek istersiniz çünkü bilirsiniz ki, güzel ya da çirkin oluşunun ötesinde, size düşündürdüklerini ve hissettirdiklerini başka bir yerde yaşamak mümkün değildir. Bunu bilir yine de yolunuza devam edersiniz. Yarım bırakmış olma duygusuyla. Bu yüzden gezilerde fotoğraf çekmek bana hiç cazip gelmemiştir. Sahicisini çıplak gözlerle özümsememe engel olur belki korkusuyla.

Efsane der ki; denizlerin hâkimi, ulu ejder Naga'nın kızı ile Brahman Hintli genci Kaudinya birlikteliğinden meydana gelir **Kamboçya**. Kaudinya birgün teknesiyle dolaşırken prensesi görür ve âşık olur.

Prensesin babası denizlerin hâkimi Naga, kızına evlilik hediyesi olarak, egemenliği altındaki bölgenin tüm sularını kendisine çekip, ortaya çıkan bu toprakları verir ve **Kambuja Krallığı** böylece kurulur.

Kamboçya'nın Siem Reap kentinin altı kilometre kuzeyindeki Angkor antik şehri, 1115-1145 yıllarında Kral II. Suryavarman tarafından yaptırılmış dev bir tapınak-şehir. Doksan farklı tapınağa ev sahipliği yapıyor. Yapımı 12. yüzyıla dayanan ve dünyanın sekizinci harikası kabul edilen Angkor Wat tapınağının varlığı, bölgenin yüksek mimari içeren sanatsal

arasında Kızıl Khmerler döneminde bakım çalışmaları dursa da, 1990'lı yıllar sonrasında **UNESCO Dünya Mirası Listesi**'ne girmiş.

Kamboçya'yı taş oyma katmanlarıyla çevreleyen bu şaheserin merkez üssü ise Bayon Tapınağı. Üç katta, 54 adet lotus çiçeği goncası şeklinde yapılmış kule ve bu kulelerin üstünde dört bir yana bakan iki yüzün üstünde gülen dev insan yüzleri ile benzersiz bir Budist Tapınağı. Bu yüzün kim olduğuna dair pek çok rivayet olsa da Budizm'de 'Nirvana'ya eren, merhametin somut hali olan Avalokiteshvara'nın yüzü' ol-

yapısını da önemli hale getirmiş. İlk önce Hindu, 13. yüzyıldan sonra ise Budist tapınağı olarak faaliyet göstermiş, *Angkor Wat*. Dünyadaki en büyük dinsel yapı olarak anılıyor.

Kamboçya için o kadar önemli ki, 1863 yılından beri bayraklarında bu tapınak yer almakta.

Dört asır boyunca terk edilmiş ve orman tarafından sarılıp sarmalanmış olarak kalan bu kadim tapınaklar, 1858'de Fransız doğa bilimci Henri Mouhot tarafından yeniden keşfedilmiş. Her ne kadar tapınaklar Khmer yerlileri ve yine zaman zaman bu bölgeye uğrayan batılılar tarafından bilinse de, tüm dünya Angkor'un varlığını Mouhot'un kitabını yayınlamasıyla duymuş.

Güçlü Khmer Krallığının başkenti ve gücünün simgesi olan Angkor Wat, dört yüz kilometrekarelik bir alana yayılıyor.

Kamboçya'da balta girmemiş ormanların kalbinde yer alan tapınağın üzerinde toplanmış topraklar ve vahşi otlar, yirminci yüzyılda temizlenmiş. 1970-80

duğuna dair inanışlar oldukça yaygın. Duvarlardaki oyukların çoğu ise Khmer ve Champa arasındaki savaşı, Kamboçyalıların günlük hayatını ve efsanelerini anlatıyor.^[1]

Angkor'daki en çok ilgi çeken bir diğer tapınak da *Ta Prohm*. Bu tapınağı ünlü yapan en önemli unsur tapınak duvarlarının içinden kök salan dev ağaçlar. 13. yüzyılda Kral VII. Jayavaman'ın annesi için yaptırdığı bu tapınağı sarmalayan dev kökler büyüleyici ve dünyada bir eşi daha olmayan görüntüleri gözler önüne seriyor. Boyları otuz kırk metreye, kökleri on metreye yayılabiliyor bu ağaçların. Komşu ülkelerden gelen saldırılarla birlikte zamanla tapınak terk edilince, doğa hızla kendini yenilemiş ve tapınağın üzerinde büyüyen devasa ağaçlar kökleriyle tapınağa adeta hükmetmiş. Restorasyon çalışmalarında birçok bitki ve ağaç temizlenmiş olsa da bu ağaçların kökleri tüm tapınağı sardığından temizlenmesi mümkün olmamış.

UNESCO tarafından dünya mirası kabul edilen bu ağaçlar ve tapınak turist akınına uğruyor.

[1]yoldaolmak.com

Oyunla hayatın provası
Ulus Özel Musevi Okulları
Anneli Oyun Grupları'nda başlıyor.

**Anneli oyun
grupları, oyun
ve oyuncakları
geçmişte
bırakan ailelerin
imdadına
koşuyor.**

Çocukların oyun ve oyuncaklara ilgisi başladığında anne ve babalarda da büyük bir telaş başlıyor. Hangi oyunu ne zaman, hangi oyuncakları nasıl kullanacaklarını sorgulamaya başlıyorlar.

Çünkü bildikleri ve hatırladıkları oyunlar aslında çok geçmişte kalmış oluyor.

Doğduğu günden itibaren annesi ve babasıyla ayrılmaz bir ikili oluşturan çocuklar, oyun gruplarında birey olmayı, oyun oynamayı, arkadaşlarıyla aynı ortamı ve oyuncakları paylaşmayı, kendilerini ve isteklerini kabul edilebilir bir şekilde ifade etmeyi öğreniyorlar.

UÖMO çatısı altında bu yıl yaklaşık 80 çocuk Anneli Oyun Grubu programından faydalanıyor.

7 yıldır UÖMO'da yürütülen ve yüzlerce çocuğun gelişimine destek olan bu program; çocukların görsel-işitsel algıları, yaratıcılıkları, sosyal ve dil becerileri dikkate alınarak hazırlanıyor.

10 - 15 ay / 16 - 24 ay

2017 - 2018 kayıtlarımız başlamıştır.

İletişim: (212) 2829600 – dahili 158
UÖMO Vakfı

Yaratılmış düzen bir enerji evreni

YAŞANAN BU
KAOS VE
KARGAŞAYA
KİM DUR
DİYECEK?

MAYMUN DENEYİ

Japonya Koshima Adasında bir maymun kolonisi yaşıyordu (1952). Bir gün 8 aylık dişi yavru İmo, tüzeri kumla kaplı tatlı patatesi suya düşürünce, kumlardan temizlendiğini gördü. Sonrasında tüm ada maymunları, patatesleri suya batırarak yer oldular. İlginç, maymun sayısı 100'e ulaşınca, benzer davranışa komşu adalar, hatta ana kara Takasakiyama'da da rastlandı (1958).

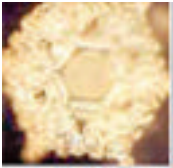
Maymunların diğer adalarla teması olmamıştı. Belli sayıya ulaşınca gerçekleşen olaya bilim insanları "Kritik Kütle" adını verdiler. Bunun bir kuantum sıçraması olduğu, canlıları birbirine bağlayan bir enerji sistemi olabileceği düşünüldü...

SU DENEYİ

Japon bilim adamı Masaru Emoto (1994) su kristalleriyle ilgili ilginç deneyler yaptı. Kaynak ve musluk su moleküllerini don-

durdu, kaynak suyu mükemmel, musluk suyu ise bozuk yapı sergiledi, bu beklenendi. Ancak sonrasında su'ya; Bach, Beethoven, Vivaldi, Mozart dinletti. Bozulmuş kristal yapı yeniden eski doğal heksagonal yapısına geri döndü. Sonraki deneyler daha da ilginçti: iki farklı su kabına, pozitif-sevgi sözleri ile negatif-emir, baskı ve nefret sözleri yazdı. Su kristallerinde, olumlu sözlere karşı doğal; negatif ve nefret sözcüklerine karşı ise bozuk-amorf kristaller oluştu. Vücudumuz ve dünyamızın % 75 - 80'inin su olduğu düşünülecek olunursa, bu sonuçlar önemliydi.

Peki, tüm bunların ardındaki sır neydi? Bu konuda, bilimsel verilerin yanında, sezgilere de yer vermek yerinde olacaktır. "Allah'ın Varlığı", bilimsel olarak is-

Aşk ve takdir...

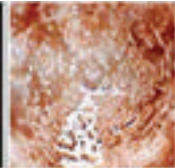
"Beni hasta ediyorsun, seni öldüreceğim."

"Arigato" (Japonca "Teşekkür ederim.")

Beethoven'in Pastoral'i

Heavy Metal müzik

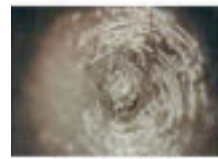
Kawachi yerel dans müziği

Dasdan önce

Dasdan sonra

Nefret sözcükleri

Sevgi ve teşekkür

BİLİM GERÇEĞİ
DENEYLERLE
İSPAT YOLUNDA
ARARKEN, DİN
İSE HAKİKAT
VE GERÇEĞİN
GÖRÜNMEYEN-
BİLİNEMEZ
ORTAMLARDA
OLDUĞUNDAN
BAHSEDER.

patlanmasa dahi, çoğu insanın bir Yüce Gücün varlığına inandığını görmekteyiz. Tüm bu bilimsel deneylerin ardında Tanrı'nın yarattığı ve O'nun Dünyadaki silueti, gözü-kulağı-dili olan güçlü varlık "insan" ile "düşünce gücü" yatmaktadır. Düşüncelerimiz, olgunlaşıp, olumluya yani "Kâmil İnsan" kimliğine ulaştığı oranda, hatta "ortak bir bilinç bütünlüğüne" eriştiğinde, etken bir güç oluşur.

DİN PROGRAMLARI VE SONRASI

Musa ile başlayıp, İsa ile devam eden ve Muhammet'le son noktası konulan dinler, Tanrı-İnsan ilişkisini belirleyen yol gösteren programlar olarak tanımlanabilir. Hiçbir dinin bir diğerinden üstün olduğu düşünülemez, gönderildikleri kaynak aynıdır. Dinler insanlığa rehberlik ederek, daha evrimli insan olmaları konusundaki ahlak felsefeleridir. Bir başka tanımla, "Yaratan" ile "Yaratılmış" Bir ve bir Bütündür.

Dinler öncesi devreye alınan Uzak Şark Felsefesinde, "Yaratıcı" geri planda kalıp "Yaratılan Varlık" yani insan'ın muhteşem yetilerle donatıldığı gerçeği öne çıkarılmaktadır. Varlık, bir enerjidir, evrimleştiği oranda güç kazanır. Bu nedenle bir yaşamın buna yeterli olmayacağı, aynı enerjinin başka bedenlerde yeniden doğarak tekâmüle devam edeceği anlayışı söz konusudur. Bu, "Ruhun Ölümsüzlüğü" yani "Reenkarnasyon" anlayışıdır. Kuran sonrası günümüze kadar geçen 1500 yılda insanlık; sayısız bilim-felsefe-teknik ve sanat insanı ile adeta bir yetiştirilme programına alınmıştır.

Bilim gerçeği deneylerle ispat yolunda ararken, din ise hakikat ve gerçeğin görünmeyen-bilinemez ortamlarda olduğundan bahseder. Bilim ve akılda ilerleme, ruhsal kültürde düşüşü, ilimle din arası uçurumu derinleştirmiştir.

Buna ek, dinler arası görüş ayrılıkları artmış, tarikat ve inanç ayrıcalıkları oluşmuştur. Dünya bir yerden pozitifte ilerlerken, negatif de artarak 2 dünya savaşı ile insanlık adeta dibe vurmuştur.

2000'LER VE SONRASI

Günümüzde durum daha da ağırlaşmış görünmektedir. Pek çok yeni keşif ve buluşlarla makro ve mikro ölçekte büyük yenilik ve ilerlemeler olurken, dünya savaşlarını unutan insanlık, daha hırçın, adeta aklını kaybetmiş, ferdi ve ulusal egoların arttığı bir yapıya bürünmüş görünmektedir.

Kişi ve toplumlar arası fikir ayrılıkları, terör, çatışma, kan, şiddet, gözyaşı, yaralanma, ölümlere ek, dünya genelinde depremler, seller, hortum, tsunami, iklimsel değişimler gibi felaketlerde de ar-

tışlar gözlenmektedir. İnsanlık, yeni hastalıklar, virüs, kanser türleri ile tanışmakta, trafik, iş ve maden kazalarında artışlar yaşanmakta, pozitif ve negatif birbiri ile yarışır tırmanıştır.

Tüm bunlar, Kutsal Kitaplardaki "Mahşer", "Kıyamet" olarak tanımlanan Tanrısal Programın dünyadaki yansımalarını anımsatmaktadır.

Yaşananların Tanrısal Program mı, yoksa insanoğlunun oluşturduğu hırs, duygusal çöküş, ruhsal bilinçsizlik mi olduğu sorusunu gündeme getirmektedir.

Bu kaos ve kargaşaya kim ve nasıl dur diyecektir?

KAOS'TAN SONRA GÜZELLİK

Son yıllarda insanlığa ulaştırılan kozmik kaynaklı bilgiler çerçevesinde bu yapılanma, "Birleşim" ve "Beraberlik" öncesi yaşanması gereken olaylardır. Bunlar yaşanmadan, hakikate ve kurtuluşa ulaşılmanın mümkün olamayacağı ifade edilmekte, konunun daha anlaşılır olabilmesi için ezoterik anlamda bazı terim ve tanımlara açıklık getirilmektedir.

İNSANLIĞIN;
BİRLİK, BÜTÜNLÜK,
DİL, DİN,
GÖRÜŞ, İNANÇ
AYRICALIĞI
GÜTMEDEN EL
ELE TUTUŞUP
HELALLEŞMESİ
ZORUNLUDUR.

Mahşer kelimesini “Mah” ve “Şer” hecelerine bölersek, mah ‘Ay’ın pozitif gülmüş yüzü’nü, şer ise ‘kötülükler ve negatif’i simgelemektedir. Sonuçta yaşananlarla insanlık gerçekleri görecektir, sıralar ortadan kalkacak, yani “Sırat”tan geçilecektir. Sonrasında, sonsuzdan gelen insan bilinci uyanıp, kıyam edip ayağa kalkacaktır, Kıyamet de budur. Mahşer-Sırat-Kıyamet’in açılımları günümüzde yaşanan dualite’yi tanımlamaktadır. Bazıları biat bilinci ile ilk basamaklarda, bazıları ise daha üst bilinç boyutuna ulaşmış, insanlığı kucaklamaktadır. Özetle, yaşananları bir yok olma değil, ego, hırs, kötülüklerden arınma, uyanma, yeni düzenin kurulması olarak algılamalıyız.

Sistemi birbirine bağlayan ve “Helezoni Vibrasyonlar” adı verilen enerji bağlarının özünü ise “Sevgi” oluşturmaktadır. “Özden Sevgi”, bir duygu ve histen öteye bir “Enerji, Kâinatı, Tanrı-İnsanı birbirine bağlayan” bir güçtür. Böylece, yaratıldığından günümüze Dünya ve İnsanlığın, tedrici Tekâmül programına alınması, özsel bir evrime ulaşmasındaki gerçek sır da budur. Varlık, evrimleştiği, “Birleşip, Bütünleştiği” oranda, daha yüksek “Düşünce Gücü” oluşturmakta, bu yolla Tanrı’ya ulaşmaktadır. Bu güç Tanrıda en üst seviyede, Kutsal Kitaplarda; “Ol dedi, Oldu” olarak şifrelenmiş, günümüzde “Su Deneyi” ile kanıtlanmaktadır. “Düşünce” yani “anti madde”, yaratılışın temeli olup, tüm insanlarda var olan bir yüce güçtür. Özetle, yaşamlarımızdaki “Negatif’ler”, “Pozitif’in güçlenip, varlığın bilinçlenmesine neden olan etkidir. Kaos-kargaşa ardından, bilinçlerin kıyam’ı, varlığın uyanarak gerçekleri görmesi söz konusudur.

ANADOLU ve “YURTTA SULH, CİHANDA SULH”

Antik Yunancada Anadolu, “Güneşin doğduğu, ilk ışıklarını yaydığı yer”, ezoterik olarak “Tuluğ (aniden belirme, doğma), Bağış, İhsan, İlahi Lütuf, Tanrının Ayrıcalıklı Yarattığı Ülke” olarak tanımlanmaktadır...

İfade edildiğine göre bu son çağ, yani “Birleşim Programı”, Anadolu’dan devreye alınmıştır. Bu sebeple bu kutsal mekânlara, varoluştan günümüze ‘en ileri bilinçteki varlıkların’ yanı sıra en müziç, insanlığa kötülükler yapmış ‘en şeytani bilinçlerin’ ekildiği ifade edilmektedir. Bu nedenle Mahşeri en yoğun yaşayacak ülke, “Atatürk Türkiye’si’dir”. Program, Türkiye’den Dünya’ya açılmaktadır. Halen ülkemiz ve Dünya’da, Sistem tarafından görevli kılınan ve toplumlarının uyanmasına hizmet edecek varlıklar iş başındadırlar. İnsanlığın kaderi kendi eline verilmiş, uyanıldığı oranda gerçekleri görerek, kıyam edecektir.

Felsefede “Ordo-ab Chao” (Kaos’tan, Güzellikler) dinde ise “Şer’den Hayır Doğar” bu yapılanmanın ifadeleridir.

DÜŞÜNCENİN GÜCÜ

Yaratılmış düzen bir enerji evrenidir. Varlık, bütünü parçası, bilinçlendiği oranda Sisteme daha Pozitif Vibrasyonlar göndermektedir. Allah, madde dünyaları, üzerindeki varlıkları yaratmış, insan ise düşünce gücüyle Sistemi ve Tanrısal Düzeni destekleyen “mikro jeneratör” görevi görmektedir.

POZİTİF
DÜŞÜNCELERİMİZ
“KAOS VE
KARGAŞAYA DUR
DİYECEK” EN
ETKEN GÜÇTÜR...
YARINLAR
AYDINLIK VE
GÜNEŞLİDİR...

Dünya insanı; Türk, Kürt, Laz, Ermeni, Alevi, Rum, Musevi, Budist, Müslüman ayırımı gözetmeksizin “Yaratılmışı Yaratanın Dolayı” kucaklaşıp, bir diğeri kabullenmesi zorundadır. Böylece insanlığı kurtaracak gene kendisi olup, “kaderi kendi eline” verilmiştir. Din ile ilimin bir arada olduğu, Allah’ın Varlığını kabul edip, ortak ve saf bir bilinç bütünlüğünde buluşmak zorundadır. Anadolu veya Atatürk Türkiye’si, tüm dünyaya egemen olacak bir yeni birleşim yapılanmasının başlangıç sancılarını yaşamaktadır. Bu bilincin oluşup, varlığın uyanmasında, kadınlarla çocukların etken unsur olacağı belirtilmektedir. Zor, zaman alıcı ve yaşanarak görülecek bu yapıda slogan “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” olarak şifrelenmektedir. Bunda da insanlığın; birlik, bütünlük, dil, din, görüş, inanç ayrıcalığı gütmenden el ele tutuşup helalleşmesi zorunludur. Tanrı, dünlerde olduğu gibi gene yol gösterici, yarattığı insanının yanındadır. Özetle, pozitif düşüncelerimiz “kaos ve kargaşaya dur diyecek” en etken güçtür... Yarınlar aydınlık ve güneşlidir...

DOÇ. DR. AHMET KURTARAN

1946’da İstanbul’da doğdu, TED Ankara Koleji sonrası Hacettepe Diş Hekimliği Fakültesi’nden mezun oldu. 1971’de kurduğu “İmplant Araştırma Ünitesi” ile ülkemizin ilk bilimsel implant çalışmalarını başlattı. Aynı fakültede, “Çene-yüz protezleri” birimini kurdu. 1978’de protez branşında “Doçent” oldu.

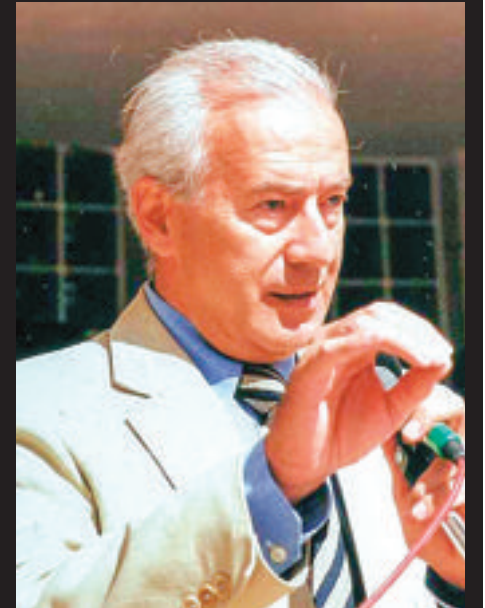
1984’de üniversiteden ayrılarak İstanbul Pasteur Fransız Hastanesinde Diş Klinik ve Laboratuvarlarını kurdu. Ulusal ve uluslararası 100’ün üzerinde araştırma, tebliğ ve makaleye imza attı, bilimsel kitaplar yazdı.

1969’da Doğan Canku ve Selami Karabrahimgil ile birlikte “Modern Folk Üçlüsü’nü” kurdu. 36 ülkenin, 57 kentinde, 300’ün üzerinde konser, TV ve radyo programı yaparak, Türk Kültür ve Sanatı’nın tanıtılmasına katkıda bulundu. Eurovision Şarkı Yarışması’nda ülkemizi temsil etti.

Seul Şarkı Yarışması’nda Nükhet Duru ile “en iyi performans” ödülü ile birincilik aldı.

Pek çok sosyal çalışmanın yanı sıra; “Dünyanın düzeni, varoluş ve yaradılışı”, “Dinlerin ve inançların barışması” ile ilgili felsefi konferanslar vermekte, açık oturumlar yönetmekte.

2008-2016 yıllarında Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi “Diş ve Ağız Sağlığı” ünitesini kurdu. Evli, bir çocuk ve bir torun sahibidir.

Yaşayan en ünlü belgesel nitelikli insan fotoğrafçılarınd:

Sebastiao Salgado

“Ağaçlar
gezegenimizin
saçlarıdır”

45 yıldır yansıttığı siyah beyaz karelerle dünyanın ve insanlığın vicdanı olmuş bir sanatçıdır, Sebastiao Salgado. Salgado'nun karelerinden dünyaya bakmak, insanoğlunun bir başka insan için aslında ne kadar acımasız ve yıkıcı olduğunu anlamak demek. Yaşamını, insanlık hallerini yansıtmaya adanmış Brezilyalı bir fotoğrafçı. Ünlü Alman yönetmen Wim Wenders'ten ödünç ifade ile: "Bir fotoğrafçı, ışıkla resim çizendir... Dünyayı ışık ve gölgeyle yazan ve yeniden yazandır." Tıpkı binlerce siyah beyaz karesiyle, insanoğlunun karanlığına vurgu yapan ve gezegenimizin vicdanı olan Brezilyalı fotoğraf sanatçısı Sebastiao Salgado gibi!

Fotoğrafçılığın sessiz dramı

Sebastiao Salgado, özgeçmişini anlatıyor: "1944 yılında Brezilya'da doğdum. Brezilya'nın henüz bir piyasa ekonomisine kavuşmadığı günlerdi, onlar. Bir çiftlikte doğmuştum. Çiftliğin yarısından fazlası yağmur ormanıydı, o günlerde. Muhteşem bir yerdi. İnanılmaz güzellikte kuşlar hayvanlar vardı. Nehir-ciklerimizde timsahlarla yüzerdim." O çiftlikte 35 kadar aile yaşardı; her şey orada üretilirdi ve orada tüketilirdi. Çok az sayıda ürünleri pazarlanırdı. Sene-de bir kere pazara giderlerdi, ürettikleri sığırların fazlasını satmak için. Binlerce sığırı mezbahalara ulaştırmak için 45 günlük yolculuklar yapılırdı. Çiftliğe geri dönüş yolculuğu ise 20 gün kadar sürerdi.

Sebastiao:

"15 yaşına ulaştığımda, oraları terk etme arzusu duydum; biraz daha büyük bir şehre gitmek için... Belki de çok-çok daha büyüğüne... Orada çok değişik şeyler öğrendim; lise eğitimimi tamamladım. Bu esnada Brezilya örgütlenmeye, sanayileşmeye başlamıştı ve politikayı anlar olmuştum. Aşırı uçlara da kaymış, sol partilere üye olmuş ve bir eylemciye dönüşmüştüm.

68 Kuşağı'ndan her genç gibi... São Paulo'da İktisat Master bursu kazanmıştım. Ve işte o 60'lı yıllarda hayatımın en önemli şeyi gerçekleştirdim: Hayat boyu en iyi arkadaşım ve hayat boyu yaptığım her şeyde ortağım olacak o inanılmaz kıza rastladım. Karım Léila Wanick Salgado."

Sebastiao ile eşzamanlı olarak Brezilya, ülke olarak da aşırı uçlara kaydı. Sebastiao, tüm Brezilyalılarla birlikte diktatörlüğe karşı zorlu bir savaşım verdi. Onların her biri için iki seçenek vardı: Ya ellerinde silahlarıyla gizlenecek ve yeraltı hareketlerinin mensupları olacaklardı; ya da ülkelerini terk edeceklerdi. Fazlaca gençtiler.

Ve örgütleri, onların yurtdışına gitmelerinin doğru olacağını düşündü. "Ülkemdeki cunta, işkencenin dozunu artırınca, 1969 Ağustos'unda Fransa'ya göçtüm. Ben okurken Léila mimari çalışıyordu. İşlerimiz için aldığım fotoğraf makinesiyle bir şeyler yapmak çok eğlenceliydi. İlk çektiğim karede tabii ki Léila vardı." Sebastiao Ekonomi Doktorasını yapmak üzere Fransa'ya gitti.

Léila da orada mimar oldu. Daha sonrasında Sebastiao Salgado bir yatırım bankası için çalıştı. Sayısız seyahatler yaptı. Gelişme projelerine finans sağladı. Afrika'da, Dünya Bankası ile gerçekleştirdiği projeler, tüm hayatını istila etmişti. Ve günlerin birinde fotoğrafçılığın tüm yaşamını kapsadığını anladığında, her şeyi terk ederek kendisi için öncelikli önem taşıyan fotoğrafçılığa soyundu.

Çevresindekiler onu "foto-gazeteci" olarak veya "antropolojist bir fotoğrafçı" olarak adlandırdı. Kimileri de onu "eylemci bir fotoğrafçı" olarak yaftaladı.

Sebastiao Salgado:

"Lakin bunlardan çok daha fazlasını yaptım. Tamamen fotoğrafçılığın içinde yaşarken uzun vadeli projeler gerçekleştirdim. Bazı sosyal proje katılımlarımdaki fotoğraflarımla birçok kitap yayımladım." Salgado, 1994 - 2000 yıllarında "Göçler" adlı bir öyküyü fotoğrafladı.

Sekiz yıl sürececek proje için yıllar sonra yurduma döndüm. Bu gezide 'aziz dostum' Ekvator'lu fotoğraf meraklısı genç rahip Gabicho ile tanıştım. Onunla fotoğraf uğruna üç bin metrelik yükseltilere tırmandık. İlk pervasızca övgümü ondan aldım: "Bana bak, Sebastiao! Senin cennetten gönderildiğini biliyorum ben. Çünkü Saraguros efsanesine göre tanrılar dünyaya, onları izlemeye ve cenneti kimin hak ettiğini görmek için döner."

"Göçler" kitap bir oldu. Bir "gösteri" oldu.

Fakat bunu fotoğrafladığı sırada, çoğunlukla Ruanda'da gördükleri, hayatının en zor anlarını yaşattı. Orada vahşetin ta kendisini gördü. Her gün yüzlerce ölüme tanıklık etti. Türümüne olan tüm inancını yitirdi. Artık yaşam sürdürmenin mümkün olmadığına inandı. Kendi Stafilokok'larının saldırısına uğradı. Bedeninin her yeri iltihaplanmıştı.

Karısıyla sevişirken, bedeninden sperm çıkmıyordu. Ondan kan geliyordu!

Paris'te bir doktor arkadaşını görmeye gitti. Doktor Salgado'ya çok hasta olduğunu söyledi ve uzun tetkikleri takiben, ona şöyle açıkladı:

"Sebastian, hasta değilsin, prostatında da sorun yok. Olan şu ki, öylesine çok ölüme tanıklık ettin ki, sende ölmektesin... Hemen durmalısın.

DUR. Durmalısın çünkü zaten ülke ölmüş olacak."

Ve durmaya karar verdi Sebastiao. Gerçekte, fotoğrafçılık ile dünyada olup biten her şey onu alt üst etmişti. Ve bir karar aldı - doğduğu topraklara geri dönecekti. Büyük bir tesadüf eseri o günlerde anne-babası çok hastaydı. Yedi kız kardeşi vardı. Ailenin tek erkeği Sebastiao idi. Ve ailece verdikleri karar uyarınca sahip oldukları tüm toprakları Sebastiao ile karısı Léila'ya verdiler.

Karı-koca Salgado'lar, Sebastiao'nun doğduğu topraklara ulaştıklarında duyumsadıklarını şöyle anlatıyor:

"Binlerce baş hayvana sahip olan bu çiftlikteki sığırları, yüzölçümler-

la ifade edebiliyorduk ancak; sadece birkaç yüz... Bu konuyla nasıl baş edeceğimizi de bilemiyorduk.

Ve Léila müthiş bir fikirle, çılgın bir fikirle öne çıkarak şöyle dedi: 'Neden eskisi gibi bir yağmur ormanını tekrar yaratmıyoruz?'

Bunun üzerine, orman mühendisi olan iyi bir arkadaşına giden Sebastiao anlatıyor:

"Savaşlar göçlere neden oluyordu. Avrupa, sınırlarını kapattıkça, göçlerde yaşanan dramlar da o oranda artıyordu. Hindistan, Vietnam, Filipinler, Irak ve daha birçok yerde mültecilerin hayatını çektim."

"Bize bir orman yapmasını rica ettim ve yola koyulduk. Ekmeye başladık. Ve ilk yıl çok ağaç kaybettik; ikinci yıl ise daha az... Yavaş yavaş o ölün toprak yeniden doğmaya başladı. Yüzlercesi, binlercesi ile dikmeye başladık ağaçları; tabii ki, sadece yerel türlerini, sadece yerli olanlarını... Biz o toprakta yok olanın benzeri bir ekosistemini yaratmaya çalıştık. Ve, Yaşam inanılmaz bir şekilde geri dönmeye başladı.

Biz ise, kaçınılmaz olarak, topraklarımızı ulusal bir parka dönüştürmek istiyorduk.

Ve dönüşümü gerçekleştirdik. Topraklarımızı doğaya tekrar kazandırdık. Ve ulusal bir park oldu."

EGO

ECO

Instituto Terra – Toprak Enstitüsü'nü kurdu

Salgado'lar, Instituto Terra (Toprak Enstitüsü) olarak adlandırdıkları bir kuruluşa önyak olurken, dünyanın her yerinde benzeri çevreci projelere finansman sağlamayı amaçladılar: Los Angeles'ta, San Fransisco körfez bölgesinde...

Bu bağışların ABD'de vergiden muaf olması sağlandı. İspanya'da, İtalya'da, en çok da Brezilya'da büyük bağışlar yapıldı. Devletle ve böylesi projelere yatırım yapan şirketlerle en çok Brezilya'da çalıştılar.

Ve yaşama geri dönüş başladığında, Sebastiao Salgado'nun en büyük arzusu fotoğrafçılığa geri dönmek oldu. Bu kez istediği, tek bir türü – yani insanı yeniden resimlemek değildi! Salgado duygularını şöyle anlatıyor: “Diğer varlıkları, diğer hayvanları

fotoğraflamak, peyzajları fotoğraf-
lamak, bizi yeniden ve yeni baştan
doğa ile dengede olduğumuz gün-
lerden itibaren resimlemek istedim.
Ve gittim. 2004'te başlayıp, 2011'de
tamamladım. İnanılmaz sayıda fo-
toğraf elde ettik. Sonucunda da
Léila bütün kitaplarımın tasarımını
yaptı, bütün gösterilerimin de...
Ve bizim arzumuz; bu fotoğrafların
bir tartışma yaratırken, şayet yaşı-
mın sürmesini istiyorsak, doğal ya-
şamda bir denge istiyorsak, gezegen-
imizde bozulmamışların muhafaza
edilmesi iddiasını taşıyoruz.
Bunları yaparken kendimizi taş
devrine dönmüşçesine görmek ve
görüntülemek istedim. Ve biz bu
şekilde de varız. Geçtiğimiz gün-
lerde Brezilya Ulusal Kızılderili
Vakfı'ndaydım ve sadece Amazon
bölgesinde 110 kadar Kızılderili
li grubun henüz bizimle temas kur-

madığını öğrendim. Bizler bu anla-
yıyla ormanı korumak istiyoruz. Ve
fotoğraflarımın görüntüleriyle bil-
gi sahibi olmak ve bir bilgi sistemi
oluşturmak peşindeyiz.”

Orman = Nefes =

Oksijen = Yaşam

“İşte bu yüzden şimdiki halini mu-
hafaza etmek için mücadele etme-
liyiz.

Lakin bu mücadelenin başka bir
yönü daha var: Yeniden inşa! Top-
lumlar inşa etmeliyiz, yeni çağdaş
toplum ailelerini... Geri dönüşü ola-
nak dışı öylesi bir noktaya ulaştık
ki, inanılması zor bir çelişki yarat-
malıyız.

İnşaatlar peşinde öylesine yıktık
ki... Brezilya'daki ormanımız Ka-
liforniya kadar iken, şimdilerde
%93'ü yerle bir edilmiş. Her daim
ürettiğimiz karbonu dönüştürebil-

"Adeta babasız büyüyen oğlum Julian, yıllar sonra benimle Arktik Okyanusu'ndaki bir ada bozkırında denizayılarını fotoğraflamaya gelecekti. 1979'da doğan ikinci oğlum Rodrigo, başta hüznün kaynağı da oldu. Çünkü ikinci bebeğim Down Sendromlu doğmuştu."

lecek yegâne mekanizma ağaçlar ve ormanlar... Ve giderek azaldıklarını düşünün...

Geçenlerde Atlanta üzerinden ABD'ye gelirken kendi ellerimizle yarattığımız çöller üzerinden uçtum. Hindistan'da ağaç kalmadı. İspanya'da ağaç kalmadı.

Bu ormanları yeni baştan inşa etmeliyiz. Bu ormanlar, yaşam duygumuz! Nefes almazsak yaşayamayız!

Karbon dioksiti oksijene dönüştürebilecek tek fabrika ormandır. Ne yaparsak yapalım, her an üretmekte olduğumuz karbonun - CO²'in, azalmasını sağlayan ağaçlarımız!

Ortaya bir soru soruyorum:

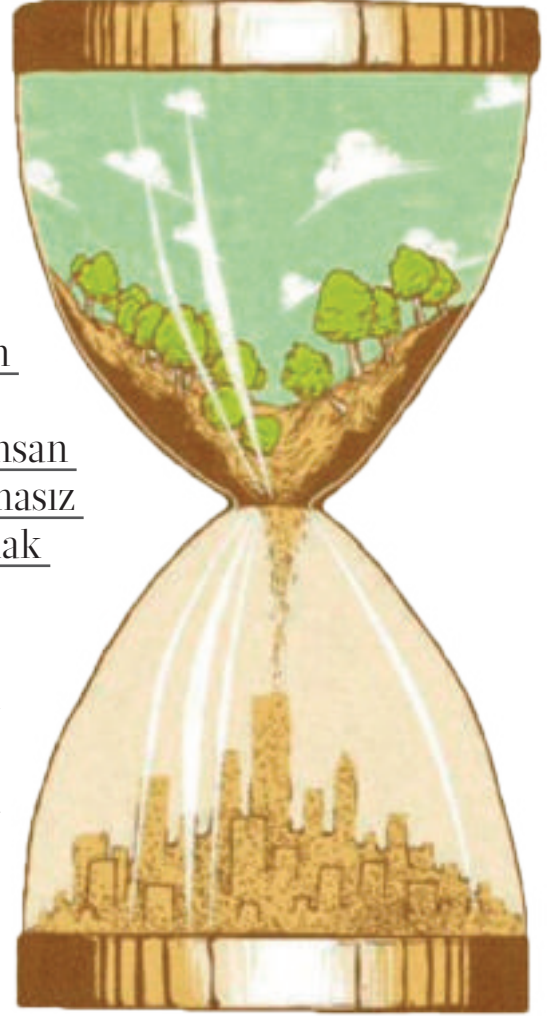
Birkaç ay öncelerinde gazetelerde yazıldığı üzere, Norveç'te milyonlarca balığın öldüğünü okuduk - sudaki oksijen eksikliğinden! Bir an için düşünün - bizler dâhil, gezegenimizdeki tüm canlı türlerinin başına gelebilecekleri düşünün. Bizler için hayli karmaşık bir sorunla karşı karşıyayız. Su sistemimiz için de ağaçlar gerekli. Vereceğim küçük bir örnekle bunu kolaylıkla anlayacaksınız:

Siz mutlu insanların başında çok saç var; bir duş aldığımızda saçımızın ku-

ruması 2-3 saat alacaktır, tabii saç kurutma cihazınızı kullanmazsanız. Benim ise (kendisi kel!) tek bir dakika içinde saçım kuru! Ağaç konusunda da aynı durum geçerlidir. Ağaçlar gezegenimizin saçlarıdır. Ağaçsız bir bölgede yağmur yağdığında, birkaç dakika içinde su beraberinde onca toprağı taşıyarak derelere ulaşırken, su kaynağımızı yok edecek, nehirlerimizi kurutacak ve

Salgado'nun karelerinden dünyaya bakmak, insanoğlunun bir başka insan için aslında ne kadar acımasız ve yıkıcı olduğunu anlamak demek.

rutubeti asla muhafaza edemeyecek. Ağaçlarımız var ise, kökler sistematik olarak içlerinde suyu muhafaza eder. Ağacın bütün dalları, dallarındaki yapraklar nem içeren bir beden oluştururlar. O ıslaklığın, o suların derelere, nehirlere ulaşması ise aylar, aylar sürer. Sonra da nehirlere varırlar ve onları bir yandan beslerken bir yandan da korurlar.

ARAFIN BEBEKLERİ

Eğer durursan düşersin! Serra Pelada, Brezilya'da bir altın madeni

İnsanın tüylerini diken diken eden devasa bir çukur! Öyle her yerde göremeyeceğiniz bir dehşet çukuru! O çukura baktığımda 'insanlığın hikâyesi'ni görüyorum. Daha önce yaşamışların hikâyesini... Eski Mısır'da piramitlerde çalışan köleleri, Babil Kulesi'nin ve Kral Solomon'un Madenleri'nin inşasının tarihini. O çukurda bir tek makine sesi duyamazsın, tek duyacağın 50 bin insanın vızıltısı... O koca çukurdaki toprağı yeryüzüne taşımak zorunda olan insanlar. Bunun için halat merdivenleri dimdik tırmanmak ve asla dengesini kaybetmemek zorunda. Buna rağmen kimse düşmez. Orada çalışanlar günde 50-60 kez o merdivenlerden çıkar. Elbette o çıkışın dönüşünde, böyle bir yamaçtan inmenin tek yolu koşmaktır. Eğer durursan düşersin!

Suya hayatımızın her etabında, her etkinliğinde gereksinimimiz var! Sonuçta, anımsayacağınız gibi, ailemin verdiği, çocukluk cennetim olan bu çiftliği aldığımda... Toprak tamamen yıkıma - erozyona uğramıştı. Toprağımız tamamen kurumuştur. Sonralarında inşa ettiğimiz eğitim merkeziyle Brezilya'nın en büyük bir çevreci merkezini oluşturduk. Belirlediğimiz noktalara ağaç planladık ve diktik. Binlercesi ile...

Ekosistemi yeni baştan oluşturacak 200 değişik türden 2,5 milyon ağaç dikmek zorundayız. Şu anda ekili 2 milyon ağacımız var. Bu ağaçlarla 100.000 ton karbon tutumu sağlamış oluyoruz.

Dostlar, arkadaşlar, yapılması gereken çok kolay.

Başıma bir kaza geldi, geriye döndük ve bir ekosistem yarattık.

İnanmak isterim ki, her birimizin aynı ilgisi var ve Brezilya'da yarattığımız modeli, her yere nakledebiliriz.

Dünyanın her yerine.

Ve bunu hep beraber yapabiliriz.”

“Halk olmayı ilmeyen bir toplum

çinde yaşıyoruz...”

“Her hangi birinin yaşamı gibi, bizim de zor anlarımız oldu: Down Sendromlu bir oğlumuz var. Fotoğrafçılığım ile her tür insan bozulmasına tanıklık ettim. Lakin çok mutlu anlarımız da oldu.”

“Öyle anlar vardır ki, çok acı çeker-siniz, fotoğraflamayacağınız anlar. Bazı insanları diğerlerinden çok seversiniz. Fakat verirsiniz - alırsınız - beslenirsiniz - ORADASINIZ! Gerçekten orada olduğunuzda ise, daha sonra fark edeceğiniz fotoğrafı zaten götürsünüz.”

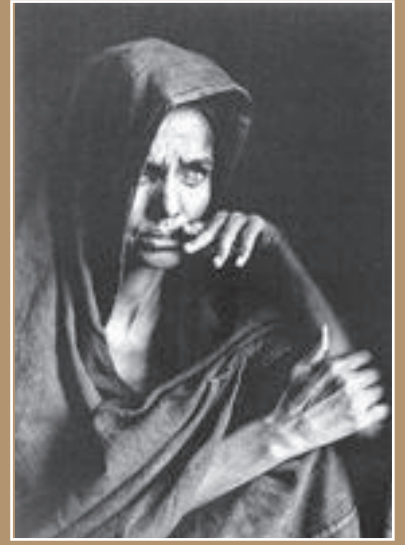
“Ben bireysel fotoğraflardansa, öyküler temelinde çalışıyorum.

Gezegenimizin yarısının henüz “bakir” olduğunu keşfettim.

Fakat Londra, Paris veya Sao Paulo gibi şehirlerde yaşarken, “bakir” hiçbir yerin kalmadığını zannediyoruz.”

KAYNAKÇA: TED Talks

<http://salgadosebastiao.blogspot.com.tr/>
<http://haber.star.com.tr/pazar/sebastiao-salgado-modern-dunyaninvicdani/haber-1065028>
http://sosyal.hurriyet.com.tr/yazar/melis-alphan_350/yollarimiz-koprulerimiz-var-ama-kizilderilinin-bilgeligi-yok-bizde_40236513

Gözler konuşur yüz ifade eder

Kör Tuareg kadının portresi. Bakışlarındaki korkuyu, dehşeti ve bıkkınlığı hissetmemek mümkün mü? Portreye dair Salgado'nun söyledikleri: “Bir portrenin gücü, tam da o çekildiği anda saklıdır. Fotoğraftaki insanın hayatından az bir şeyler anlarız. Gözler konuşur, yüz ifade eder. Bir portre çekerken, resmi alan tek sen değilsindir. Kişi o fotoğrafı sana sunar.”

KIZILDERİLİ BİR ŞEFTEN

“Dünya insana ait değildir; insan dünyanınıdır.”

Seattle'da, 1854 yılında, Kızılderili Şef, Beyaz Saray'a bir mektup yazar; çünkü halkının toprağını beyaz adamlara satması istenmektedir... Doğanın ve içindeki hayvanların ne anlama geldiğini anlatır mektubunda.

“Beyaz adamın kurduğu kentlerin yarattığı patırtı bile acı veriyor Kızılderili'ye. Beyaz adamın mahallelerinde sükûnet hiç yok ki... Baharda açan bir çiçeğin, taçyapraklarını açarken çıkardığı sesler veya böceklerin kanat çırpışlarını nasıl duyacağız?”

Şayet yalnız bir kuşun ağlamasını veya su birikintileri etrafında buluşup laflayan kurbakaların seslerini dinlemezse insan, yaşamın ne anlamı kalır ki!

Şayet toprağımızı alma önerinize onay vermeye karar ve-

rirsek, bir şartımız olacak: Beyaz adam, bu toprakların hayvanlarına kardeşleri gibi davranacak.

Bozkırlarda çürüten bizonları gördüm, binlercesi ile... Dumanlı demir atın, nasıl olur da bizondan daha önemli olabileceğini anlayamıyorum.

Biz ‘vahşi’ olduğumuz için bizonu, sadece aç kalmamak için öldürüyoruz. Hayvanlar olmadan insanlar nedir ki? Canlıların yok edildiği bir dünyada insan, ruhun yalnızlık duygusundan ölür.”

KARAKALEM VE
GÜZEL SANATLARA
HAZIRLIK KURSU

ÇERÇEVE
HİZMETLERİ

RESTORASYON VE
EKSPERTİZ
HİZMETLERİ

ÇOCUK RESİM VE
YETENEK GELİŞTİRME EĞİTİMİ

AYSUN ERCAN MERT
yönetmenliğinde

Her Çarşamba
16:00 ile 18:00 saatleri arasında

KOLEKSİYON
ESER
SERGİLERİ

KÜLTÜR
GEZİLERİ

KÜLTÜR
SOHBETLERİ

ÇOCUKLAR İÇİN SATRANÇ
ve ZEKA OYUNLARI EĞİTİMİ

ALİ RIZA DÜRÜ
antrenörlüğünde

Her Salı ve Perşembe
16:30 ile 18:00 saatleri arasında

KARİKATÜR ATÖLYESİ

OĞUZ GÜREL
eğitmenliğinde

Her Cuma
16:30 ile 18:00 saatleri arasında

İstiva

sanat

YAĞLIBOYA RESİM
ZİYAD SULTANOV
eğitmenliğinde
Her Pazartesi
11:00 ile 14:00 saatleri arasında

SULUBOYA RESİM
HİCRAN ALIOĞLU
eğitmenliğinde
Her Salı
11:00 ile 14:00 saatleri arasında

MİNYATÜR
RAİF AYDIN
eğitmenliğinde
Her Perşembe
11:00 ile 14:00 saatleri arasında

TEZHİB
AYSUN ERCAN MERT
eğitmenliğinde
Her Çarşamba
11:00 ile 14:00 saatleri arasında

HAT SANATI
LEVENT KARADUMAN
eğitmenliğinde
Her Cumartesi
11:00 ile 14:00 saatleri arasında

YARATICILIĞIN ESERİ YAŞAYAN HEYKELLER

Canlı çimen, asma, bitki ve ağaçlardan yaratılmış heykellere, yaşayan heykel denmekte. İşlevsel olsun, süs olsun...

“Topiary” sanatı da bitkileri budamak veya çerçeveler üzerinde eğitmek ve biçmek anlamını taşıırken izleyicilere doğanın içinde görsel şölenler oluşturmaktadır.

Tarih boyunca heykeltıraşlar çamur, cam, bronz gibi geleneksel malzemelerle çalışmışlardır. ‘Bonsai’ gibi göze hoş görünmesi için çeşitli metotlarla fazla büyümesi engellenmiş ağaçlar veya budama ile bitkilere şekil kazandırmak yeni bir fikir değilse de... Bahçıvanlar, peyzajcılar ve sanatçılar yaşayan heykellere yenilikçi bir bakış açısıyla yaklaşmakta.

Canlı heykeller ile sanatla bilimin karışımı son derece ilgi çekici sunulara dönüşmekte. Gerçek olan, sanatçıların hayata benzersiz ve bireysel yaklaşımını sergilemek şansını vermekte...

Yaşayan bir heykeli tasarlamak ve inşa etmek sanatsal, lojistik ve bilimsel zihinlerin işbirliği içinde bir süreç, sonuçta sanat ile bilim ekibinin işbirliği süreci... İnsanlar arası iletişimin de rol aldığı bir süreç, şüphesiz: Yaşadıkları topluma bir süs - bir heykel kazandırmanın işlevselliği...

PEYZAJDA “TOPIARY” SANATI

“Topiary”, yetişkin ağaçlara veya çalılara küp, küre, obelisk, hayvan şekillerinde birbirine sokulmuş tarzda şekil verme sanatı. Bu uygulamalar aslında Roma döneminde ortaya çıkmıştı: MS 23 - 79

yıllarında... Selvi ağacında uygulanmıştı. Roma döneminde “topirius” - bahçıvanların süslemesi anlamındaydı. Bugüne kadar gelişerek günümüze ulaştı. Bu sanat Karanlık Çağ’da bile hayatta kalmayı başarmış ve daha sonra Rönesans döneminde İtalya’da tekrar gün ışığına çıkmıştı. Fransa, Hollanda ve çoğunlukla da İngiltere bu “topiary” sanatına oldukça düşkünlüdürler. Empresyonist hatta sürrealist akımlarda bu sanata dünyanın ünlü bahçelerinde rastlamak olası...

Sadece belirli bitkiler “topiary” için uygunluk taşımakta... En ideal bitki, yavaş büyüyen ve sürekli budanmaya dayanıklı olan ve tekrar filiz verebilen bir bitki niteliği taşımalı.

Özellikle daha küçük “topiary”lerde küçük yaprakların körpe bir köşesi ile sık bir yüzey oluşturulması gerekir.

Kış mevsimi, “topiary” ağacı ya da çalısına zarar verebileceğinden, “topiary” bitkisi soğuğa dayanıklı olmalıdır. Bir de yoğunluklu bir yeşille örtülü olan bitkilerle böylesi bahçe uygulamaları yapmak daha kolaylaştırıcı.

“Topiary” uygunluğu taşıyan bitkiler: Porsuk ağacı, ladin, katran ağacı, çobanpüskülü, ardıç, defne, biberiye, körfez defnesi, limoni servi, şimşir, sarılıcı gül, orman sarmaşığı...

İster çimenden olsun, ister çalı veya ağaçtan, sonuç itibarıyla yeryüzünden yapılan eserler, insanların sanata bakış açısını biçimlendirmek bir yana çoğunlukla çevre bilincinin geliştirilmesi için kullanılmakta.

Bu çalışmalar atık sahalarında oluşturulabilir, arazi ıslahı ile kentsel restorasyon çabalarına dikkat çekebilir. Yakın geçmişte dünya sanatçıları, samimi, küçük veya büyük ve çok dönümlü olabilecek formlar oluşturmak için toprak, çimen veya yosun ile çalıştılar. O sanatçılar eserlerini yeryüzünde toprakla oluşturulabildiler.

Ana & Tabiat Ana

Bir çocuğu doğuran, bakımını üstlenen veya kendi doğurmadığı bir çocuğu evlat edinen ve bakımını üstlenen kadına anne-ana denirken bu kavram birçok dinde ve kültürde kutsal sayılmıştır. Tek tanrılı dinlerde, ilk insan olarak kabul edilen Âdem'in eşi Havva, "Havva Ana" olarak bilinir ve tüm insanlığın annesi olarak kabul edilir. Annenin doğurganlığı, almadan verışı, doğanın üretkenliğini sembolize eder ve doğaya sıklıkla "Tabiat Ana" yakıştırması yapılır.

Tabiat Ana

Doğa, insanın içinde yaşadığı ve insan yapısı olmayan çevre ve onunla ilgili olarak işleyen yasaların tümüdür. Efsane unsurlarının pek çoğu doğa ile iç içedir ve doğal kavramlarla ilgilidir. "Tabiat Ana" kavramının doğurganlıkla ilgili bir sözcük kökünden geliyor olması, "Yer Ana" anlayışı ile bağlantılıdır. Doğumu, bağışlayıcılığı, yaşamı ifade eder.

Yeryüzündeki tüm Şamanist geleneklerde tabiata karşı özel bir önem verilmiş ve saygı duyulmuştur. İnsanın bir kardeşi olarak algılanır. Doğadaki her şey insanın koruması altındadır. Doğa sözcüğü "doğmak" fiilinden gelir. Doğurganlığı ve dişliliği içerir.

Anadolu'da Ana Tanrıça İnanişi

Tarih boyunca toplumlar belirli bir dinî inanışa sahip olmuş

ve bu inanışın getirdiği kurallara bağlı kalarak, çevrelerini ve kendi yaşamlarını etkilemişlerdir. Bu toplulukların inançları, kimi zaman soyut olarak zihinlerde yerini almış, kimi zaman da somut nesnelere yönelerek bir şekle bürünmüştür. Medeniyetin başlangıcına ev sahipliği yapan, birçok uygarlığın birleşim yeri olan Anadolu topluluklarında da bu dinî inanış -ANA TANRIÇA- şeklinde yerini almış ve çeşitli toplulukları etkilemiştir.

Analitik psikolojinin kurucusu Carl Gustave Jung ise konu ile ilgili olarak "anne" arketipi için şu sözleri söylemektedir: "Aklın çok ötesinde bir bilgelik ve ruhsal yücelik; iyi olan, bakıp büyüten, taşıyan, bereket ve besin sağlayan; sihirli dönüşüm ve yeniden doğuş yeri; gizli, saklı; karanlık olan, uçurum, ölümler diyarı, yutan, baştan çıkarıcı ve zehirleyen, korku uyandıran ve kaçınılmaz olan."

Ünlü antropolog Johann Jacob Bachofen ise "Analık Hakkı" (Der Mutterrecht) adlı eserinde, insanlık tarihinin başlarında kan bağının yalnızca anne üzerin-

...Ve Anadolu'da Ana Tanrıça İnanışı

den kurulabildiğini ve bu sebeple de annenin bir otorite ve yaşam merkezi olduğunu açıklar. Kadının toprağı ıslah etme ve toprakla ilgili diğer görevlerini de irdeleyerek neden tanrıça figürü seçildiğine yönelik açıklık getirir.

Anadolu'da bereket kültürünün varlığına ilişkin en eski buluş, Şanlı Urfa yakınlarında Fırat havzasında yer alan ve M.Ö 7.000 yıllarına ait Nevali Çöri kabartmalarıdır.

Neolitik dönemden sonra Ana Tanrıça inancı ile ilgili pek fazla arkeolojik kanıt bulunamamıştır. Bronz Çağı'nın çöküşünün yaşandığı dönemlerde Anadolu'ya yerleşmeye başlayan Friglere kadar tekrar ortaya çıkan bu kült daha sonraki Yunan ve Roma medeniyetlerine de kaynak oluşturmuştur. Friglerin Ana Tanrıçası Kybele'dir; "Tanrıların Anası" şeklinde tanımlanır. Anadolu'da Frigler dışında dinsel anlamda çevre kültürlerini etkileyen ve etkilenen diğer önemli bir topluluk da Hititlerdir.

Hititler, ticari ve sosyal ilişki kurdukları çevre toplumlarının tanrılarını da benimsemişler ve dinsel bir hoşgörü ortamı oluşturmuşlardı. Ana Tanrıça inancının hâkim olduğu Anadolu topraklarında Hititler de bu inanıştan nasiplerini aldılar. M.Ö 2.000 yılına ait, gün ışığına çıkartılan mühürler aracılığıyla ulaşılan bilgilere göre, Geç Hitit Panteon'unda Ana Tanrıça "Kubaba" olarak adlandırılıyordu. Medeniyetin başlangıcı Anadolu topraklarında, bir döneme hâkim olmuş Ana Tanrıça inancı, dönemin insanların dünyayı ve kendilerini nasıl anlamlandırdığına

yönelik bilgiler olarak yorumlanması açısından oldukça önemlidir.

Kybele Efsanesi

Mitolojiye göre Tanrılar Tanrısı Zeus'tur. Tüm tanrıçaların ve tanrıların anası ise Anadolu'nun bereket tanrıçası Kybele'dir. Kybele çeşitli adlar altında Yunan, Roma ve Doğu Mitolojilerinde yer almaktadır. Ona verilen bütün ad ve niteliklerden anlaşılacağı gibi bu tanrıça, canlılığı ve verimliliği simgeleyen evrensel bir nitelik taşımaktadır. Kybele'yi Anadolu'nun bereket tanrıçası yapan efsane de o ve oğlu üzerinedir.

Bir gece düş gören Zeus, tohumunu yeryüzüne döker. Bundan hünsa bir varlık doğar. Agdistis veya Kybele. Hem erkek, hem de kadın olan bu yaratığın erkeklik organını tanrılar keserler ve organdan bir badem ağacı meydana gelir. İrmak tanrısı Sangrios'un kızı bu ağaçtan bir badem koparır ve göğsünde saklar. Gebe kalır ve Attis'i doğurur. Attis büyüdüğünde Kybele ona âşık olur. Oysa Attis, Kybele'nin erkek yanı ile Sangrios'un kızının birleşmesinin ürünüdür. Yani Kybele'nin oğludur. Pessinus kralının kızı ile evlenmek üzere olan Attis'i, Kybele çıldırtır ve gencin kendi kendini hadım etmesini sağlar. Attis'in hayalarından akan kanla sulanan topraktan bitkiler fışkırır. Böylece doğaya bereket ve canlılık gelir.

Ana Tanrıça inancı, dönemin insanların, dünyayı ve kendilerini nasıl anlamlandırdığına yönelik bilgiler olarak yorumlanması açısından oldukça önemlidir.

Kybele ve öteki bereket tanrıçaları, anaerki aile düzeninin günümüzde kalan görüntülerini simgelerler.

Heredotos tarihinde, kadının toplumdaki yerine ilişkin birçok

örnek bulmak olasıdır. Heredotos Likyalılardan söz ederken şöyle yazar:

"Ama bir adetleri vardır ki, başka hiçbir ulusta rastlanmaz: babalarının değil analarının adını alırlar. Bir Likyalı diğerlerinden birine "Kimlerdensin?" diye sorunca, diğeri önce kendi adını, sonra anasının adını ve soyadını söyler. Bir kadın yurttaş, eğer bir köle ile yaşıyorsa, yasalar çocuklarını özgür sayar. Tersine bir erkek yurttaş bir köle kadınla yaşıyorsa, köle kadının çocukları da yurttaşlık haklarından yoksun kalır." Heredotos'u çok şaşırtan bu adet, Likya'da "anaerki ailenin" varlığını sürdürmüş olduğunu, hem de egemen aile biçimi olarak sürdürdüğünü göstermektedir.

ÇOCUĞUNUZ İÇİN

iyi bir başlangıç

ÇOCUĞUN EN TEMEL İHTİYACININ SEVGİ VE GÜVEN DUYGULARI OLDUĞU BİLİNCİYLE, ONLARA İLKOKUL DENEYİMLERİNDE, İHTİYAÇ DUYDUKLARI SEVGİ VE GÜVEN DUYGULARINI YAŞATMAYI AMAÇLAMAKTAYIZ. BİZLER BU AMAÇLA HAREKET EDERKEN ÇOCUKLARIMIZ, EĞİTİM HAYATLARINA SAĞLAM ADIMLAR ATARAK BAŞLAYABİLMEKTEDİR. "HER ÇOCUK TEKTİR VE ÖZELDİR" PRENSİBİYLE, EĞİTİM FAALİYETLERİMİZDE; ÇOCUKLARIMIZIN YAŞ ÖZELLİKLERİ VE BİREYSEL FARKLILIKLARI GÖZ ÖNÜNDE BULUNDURULARAK, HER BİRİ İÇİN UYGUN VE DOĞRU EĞİTİM ŞARTLARI HAZIRLANMAKTADIR.

Kids Country
Preschool

NEDEN KIDS COUNTRY PRESCHOOL?

- ✓ Bizler eğitim kökenli olup ;uzmanlaştığımız işi yapıyoruz.
- ✓ Öğretmenlerimiz branşlarında eğitim görmüş, deneyimli ve seçilmiş öğretmenlerdir.
- ✓ Çocuklarımızın psikolojik ve gelişimsel süreçleri klinik psikolog tarafından takip edilmektedir.
- ✓ Okul binamız depreme dayanıklı olup, iç ve dış mekanlarında çocuklarımıza yeni ve bakımlı bir ortam sunmaktadır.
- ✓ Okulumuzun iç ve dış tüm alanları, çocukların kullanımına uygun olup, ihtiyaç duyulan tüm güvenlik önlemleri alınmıştır.
- ✓ Bizler için hijyen ve beslenme eğitim kadar önemlidir.
- ✓ Okulumuzda tüketilen tüm yemekler günlük yapılmaktadır. Mutfağımızda hazır gıda ürünleri kullanılmayıp, eviniz şartlarında hazırlanabilen tüm gıdalar okulumuzda da hazırlanmaktadır. Meyve ve sebzelerimiz organik pazarlardan temin edilmektedir.

EĞİTİM

- ✓ Temel alışkanlıkların kazanımı,
- ✓ Olumlu kişilik gelişimi,
- ✓ Beyin gelişimi ve yaratıcı potansiyelin keşfedilmesi

eğitim programımızın temelini oluşturur. Bu temel doğrultusunda eğitim programımızın içeriği; İngilizce-Türkçe olarak her yaş grubunun gelişim özelliklerine göre biçimlenmiştir. Programlar oyun grubu, 3 yarım gün, 5 yarım gün, 5 tam gün olarak planlanmaktadır

Siz Değerli Ebeveynlerimiz;
Bizler her yönüyle çocuklar için hazırlanmış eğitim programımız ve sevgi dolu, donanımlı, muhteşem kadromuzla Kids Country'de yaşıyoruz. 'Çocuklarınız için İyi Bir Başlangıç'yaparak ailemizin bir parçası olmanızı bekliyoruz.

Sevgiler...
Özlem ERİKLİLİ

- Çift dilli eğitim
- Haftalık konular
- Düzenli günlük akış
- Değişken içerik
- Planlı oyun
- Kitap
- Konsantrasyon
- Zamanı planlama
- Dikkat geliştirme
- Sanat
- Jimnastik
- Müzik/Ritim
- Satranç
- Modern dans
- Bale
- Spor

Göktürk Mah. Köprübaşı Cad.
No: 7 Eyüp-Istanbul

Tel: 0212 227 64 25 – GSM: 0542 894 18 95

www.kidscountrypreschool.com
info@kidscountrypreschool.com

Sophia
K. Nordenkiöld

Pieter
ten Hoopen

Perde Arkası

Ulusal ve uluslararası istatistiklerde hep “görünmez” olan bir gerçek, çocuk anneler. Üstelik de ekonomik gelişmeye engel oluştururken. Diğer yaş gruplarına oranla daha yüksek yeni-doğan ölümlü riski taşıyorlar.

Dünyaca ünlü fotoğraf sanatçısı Peter ten Hoopen ve gazeteci Sophia Klemming Nordenkiöld, dört kıtanın altı ülkesinden çocuk annelerle bir araya geldiler ve seyyar stüdyolarında çekimlerini gerçekleştirdikleri öykülerine de kulak verdiler. Belgesel niteliğindeki bu çekimlerde, söyleşi videoları aracılığıyla bu küçük kızlar - çocuk anneler, başlarına gelenleri, annelik serüvenlerini, çabalarını, yitirdikleri hayallerini, sıkıntılarını, mutluluklarını ve tabii ki bebeklerini anlattılar.

UNFPA - Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu tarafından desteklenen proje, bu sorunu görünür kılmayı, dolayısı ile aydınlığa çıkarmayı

amaçladı. İkisi de İsveçli olan Hoopen ve Nordenkiöld, çocuk annelerin seslerinin duyulmasını, okula dönme çabalarının gerçekleşmesini ve dünyanın özellikle az gelişmiş ülkelerinde bulunan bu çocuklara itibarlarını iade etmeyi ve onların daha sürdürülebilir bir ekonomi yaratmak için katılımlarını sağlamayı amaçladı.

Çocuk anneler projesini kaleme alan gazeteci Sophia Klemming Nordenkiöld şöyle anlatıyor: “Buluştuğumuz kızlar hayatlarından kesitler anlatırken bize evlerini, kalplerini açtılar.

İlk aşklarını, ayrılıklarını, düzenlenmiş evliliklerini, hastalıklarını, sonsuz yalnızlıklarını, yoğun acı ve mutluluk duygularını, kızgın ebeveynlerinin anlatılarını dürüstçe paylaştılar. Görüştüklerimiz arasında bazıları doğum esnasında yaşama veda etti. Kimisi de bebeğini kaybetti. Çocuk annelerin duyduğu güven, bizlere müthiş bir sorumluluk duygusu yüklüyor. Öykülerini bu nedenle bilir kılıyoruz. Bazıları öylesine fiziksel ve manevi şiddete maruz kaldı ki! Ölümüne dayaklarla güvensiz kürtaja zorlananları da oldu. Hamile kalan kızların cinsel tecavüz riskine ne kadar açık olduklarını da hepimiz biliyoruz. Bazı annelerin öykülerini, kimisinin de adlarını değiştirdik - yeter ki daha fazla zarar görmesinler.

Bu proje bir farkındalık yaratma umudunu taşımakta. Bu gencecik annelerin cesareti bize, çocuk olmanın ne olduğunu aynı esnada da çocuk anne olmanın ne olduğunu öğretti.”

ÇOCUK anneler

ÇOCUKLAR...
İLGİYE, DESTEĞE MUHTAÇ
MASUMLAR...
KORUNMAYA VE ŞEFKATE İHTİYAÇ
DUYAN SAF MELEKLER...

Her yıl dünyada iki milyondan fazla genç kız, 15 yaşlarına basmadan çocuk doğuruyor. Olası sağlık sorunlarının yanı sıra, bu durum, annelerin okulu bırakmalarına ve iş bulma ihtimallerinin düşmesine de yol açıyor. Ne yazık ki, dünyada her yıl 10-19 yaşları arasında evlenen bu kızların 70.000'i de doğumla ilgili komplikasyonlar yaşamakta. Araştırmalara göre, Afrika ülkelerinde 10 genç kızın 5'i hamilelik gerekçesiyle okulu bırakmak zorunda kalıyor.

MULENGA - ZAMBİYALI

"Nasıl hamile kaldığım hakkında hiç bir fikrim yok. Bunu okulda öğretmiyorlar. Doğum anında çok korktum; öleceğimi zannettim. Anne olmayı sevmedim ama çocuğumu seviyorum. Çocuğumun geleceği için kaygılanıyorum... Ona sabun ve giysi gibi temel ihtiyaçlarını kim alacak?"
Bu sözcüklerin sahibi Mulenga 14 yaşında; ailesi ve babasının ikin-

ci eşi ve 10 kardeşi ile Zambiya'nın ücra bir köşesinde yaşamakta. Eski-den doktor olmak istiyormuş fakat birgün annesi hamile olduğunu fark etmiş.
Mulenga hamile kalmadan önce futbol oynamayı seviyormuş ancak şimdi oyun oynamaya vakti kalmadı; çocuğunun bakımını üstlenmek ve bezlerini yıkamak zorunda...

"ANNE
OLMAYI
SEVMEDİM
AMA
ÇOCUĞUMU
SEVİYORUM."

LUMILENE - HAİTİLİ

"KAMPTA
KADINLAR
İÇİN YAŞAM
ZOR."

Lumilene 15 yaşında; 2010 depreminden sonra evleri yıkıldığı için, 6 aylık kızı ile Haiti'de zorlu ekonomik şartlar altında kampta yaşamlarını sürdürmekte. Kampta kadınlar için yaşam zor. Şiddete maruz kalabiliyorlar:

"Haiti depreminden sonra annem-babam ve kız kardeşimle kampların birinde kalıyorduk. Annem ekmeği satıyordu ama yeterli kadar paramız yoktu.

14 yaşında erkek arkadaşım ile karşılaştım. Ancak bugün onunla birlikte değilim. Birgün hamile kaldığımı fark ettiğimde bebekten kurtulmak istedim ancak annem izin vermedi. Bana hiç kızmadı ama çocuğu tutmamı istedi. Dört ay boyunca hasta gibiydim, devamlı kusuyordum. Ondan sonra okula gidemedim.

Doğum vakti geldiğinde annem beni hastaneye götürdü. 24 saat süreyle sancı çekmeye rağmen korkmadım. Sonunda bebeğimi doğurdum. Hastanede bana hiçbir sancı kesici verilmedi. Doğumda makasla kesitiler, iyileşmem zaman aldı; uzun zaman yürütiyemeden yatmak zorunda kaldım.

Bütün vücudum ağrıyordu. Bebeğimi ilk gördüğümde çok mutluydum.

Clarina altı aylık, onun annesi olmaktan çok mutluyum. Şimdi biraz büyüdüğü için daha kolay. Doğduğunda onu nasıl tutacağını bile bilmiyordum, annem gösterdi; sokağa çıkamıyordum...

Okula geri döndüm, sekizinci sınıftayım. Sabah erken kalkıyorum; emzirdikten sonra mamasını hazırlayıp onu annemle bırakıyorum. Okuldan döndüğümde yemek hazırlıyorum, ev işlerini yapıyorum. Ödevimi yaparken annem çocukla ilgileniyor.

Burada benim gibi okula giden başka anneler de var. Birçok genç kızın anne ve babaları çok fakir. Yemek ve para karşılığında seks yapan kızlar da var. Bu arada erkeklerle şakalaşmamak gerektiğini, onlarla arkadaşlık etmemem gerektiğini öğrendim. Bir kere arkadaş olursanız onlara "hayır" demek zor burada... İlerde evlenmek ve hemşire olarak çalışmak istiyorum ama annem ve babamın eğitimimi karşılayacak parası yok. Benim hayalimi Clarina'nın gerçekleştirmesini diliyorum..."

RABIA - BANGLADEŞLİ

“Aile planlaması ve seks hakkında hiçbir eğitim almadığım için nasıl hamile kaldığımı hiç anlamadım. Annem ve ablam aile planlamasından biraz söz etmişti ama eşime bu konulardan söz edemiyordum. 13 yaşından itibaren üç hamilelik yaşadım. Kushum, benim ilk ve hayatta kalan tek kızım. Onun annesi olmaktan çok mutluyum. Kushum hep benim yanımda uyuyor. Bebekken çok zordu, hep kollarımda onu beslemeye çalışıyordum ancak bugün ailenin tek çocuğu olduğu için herkes bana yardımcı olabiliyor. Lakin artık enerjim kalmadı, daha çocuk sahibi olmak istemiyorum. Eşim bu kararımı desteklediği için ona müteşekkirim.”

Rabia 13 yaşında evlendi. Bugün üç yaşındaki minik kızı, eşi ve eşinin ailesi ile Bangladeş’in kırsal bir bölgesinde yaşamakta. Hamileliği boyunca çok kilo kaybetti ve kansız kaldı. Geçen sene çocuğunu düşürdüğünde teyzesi onu yerel bir sağlık merkezine götürdü. O zamandan beri Rabia kendini daha iyi hissediyor. Aradan üç sene geçti: “Bugün evliliğin ne olduğunu anlamaya başladım: İyi ve kötünün karışımı. Eşim çok kibar bir insan. Evlenmeden önce öğretmen olmayı hayal ederdim ama şimdi eşim ve çocuğumla kendi evimizde mutlu olmayı hayal ediyorum. Kızım için büyük hayallerim var. Büyüdüğü zaman ne istiyorsa onu yapсын, ona her şeyi vermek istiyorum.”

JANET - KOLOMBİYALI

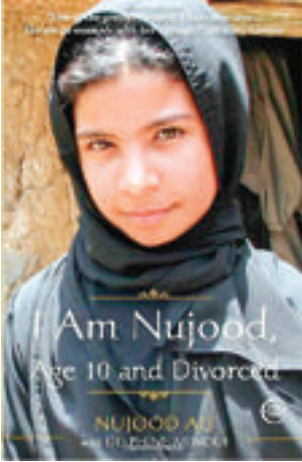
Janet bugün erkek arkadaşı, oğlu ve arkadaşının ailesiyle Kolombiya'nın olaylı bir mahallesinde yaşıyor. Erkek arkadaşına okulda rastlamış, âşık olmuş ve hamile kalmış. Janet bugün okula geri döndü ve onun gibi çocuk annelerle birlikte sağlık ve aile planlama dersleri almakta:

“Çocuğum olmasımı istemiyordum ama kendimizi ne kadar korumaya çalıştıysak da birgün hamile kaldığımı öğrendim. Çocuğum olacağı için mutluydum. Ancak, okulu bırakmak istemiyordum. İki yıl önce tanıştığım erkek arkadaşım da aynı şekilde düşünüyordu. 18 yaşındaydı ve her ikimiz de okulu bırakmamız, geçimimizi sağlamamız gerekiyordu. Çocuğumuzun bakımını paylaşıyo-

ruz; erkek arkadaşım çalışmadığı zaman Manuel'e biberonunu o veriyor, onu yıkıyor ve gezdiriyor. Bugün tekrar okula başladım; artık 9. sınıfa gidebiliyorum. Hafta sonları güzellik enstitüsü kurslarına devam ediyorum. Oğlumun ihtiyaçlarını alabilmek ve eğitimini ödeyebilmek için berber olmak istiyorum. Ailem okula gidebilmem için bana yardımcı oluyor. Her gün okula giderken Manuel'i büyükannem ve kız kardeşime bırakıyorum. Ailem bana her bakımdan destek oluyor. Aile planlaması eğitimi sayesinde artık korunuyorum. Şimdilik durumumuz düzeline kadar 8-10 sene için çocuk sahibi olmak istemiyorum. Kolombiya'da gençlerin doğum kontrol araçlarına ulaşması kolay, kliniğe gidip randevu almaları yeterli ancak arkadaşlarının çoğu benim gibi çocuk anneler. Her hafta, benim gibi çocuk annelerin katıldığı bir kursta, çocuk bakımı ve aile planlaması hakkında eğitim alıyorum. Gelecekte, oğlum ve erkek arkadaşımın birlikte kendi evimizde yaşamayı hayal ediyorum.”

NUJOOD ALI - YEMENLİ

ANNESİ VE BABASI
TARAFINDAN
OKULDAN ÇIKARILIP
30'LU YAŞLARINDA
BİR ADAMLA
EVLENDİRİLDİĞİNDE
HENÜZ
9 YAŞINDAYDI.

Ben Nujood Ali, 10 yaşındayım ve dulum adlı kitabın yazarı.

“Annem sessiz kalıyordu. Üzgün ama kaderine boyun eğmiş bir hali vardı. Sonuçta, Yemenli kadınların çoğu gibi onunki de düzenlenmiş bir evlilikti. Kimse ondan iyi bilemezdi. Ülkemizde sıkıntıyı kadınlar çeker, emirleri erkekler verirdi. Bu durumda beni savunmak baştan kaybedilmiş bir savaş olacaktı.”

Nujood Ali annesi ve babası tarafından okuldan çıkarılıp 30'lu yaşlarında bir adamla evlendirildiğinde henüz 9 yaşındaydı. Bir köşede oturup başına geleceklere hissedencesine gözyaşları içinde kendi düğününü izliyordu, Nujood. Düğün gecesi kocasının tecavüzüne uğrayan, sonrasında kocasının ailesi tarafından dövülen Nujood, düğününden iki ay sonra artık kocasının ve ailesinin eziyetlerine dayanamamaya evden kaçtı. Babasının ikinci eşinin tavsiyesi üzerine boşanma davası açmak için mahkemeye gitti. Durumu

hâkimin ilgisini çekti ve ona kalıcı bir yer sağlayarak babası ve kocasına tutuklama kararı çıkarttı.

1990'lı yıllarda Yemen'de kadınların haklarını savunan ilk hukuk bürosunu açmayı başaran Shada Nasser, Nujood Ali'yi savunmayı kabul etti. Yemen yasalarına göre bir kız kaç yaşında olursa olsun nikâh masasına oturabilir ama cinsel ilişkiye girecek yaşa gelmeden önce ilişkide bulunması yasaktır. Mahkemede Shada, Nujood'un evliliğinin yasalara aykırı olduğunu ve tecavüze uğradığını savundu. Mahkemenin sunduğu 3-5 yıl kocasıyla yaşama teklifini reddederek boşanma kararı aldı.

Nujood'un ailesine ve Yemen geleneklerine meydan okuyuşu ve cesareti tüm dünyada yankılandı ve Ortadoğu'daki tüm genç kızlar için ilham kaynağı oldu. Nujood Ali cesaretiyle “Glamour Yılın Kadını” ödülüne layık görülürken Condolezza Rice ile Hillary Clinton'un takdirlerini de kazandı.

Annelere 143 Yıldır Verilen En Zarif Hediye

14 Mayıs Anneler Gününe Özel Sürprizler Sabuncakis'te

www.sabuncakis1874.com.tr

/ 1874sabuncakis

/ 1874sabuncakis

Sabuncakis Çiçekçilik

Cumhuriyet Mahallesi

Feriköy Fırın Sokak No: 5-9/D

Şişli - Bomonti İSTANBUL

0212 246 2191 - 0212 323 5843

Yukarıda belirtilen adres ve sosyal medya hesapları dışındaki Sabuncakis adres ve hesaplarına itibar etmeyiniz.

Çocuk Gelinler mi? Nerde?

Ergenliğime girdiğimde annem “Artık kadın oldun” demişti. Onun için bunun en net açıklanışı buydu sanırım. 11 yaşında bir kız, artık ‘kadın’ olmuştu. Babam öğrendiğinde gideceği yolu karıştırmış, yanlış yola sapmıştı. Kızlarının artık hormonlarının farklı olacağı, sancılı günler geçireceği, belli günler rahatça hoplayıp zıplayamayacağı, utanç duygusunun ona eşlik edeceği, hijyenine farklı önem vermesi gerektiği ve çocuk doğurabileceği bilgisi verilmemişti. Artık kadın olmuştu. Çocuk evlenemezdi,

ama kadın evlenebilir miydi? Kendisinin daha çocuk olduğunu bile kabul lenmezken kadınlığı mı kabul edecekti? Başladı hüngür hüngür ağlamaya. Çok korkmuştu. Düğünlerimizde gelenektir: Küçük gelin olur küçük kızlar ve gerçek gelinlerin önünden yürür çiçek saçarlar yerlere; ben olmuşum, kuzenimle birlikte kol kola yürümüştük.

O tablonun gerçeğini canlı yaşayan büyük anneannemden bahsetmişim daha önce. Küçük gelin - damat görüntüsü sevimlilik mi katar ortama yoksa fikri mi meşrulaştırır, neden vardır bu gelenek bilmiyorum.

Ben evlendiğimde ise ben de öyle istedim, önden yürüyen küçük gelin damatlar olsun istedim. Başka kılıkta yürüyemezlermiş gibi. Bazı çocuklar oracıkta itiraz etti, annelerini istediler; en samimi arkadaşımın ikizleriydiler ve haklıydılar; öyle kolay bir yol değildi, küçük/çocuk gelin olmak korkutucuydu. Herkes onlara gülümsese de, gelenek bu da olsa, bir şey doğru değildi. Ben de ikilemede kalmıştım, çocuk gelin yapmamalıydım ama onların hatırasını istemem, ortama şirinlik katmaları ya da kendi çocukluğumun hatırasını yaşatma isteğim daha fazla düşünmememe sebep oldu.

Küçük bir topluluk oluşumuzdan mıdır, aydın olamayışımızdan mıdır; ki kızların okutulmayıp erken evlendirilmesi geleneği anneme kadar uzanır. Çocuk gelinlerle büyüdü bizim 3 nesil, ben dâhil; çok iyi iş çıkardıklarını söyleyebilirim. Kendilerini ailelerine adayan kadınlar oldular. Kendileri için ne yaptılar? O biraz soru işareti ama annemle birlikte değişimler başladı. Mesela, derneklere, yardım kuruluşlarına destek, orada kadınlar kolu başkanlığı, liseyi dışardan bitirme, kendini belli konularda geliştirme, sunumlar yapma kendi için yaptıklarından sayılabilir. 17 yaşında beni doğuran, öncesinde bir düşük yaşayan; 16 yaşında evlenen. Çocuk kadın. Babasının, biriyle görüştüğünü öğrendiği anda daha fazla okumayacağı emrini veren, bir an önce evlenmesini isteyen. Matematik öğretmeni eve kadar

gelip, “Bu kız okusun” diye dedemi iknaya uğraşsa da başaramamıştır, annem de bir oyunun içinde kendini bulmuştur. Oyundur onun için, mutsuz da değildir. Herkes böyle evleniyordur çünkü. Çocuk kadın, kendinden 7 yaş büyük görüştüğü 23 yaşındaki çocuk adamla evlendirilmiştir. Evden bir karın eksilcektir, konu komşu onları birlikte görürse, dedemeler gelmeyecektir. Namus korunacaktır. Hayır yani, bizde ‘dota’ var bir de;

hem kızı veriyorsun hem parayı; hiç mantıklı değil. Para için yapılmıyordu yani. Nesilden nesile aktarılıyordu yaşamlar sadece. Çocuk gelinler dendiğinde bunlar gelmiyordu değil mi aklınıza? Daha uç örnekler geliyordu: küçük kızların büyük adamlarla evlendirilişi; küçük erkeklerin para için büyük kadınlarla evlendirilişi gibi. Çocukların psikolojik, fiziksel yoksunluk-

larından, kardeş gibi çocuk büyütüklerinden, kendi ihtiyaçlarından bihaber oluşlarından ve bir yeni doğan canlının ihtiyaçlarını yerine getirme zorunluluklarından, daha gelişimlerini tamamlamadıkları çocuk bedenlerinde taşımaları gereken bebeklerden, aşk’ı hissemeden aldıkları sorumluluklardan, kendi bedenlerini ruhlarını duygularını tanıyamamış olmalarından, hayat boyu itaat etmek zorunda hissedişlerinden, öğrenilmiş çaresizliklerinden, bütün dünyayı aynı zannetmelerinden veya bu çocuk gelinlerle evlenen erkeklerin kendilerini istemeyen kızlarla birlikte olmak zorunda oluşlarından, bunun böyle olması gerekliliğini düşünmelerinden, göz göze bakışmalarından yoksunluklarından, sevgisiz korku dolu bakışlara maruz kaldıklarından, tecavüzle cinselliklerini yaşamalarından; onlardan doğan çocukların duygu, beyin uzuvlarının eksik kalışlarından, güvenli bağlanma geliştiremeyeceklerinden, bunun dünyaya ve kendilerine güvensizliğe yol açacağından, korkuyla kendi erken evlendirilişlerini bekleyeceklerinden gibi şeyler geliyordu aklınıza. Çok uzağa gitmeye gerek yok, çocuk gelinler çok yakınımızdaydı, hatta içimizdeydi. Hepimize geçmiş olsun. Tüm dünyaya da bu cümleyi kurmak dileğiyle...

Chaya Chitrik

"Annenin Tevrat'ını Dinle"

Öncelikle bir eş.
Sonra anne.
Her çocuğu
ile öğrenen,
bilgeleşen 7 çocuğunun
annesi. Aynı zamanda
Tevrat ve Yahudi
Felsefesi dersleri veriyor
haftanın belli gün ve
saatlerinde. Farklı
konuları işliyorlar.
Tarihteki tanınmış önemli
kişiliklerin güçlerini
ve mücadelelerini
inceliyorlar mesela,
sonra kendileriyle
özdeşleştiriyorlar. Ya da
Yahudi ebeveyn olma
sanatını konuşuyorlar.
Duyguları inceliyorlar
ve bu duyguları nasıl
yönetmek gerektiğini...
Yahudilikte kadının yeri
ve bilgeliğini konuşmak
için ondan daha uygunu
olabilir miydi? İşte
sohbetimizden köşe
başlıkları...

BÜYÜK ANNELER

“Yazık ki, Tanrı bizlere çocuklarımızı daha ileri yaşta ve daha bilge olduğumuz zamanlarda vermedi’ derim. Ama muhakkak ki, o zaman da yeterince enerjimiz olmayacaktı, çocuklara ebeveynlik yapmaya. Ama tabii ki birçok şeyi farklı yapardık öyle bir durumda. Herkes her zaman yapabileceğinin en iyisini yapıyor. Ancak tabii ki bugünkü anlayışla, 5 yıl önceki anlayışım bir olmayabilir. Hatalar yaptım. Yapıyoruz da. Ama bildiğim şu ki, o zaman yapabileceğimizin en iyisini yapıyor olduğumdu. Belki de bu yüzden derler ki... ‘Anne baba olmanın ödülü torun sahibi olmaktır.’ Bu yüzden büyük anne büyükbabalar torunlarına aha iyi ebeveyn olurlar.”

“SARA’NIN DEDIĞİ GİBİ YAP”

Ta en baştan başlamak gerekiyordu, Tevrat’ta ve Yahudi öğretilerinde kadının bilgeliğini incelemek için. Annemiz **Sara**’dan... Kendisi **Avraham**’a çocuk doğuramayınca, cariyesi **Hagar**’dan olma oğlu İsmail için Tanrı’nın Avraham’a sözlerini hatırlatıyor, “*Sara’nın dediği gibi yap*”. Ya da **Ester**’i hatırlıyoruz. Bilgeliğiyle, (silahlanıp savaşmaya gerek olmadan) tüm Yahudi halkını nasıl kurtardığını. Ancak bilgeliğin de iki yanı vardır. Bilgeliği iyiye kullanabileceğiniz gibi kötü amaçlarla da kullanabilirsiniz. **Samson** ve **Dalila**’nın hikâyesinde olduğu gibi. Dalila da akıllı bir kadındı. Ancak aklını kocasının ölümü için kullandı.

Bilgelik de bir kavram. Ancak Büyük Talmud uzmanı Haham Meir, kavramları öğrenmenin kolay yolunun, onları yaşama indirgemek olduğunu söyler. İyiliği, doğruluğu uyguladıkça bir alışkanlığa dönüştür. Otomatikleşir.

Her sabah uyandığımızda dişlerinizi ya da saçınızı fırçalamayı düşünmezsiniz. Fırçalarsınız. Hamilelikte istediğiniz kadar çocuk yetiştirme kitabı okuyun, uygulamaya gelince olay bambaşka bir boyutta gerçekleşir. İsteddiğiniz kadar kitaplardan okuyup ben çocuğuma asla şöyle davranmayacağım deyin, kendinizi buluverirsiniz o davranışın içinde...

Yahudiler de Sina Dağı’nda Tevrat’ı aldıklarında ilk sözleri “*naase ve nişma*” olmuştu. Naase “*yapacağız*” demek... “*Ve nişma*” anlayacağız... Yani önce yapacağız, sonra anlamaya çalışacağız. Bazı şeyleri hiç anlayamayabiliriz de.

“EŞİTLİK AYNI OLMAK DEMEK DEĞİL”

“*Kadınların altıncı duyularının daha kuvvetli olduğunu düşünüyorum,*” diyor Chaya Chitrik. “*Kadın hakları konusunda ilk anlamamız gereken konu şu ki, eşitlik aynı olmak demek*”

Büyük Talmud bilgisi Rabbi Meir’in iki oğlu vardı. Bir Şabat günü sinagogda dua etmekteydi. Nedenini bilmiyoruz, anlatılmamış ama bir sebeple o gün iki çocuğu da ölür. Rabbi Meir’in eşi çocukları, evin çatı katına çıkarır ve onları örter. Şabat bitiminde Rabbi eve geldiğinde, eşi şöyle sorar kendisine: “*Birisi sana bir şey verdiğinde, bir şey emanet ettiğinde gün gelip onu geri istediğinde geri vermek zorunda mısın?*” Rabbi Meir cevap verir: “*Tabii ki. Yahudi kanunlarına göre biri sana bir şey verdiğinde, geri vermek zorundasın.*” Bunun üzerine Bruriah eşine, “*Tanrı bize bir hediye vermişti. Ve şimdi onu geri almaya karar verdi*” diyerek, onu çatı katına çıkarır. İşte bilgelik!

BİLGELİK HİKAYESİ

Diğer bir bilgelik hikâyesi yine büyük bir Talmud bilgini Rabbi Akiva ile ilgili. Akiva bir çobandır. Kalba Savu'a isminde zengin ve saygın birinin çiftliğinde çalışmaktadır. Kalba Savu'a'nın bir kızı vardır - Rachel. Rachel çoban Akiva'daki pırlıtyı görmüştür ve ona sorar: "Eğer seninle evlenirsem, Tevrat çalışır mısın?" Akiva teklifi kabul eder. Ama o güne kadar okuma yazmayı bile öğrenmemiştir. Tevrat'ı nasıl öğrenebileceğini bilmez. Derken bir su pınarında, ortasında bir delik bulunan bir kaya parçası görür. Bu kadar güçlü bir kayanın nasıl delinmiş olabileceğini düşünürken, suyun uzun yıllar süresince damlaya damlaya kayayı deldiğini anlar ve şöyle düşünür: "Bu kadar cılız bir su bu güçlü kayayı oyabiliyorsa, ben de inatla çalışırsam sözcükler nihayet bu kalın kafama girecektir." Bu arada Kalba Savu'a, kendisine eş olarak bir çobanı seçtiği için Rachel'i evlatlıktan reddeder. Akiva 12 yıl boyunca uzak bir şehirde Tevrat çalışır. 12 yılın sonunda nihayet eve döndüğünde, eşi Bruriah'nın arkadaşlarıyla yaptığı konuşmasını duyar: "Onun Tevrat çalışması beni o kadar mutlu ediyor ki, bir 12 yıl daha çalışması gerekse, umursamazdım." Bu sözler üzerine, Bruriah'ı görmeden, bir nefeslenmeden Tevrat çalışmaya devam etmek üzere şehre geri döner... İkinci 12 yılın sonunda artık eve dönme zamanı gelmiştir... Kocasının eve dönmekte olduğunu duyan Bruriah koşarak onu yolda karşılar ve ayağını öper. Peşindeki öğrenciler çılgına döner. Böylesine saygın bir Talmud bilginine dokunmaya cüret edebilen bu kadın da kimdir? Rabbi Akiva elini kaldırır ve öğrencilerini susturur. "Benim sahip olduğum Tevrat ve sizin sahip olduğunuz Tevrat, onundur," der.

KADININ BİLGELİĞİ YUVAYI İNŞA EDER

değildir. Kadın ve erkek eşittir, ama aynı değildir. Bazı şeyleri kadınların ya da erkeklerin yapabiliyor ya da yapamıyor olmaları, onların eksik ya da üstün oldukları anlamına gelmez. Farklı güçlerimiz ve farklı zayıflıklarımız var. Balık suyun dışında yaşayamaz, kuş da denizde yaşayamaz. Ötür. Kendimizi olmadığımız bir şeymiş gibi davranmaya zorlamak bizi eşit yapmaz."

Öte yandan kendimizi eksik görürsek eksik hissederiz. Sahip olmadıklarımızla o kadar meşgulüz ki, sahip olduklarımızın farkında bile olmuyoruz çoğu zaman. Bu da bizi mutsuz ediyor.

"Neden sinagogda Tevrat okumaya kadınlar çağırılmıyor, neden kadın bu kadar önemli değil ki?" sorularını hep soruyoruz. Oysa Yahudilik kadına çok saygı gösterir. Evet, belki ön planda gördüğünüz erkek kadar çok kadın görmeyebilirsiniz. Ama bu kadının pozisyonunu aşağı çekmez. Evet, belki kadınlar erkeklerin uyulaması gereken birçok kuralı yerine getirmek zorunda değiller. Ama bu eksik ya da yetersiz oldukları anlamına gelmez." Belki de olaya bakışımız tamamen terstendir. Belki de erkekler bu kadar çok kurala tabi oldukları için eksik hissetmeliler.

Haham Abram Tuersky'nin, annesi ile babası arasındaki farkı nasıl anlattığına bakın mesela: "Babam bize Yahudiliği öğretti, kuralları ve yasakları öğretti. Annem ise bize asla Yahudiliği öğretmedi. Annem Yahudiliği yaşadı. Annemi gündelik yaşamında izlerken Yahudiliği anladık." "Çocuklarıma Şabat'ı öğretmek istiyorsam mesela bunu oturup onlara tüm kuralları liste halinde ezberleterek yapmam. Ama her Cuma günü okuldan geldiklerinde evdeki farklı yemek kokusundan, masanın kurulu halinden Şabat'ın geldiğini anlarlar. Büyüdükçe ve Yahudiliğe uygun yaşam şekliyle yaşadıkça bu yaşam şekli bir alışkanlık olur ve zamanla Yahudiliğin ne olduğunu anlarlar. Aslında her konuda olduğu gibi Yahudilikte de bütün mesele gerçek ve otantik olabilmekte, ne isen o olabilmekte. Bizim için en önemli olan, sevgi dolu olabilmekte. Babalar genellikle daha disiplinli oluyorlar, anneler ise daha sevgi dolu. Bu babaların çocuklarını sevmedikleri anlamına gelmiyor. Tabi ki duygu olacak. Ama unutmamalı: Başımız kalbimizin üzerinde duruyor. Önce başımız sonra kalbimiz gelmeli. Kral Süleyman'ın dediği gibi, 'Babamın azarlamasını, annenin Tevrat'ını dinle.'" Bazı şeyleri görememeniz, onların var olmadığı anlamına gelmez.

PERA ÇOCUK

REHBERLİK

% 100 ORGANİK BESLENME

YABANCI DİL

%100 ORGANİK BESLENME

YABANCI DİL

Anaokulumuz, 2- 6 yaş grubunu içeren tam gün eğitim yapar. Akademik takvim, güz ve bahar dönemli olarak ikiye ayrılmıştır. Buna ek olarak, eğitim; yaz okulunda Temmuz ve Ağustos dönemlerinde devam etmektedir.

Eğitim saatlerimiz 08.00 ile 18.30 arasındadır.

Eğitim Yaş Gruplarımız

Branş Derslerimiz

2 YAŞ (Yarı zamanlı olabilir)

Haftada 5 Gün İngilizce

3 YAŞ Tam Zamanlı

Haftada 1 Gün Atölye Çalışması

4 YAŞ Tam Zamanlı

Haftada 1 Gün Müzik

5 YAŞ Tam Zamanlı

Orff ve Pekiştirici Geziler

PERA ÇOCUK

www.peracocuk.org

info@peracocuk.org

TEL +90 (212) 270 33 72

Tekirler Sok. N:6 Levent
Beşiktaş / İstanbul

Güllerin efendisi Kara Gül

Siz hiç siyah açan bir gül gördünüz mü? Sadece Halfeti'de açan, Arap gelini, Arap güzeli gibi adlarla da anılan siyah bir gül varmış. Öylesine güzel ve etkileyiciymiş ki, bakanlar gözlerini alamazlarmış ondan. Güllerin efendisi bir anlamda... Üstelik hakkında onca efsane de taşıyan...

Kara Gül sadece Halfeti’de siyah açarmış. Bu gülfidanı ya da tohumu oradan alınıp başka yerlere götürüldüğünde, renk özelliğini yitirmiş. Başka bir yerde, başka bir memlekette, başka bir iklimde, başka bir toprakta, başka bir bahçede rengi değişir, siyah açma özelliğini yitirmiş. Yani buradan ayrılmak istemezmiş. Ama ne yazık ki, bugün Halfeti sular altında siyah gülleriyle birlikte. Eski Halfeti’de yaşayan Halfetililer de sadece Halfeti’de açan bu siyah gül gibi buradan ayrılamıyorlar.

Kara Gül, Güney Doğu illerimizden Şanlı Urfa’nın Halfeti ilçesinde yetişen benzersiz bir çiçek. Ekolojik dinamiklerin değişmesiyle Kara Gül üretimi ansızın durdu.

Şimdilerde ise oluşturulan seralarda yetiştirilmesi söz konusu... Bu yepyeni proje ile hedeflenen de uluslararası çiçek pazarlarının taleplerini karşılamak!

Sadece Birecik Barajı’nın suları altında kalma tehdidini taşıyan, bu yüzden de ekolojik dengenin bozulduğu Halfeti’de yetiştirilebilen bu endemik tür, eşi benzeri olmayan rengiyle yerli - yabancı bütün turistlerin ilgi alanı...

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı’na bağlı olarak çalışan TAGEM (Tarımsal Araştırmalar ve

Politikalar Genel Müdürlüğü) önderliğinde oluşturulan bir proje çerçevesinde Şanlı Urfa Sanayi Bölgesinde, yörenin simgesine dönüşmüş bu gülün modern kesme çiçek teknikleriyle Kara Gül, seralarda yetiştirilecek.

Kara Güller seralarda yetiştirilecek, gölgeleme, gübreleme, havalandırma, sulama, ısıtma, soğutma ve nemlendirme bilgisayar

ortamında gerçekleştirilecek. Bu yöntemlerle yetiştirilmelerine en uygun koşullar sağlanarak denetim altında tutulacak, iç pazar ile uluslararası pazarlara sunulacak.

Şirket Müdürü Serhan Işıkan, kuruluşlarının araştırma, geliştirme ve teknolojiye son derece önem verdiğini açıklarken zirai üniversitelerle ortak programlar da geliştirdiklerini de söyledi.

Işıkan, Kara Güllü geri kazanmak ve varlığını muhafaza etmek için üç yıllık bir proje uyguladıklarını da ifade etti: “Burada, diğer kırmızı ve koyu kırmızı renklerdeki güllerle melezleyerek mevcuttan daha üstün özelliklere sahip yeni bir Kara Gül cinsi üretmek amacındayız. Kara Gül cinsini hem dış mekân, hem de kesme çiçek olarak geliştirmeyi hedefliyoruz.”

YÜKSEK TALEP

Işıkan, projelerinden haberdar olan yerli ve yabancı müşterilerinin büyük miktarlarda talepte bulunduğunu da sözlerine ekledi: “Proje iki farklı aşamadan oluşmakta. İlk aşama Halfeti gülünün ıslah çalışmalarını kapsamakta. İkinci aşamada yeni türler oluşturmak için radyasyon / ışınlama çalışmaları yapılmakta... Halfeti gülü sadece ilkbahar ile sonbaharlarda açar; çiçeği de neredeyse siyah renktedir. Bu proje ile birlikte, hedefimiz ve beklentimiz yıl boyu, dış mekâna uygun ve kesme çiçek olarak siyah renkte açan güllere ulaşmak. Kara Gül’e yönelik yurtdışından büyük talep almamıza rağmen projemiz tamamlanmadan önce pazarlama aşamasına geçmeme kararı aldık. Halfeti’nin gülü tanınmış bir çiçek! Projemizi duymayan kalmadı. Başarılı olacağımıza inanıyoruz!” Işıkan güllerin, zirai akademi ve üniversiteler işbirliğinde Atom Enerjisi Ajansı’na da denetlenmek üzere yönlendiğini belirtti.

<http://www.hurriyetdailynews.com>

Halfeti Belediye Başkanı Mahmut Özdemir, ilçenin sahip olduğu mikro-klima iklimi sayesinde sadece bölgede yetişen siyah gülün, yöreyi ziyaret edenlerin ilgisini çektiğini belirtti.

Belediyenin, ilçede “Siyah Gül Festivali” düzenlemek için de proje hazırladığı belirtildi.

Öte yandan, GAP kapsamında inşa edilen Birecik Barajı’nın yapımı sırasında yerleşim yerlerinin bir kısmı sular altında kalınca tam bir turizm beldesi haline gelen Halfeti’de, turizm sezonunun yoğunlaştığı ilkbahar aylarında birçok kişi, evlerinde yetiştirdiği siyah gülleri gelen turistlere satarak, aile bütçesine katkı sağlamaya çalışıyor.

Annelerin en güzeline
en özel hediye
İdaş'ta...

İDAS®

1965'ten beri

iyi uykular

www.idasbedding.com

%50 İNDİRİM
12 TAKSİT
İMKANI

İDAS®

1965'ten beri

iyi uykular

www.idasbedding.com

Göktürk Merkez Mah. İstanbul Cad. Artel Forum Sitesi No:38/P Eyüp-Göktürk/İstanbul

0212 322 00 90

HALFETİ'YE AĞIT...

Sabahın kör karanlığında çıktık yola. Tarihin en eskisine gitmekti asıl amaç... Günümüzden 12.000 yıl öncesine... Göbeklitepe idi ilk hedef. Koruma için üstünü örtme çalışmalarının olduğunu biliyorduk ama özel bir izinle girebileceğimizi düşünüyorduk. Olmadı. Göbeklitepe'ye uzaktan baktık şimdilik. Yeniden bulunan geçmiş, bilinmez bir geleceğe kadar kapatmıştı bize kapılarını.

Gaziantep Sinagogu

Eski Yahudi evindeki ahşap dolap

Sinagogun içi

B izim olan, bizden olan ama uzak kaldıklarımızla buluşmaya gelmiştik. Basamadık Göbeklitepe'nin kadim toprağına. Varsın olsun. Dinlerin beşiğı, Tevrat'ın Cennet Bahçesi, Avraam'ın doğduğu topraklardaydık.

“Anlamli olanın anlamını, onu var eden yapıda anlamlandırmak gerekir” diyor sevgili Ali Canip Olgunlu. Urfa, medeniyetin beşiğı idi, iki suyun arası... Dinlerin kaynağı...

Avraam'ın bilgeliğı bugünün dostluklarını pekiştirsin madem...

Ancak su pek nadirdi Gaziantep'te... Dünyada pek de eşi bulunmayan *kastel** tipi evler inşa ediyorlardı burada ve su olmadığı için yerin altına “sudan sebepler”le yığınla depo, çamaşırhane, yapıyorlardı... Müslüman'ı Yahudi'si Ermeni'si bu kastellerde yaşıyorlardı. Sorgulamıyorlardı birbirlerinin kimliğini, yaşamı paylaşıyorlardı çünkü... Derken, sessiz sedasız ya da aniden ve korkuyla her şeylerini bırakıp göçtüler Gaziantep'ten de... Yahudiler sinagoglarını, Ermeniler kiliselerini, evlerini, geçmişlerini, tüm yaşamışlıklarını olduğu gibi bırakarak geride, göçtüler... Urfa'da sinagogun yeri bile bulunamamışken, Antep'te Yahudisiz kalan sinagog, Büyük Şehir Belediyesi tarafından kültür merkezi olarak kullanılmak üzere restore edilmiş. Biraz şaşkın geziyoruz sinagogu... Orta yerde Haham'ı-

nı bekliyor, duaya yönlendirsin diye artık kalmamış cemaatini... Ama *ehal hakodesh*** biraz fazla mihrap. Orijinali de böyle miydi acaba? Ağzımı açıp konuşamıyorum. Yüzlerce yıl önce atalarımın dua ettiği, bir doğumla yaşamı kutsadığı ya da bir ölümden acısını Rab'bi ile paylaştığı bu kutsal alandayım... O kadar benden ve bir o kadar da yabancı... Bir eski Yahudi evi, yıkık dökük, hala yorganlar ahşap gömme dolapların içinde; para müzesi olarak işlev görüyor giriş avlusu günümüzde. Ya da, Bey mahallesinde Nazaret Gabaryan'ın evi... Şehrin önde gelen mücevhercilerinden biri imiş yaşlı Nazaret... 6-7 Eylül Olayları'nın ardından evini terk edip Amerika'ya göçmüş çocukları ile birlikte. Yıllar sonra torunu Gaziantep'e geldiğinde... Büyükbabasından kalma evleri, artık başkasının mülkiyetinde... Geri

Gabaryan Evi

satın almak istemişler mülkü... Milyon dolar önermişler... “Para anama gidecek” diyerek satmamış avluda bir kafe işleten kişi.

Kimlik değiştirmiş şehirler... Zenginliklerini kaybetmiş topraklar. Öyle ya, toprakları vatan belleyen, yüzyıllar boyunca bu topraklarda var olmuş farklı kültürler, zaman içinde üretilmiş politikalar ve sosyal baskılar sonucu göçüp gidiyorlar bu topraklardan.

Anadolu mümbit, Anadolu cennet... Anaların diyarı Anadolu... Bin yılların kültür zenginliklerini tarihin derin karanlıkları arasına gömmüş bir Anadolu... O zengin Ermeni evinin işlemeli kapıları, melek figürleri ile bezeli odaları, gündelik yaşamın geçmesinden dolayı “hayat” denen asmalarla bezeli avlusunda tek yaşam belirtisi, içilen çaylar kahveler, ya da bir masada tavla oynayan gençlerin zar tıktıkları...

Yok olmuş, göçlerin ardından şehrin kültürel zenginlikleri... “Bilmiyoruz ki, insanımızı kaybedeceğimizi” diyor sinagogu bizimle birlikte gezen Mehmet Bey. O şimdi bir

Dalia Maya

turizm görevlisi. Ama çocukluğunda sinagogun arkasındaki Midraş denen küçük havrada elektrikçi çırağı olarak bir iki işe gelmiş. “O küçük havradan eser yok şimdi.” Tıpkı göçen bir sürü aileden eser olmadığı gibi... Ne bir kayıt ne başka bir bilgi. Belki facebook üzerinden, sonradan, yıllar sonrasında kurulan bir zayıf bağlantı...

Sessiz sedasız yok oldu koskoca kültürler... Sessiz sedasız gömüldü -Halfeti'nin sular altına gömülmesi gibi- koskoca bir tarih, unutulmuşluğun karanlık kuyularında. İstanbul'da, Nişantaşı'nın köşesindeki reçelik incir satan çingeneler de yok artık. Hiç yok olacak gibi de gillerdi oysa. Her mevsim bir apartman girişinde, incir ayıklamaktan kapkaraya dönmüş o eller... Yok artık... Annelerimiz gibi incir reçeli kaynatamıyoruz artık... Daha neleri yapamıyoruz annelerimizin yaptığı. Farkına bile varmadan, bizler yaşarken değişiyor dünyamız... Yoklar artık Urfa'nın, Gaziantep'in, Edirne'nin Yahudi'si, Ermeni'si... Oysa Avrupa'nın en büyük sinagogu idi Edirne Sinagogu...

Suriyeli göçmen çocuklar dolaşüyor Antep sokaklarında artık. Murat... 1,5 yıldır Katmerci Zekeriya Usta'nın yanında çalışıyor. 14 yaşında. Yaşamın tokadını yemişlerden. Ama o hiç değilse, denizlerde yok olmadan bir yaşam köşesi bulmuş kendine... Oysa hiç biri hak etmiyor bu korkunç yok oluşu...

Halfeti'yim ben
Suların altında
Bir okul
Çok oldu yitireli çocuk seslerini
Yankılanmıyor artık duvarlarımda...

Ne bir kahkaha ne bir ağlayış!
Daha çok
Bahkların yüzgeçlerinde
Belki de yansıyor
Bir zaman sınıflarımı dolduran
Minik ayakların koşturması
Üzerime çöken suların dalgalarıyla
Dövüyor bedenimi

Antep'im ben bugün
Cemaatini çoktan kaybetmiş bir
Sinagog
Yahudisiz bir bina...
Kutsanmıyor artık duvarlarımda...

Ne bir doğum, ne bir bar mitsva!
Yıllar oldu yüzüne Şehina inmiş bir
gelin
Yürütemeyeli babasının kolunda
ehalime doğru...

Tufan gibi
Halk göçtü gitti uzaklara
Şimdi ben
Şimdi ben bekler dururum

Bir gün
Yüzyıllar, binyıllar sonra bir gün
Kim bilir hangi yahid'im in bir genç
yavrusu,
Sevgiyle besleyecek bu yaşlı
duvarlarımı
Bir kipur günü Şofar'm ağlayan
sesiyle

Kim bilir hangi öğrencimin bir uzak
torunu
Suların çekildiğini müjdeleyen bir
güvercinin ardından
Koşacak koridorlarımda
Ve yakacak sınıflarımda;
Urfa'nın, Antep'in,
Halfeti'nin ağıtını.

Dalia Maya, Ekim 2016, Halfeti

*Mekânların altlarından geçen su kanallarının belli bir noktasına 30-40 basamakla inilen, içerisinde fonksiyonel farklı bölümler barındıran mağaramsı boşluklar.

**Tora rulolarının muhafaza edildiği ve sinagogun en kutsal bölümünü teşkil eden dolap.

#nofilter

 doctor B
CLINIC

Zorlu Center Teras Evler, Kat T2 216 İstanbul

1 MAYIS

1914 - Nissim Mazliach İzmir milletvekili seçildi.
1931 - New York'taki Empire State Building hizmete girdi.

2 MAYIS

1998 - Avrupa Merkez Bankası, Brüksel'de kuruldu.

4 MAYIS

1910 - Tel Aviv'in kuruluşu.

7 MAYIS

1924 - İstanbul'da Cumhuriyet Gazetesi yayımlanmaya başladı.
1934 - Rusya'da Birobidzhan Yahudi özerk bölgesi kuruldu.
1998 - Apple I Mac'i piyasaya sundu.

8 MAYIS

1886 - İlk Coca-Cola Atlanta'da Jacob's Pharmacy'de satılmaya başlandı.

11 MAYIS

868 - Bilinen en eski kalıp baskı kitap Elmas Sutra Çin'de basıldı.
1997 - IBM'in süper bilgisayarını Deep Blue, en büyük satranç ustası olarak kabul edilen Gary Kasparov'u yendi.

14 MAYIS

1948 - İsrail bağımsızlığını ilan etti.

10 MAYIS

1907 - Anneler Günü, ilk kez ABD'nin Philadelphia kentinde kutlandı.
1994 - Güney Afrika Cumhuriyeti'nin ilk siyah devlet başkanı Nelson Mandela göreve başladı.

17 MAYIS

1860 - Alliance Israélite Universelle kuruldu.
1902 - Yunan arkeologlar, Antik Çağ'ın mekanik analog bir bilgisayarı olarak kabul edilebilecek Antikythera düzeneğini toprak altından çıkardılar.
1971 - THKP-C üyesi dört kişi İsrail'in İstanbul Başkonsolosu Efraim Elrom'u kaçırdı.

3 MAYIS

1973 - Şikago'daki Willis Kulesi dünyanın en yüksek binası oldu.
1979 - Margaret Thatcher, İngiltere'nin ilk kadın başbakanı oldu.

5 MAYIS

1990 - İlk özel televizyon kanalı olan, Magic Box şirketinin Star 1 televizyonu programlı yayına başladı

6 MAYIS

1889 - Eyfel Kulesi ziyaretçilere açıldı.

9 MAYIS

1960 - ABD Gıda ve İlaç İdaresi (FDA) ilk doğum kontrol hapının piyasaya sürülmesini onayladı.

13 MAYIS

1981 - Papa II. Jean Paul, Mehmet Ali Ağca tarafından Roma'da vurularak yaralandı.

12 MAYIS

1929 - İlk Tıp Bayramı Haydarpaşa Tıp Fakültesi'nde kutlandı.

15 MAYIS

1928 - Walt Disney'in yarattığı Miki Fare karakterinin ilk kez gözüktüğü çizgi film Plane Crazy gösterime girdi.

16 MAYIS

2006 - Fransız Tren şirketi SNCF'e Nazilere yardım etmeleri dolayısıyla dava açıldı.

20 MAYIS

1915 - Osmanlı topraklarında İbranice'nin yazışma dili olarak kullanılmasına izin verildi.
1928 - Türkiye'de uluslararası rakamlar kabul edildi.

21 MAYIS

1904 - FIFA Paris'te kuruldu.
1927 - ABD'li havacı Charles Lindbergh, New York'tan Paris'e uçarak, Atlas Okyanusu'nu geçen ilk pilot oldu.

28 MAYIS

1937 - Volkswagen otomobil firması kuruldu.

1961 - Uluslararası Af Örgütü, Londra'da kuruldu.

31 MAYIS

1859 - Londra'daki ünlü saat kulesi Big Ben'in saati ilk kez çalışmaya başladı.

19 MAYIS

1919 - Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkışı.

24 MAYIS

1991 - İsrail, Habeş Yahudilerini ülkeye taşımaya amaçlayan Solomon Operasyonu'nu başlattı. Bu operasyon esnasında tek bir uçakta 1.122 kişi taşınarak bir rekor kırıldı.

26 MAYIS

1970 - Sovyetler Birliği yapımı Tupolev Tu-144 süpersonik uçağı, Mach 2 hızını aşabilen ilk ticari hava taşıt aracı oldu.

29 MAYIS

1453 - Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti Konstantinopolis, Fatih Sultan Mehmet önderliğindeki Osmanlı İmparatorluğu Ordusu tarafından fethedildi.

1953 - Yeni Zelandalı dağcı Edmund Hillary ile Nepalli Tenzing Norgay, dünyanın en yüksek dağı Everest'e çıkan ilk insanlar oldu.

30 MAYIS

1921 - Çankaya Köşkü, Mustafa Kemal'e armağan edildi. Atatürk, köşkü bir yazı ile orduya bağışladı.

18 MAYIS

1987 - İstanbul'da ilk deniz otobüsü seferleri Bostancı-Kabataş arasında başladı.

23 MAYIS

1960 - İsrail ajanları Adolf Eichmann'ı Arjantin'de ele geçirdi.

25 MAYIS

1944 - Nuri Demirağ'ın fabrikasında yapılan ilk Türk yolcu uçağı İstanbul'dan Ankara'ya uçtu.

27 MAYIS

1999 - Birleşmiş Milletler Savaş Suçluları Mahkemesi, Yugoslavya Devlet Başkanı Miloseviç'i, Kosova'daki vahşetin sorumlusu olmakla ve etnik Arnavutlara karşı soykırım yapmakla suçladı.

22 MAYIS

1990 - Microsoft, Windows 3.0'ı piyasaya sürdü.

gelincikler tek tek göründü mü
 çayırlarda
 işi iş kasabanın
 su yüzlü çocuğun işi iş
 bir de poyraza döndü mü hava
 başlar masmavi damarlar
 fişkırmaya yanaklarından
 faytonların turuncu tekerlekleri
 yansır gaz tenekeleriyle çevrili bahçelerde
 asılı çamaşırlarından bir tutam çivit kokusu
 alıp gider
 gelincikler tek tek göründü mü çayırlarda.

saat on ikilerde
 postanede mektup yazan adamlara bakar bir
 semt delisi
 durmadan bakar
 ki o mektuplar nereye giderse gitsin
 öylesine uzundur ki kasaba
 gelinciklerden bükülmüş bir ibrişim gibi
 gidip gelen mektup zarflarıyla tarif edilebilir
 ancak
 içerisinde kar serpintisi
 içlerinde bozkır
 içlerinde herkesin bir güneyi olan
 ve marangozlar upuzun kayıklar yaparlar bunun
 için
 kesersiz, çivisiz, elsiz
 sadece ruhlarından
 o kayıkları içinde domates doğranan bir
 akşamüstünde yüzdürürler
 canlanır suya değince hemen
 bordalarındaki nakışlar
 bir derya gülü alıp başını gider.

yeter ki görünsün gelincikler
 önce tek tek görünsün sonra topluca
 usta bir doğramacı gibi kırmızılar doğrar
 kasaba
 gelincikler indi mi çayırlardan
 su bardaklarına, berber dükkânlarına
 girdi mi
 duvarlara sicimle tutturulmuş şişelere
 girdi mi bir kere
 -aynaları boğacak neredeyse

-taşlıkları basacak sel gibi
 o zaman...
 tam o zaman
 marangozlar mis gibi rakılar içerek kayıklarında
 konuştuğu binlerce kayık
 konuştuğu binlerce köpük, binlerce kıyı olurlar
 ve nedense bir vapur bizi alıp götürecekmiş gibi
 bakarız birbirimize
 unuturuz sonra alıp başını gitmeyi de
 yeter ki iki dudak arasına konsun gelincikler
 ipince bir ışığa yerleştirilsin
 türküler süzsün tüveylelerinden
 kahveler eski renklerine boyanır yeniden
 biralar çiğ ışıpta bile parlak
 yıkanır tertemiz oluncaya kadar yaşamak.

gerçekte bir sevinç, bir mutluluk yok değildir
 yüreklerimizde
 sevgiler umutlar yok değildir
 öyleyse neden çabuk küseriz birbirimize
 çabuk öfkeleniriz
 durup durup böyle hüznlenmemiz neden
 anlamıyoruz da ondan mı yoksa
 bir bütün olduğunu mutluluğun
 umudun bir bütün olduğunu
 seziyor muyuz yalnızca
 baktıkça gelincik tarlalarına uzaktan
 öyle bir arada güzel
 yaşamının lezzetini
 kanımızı tutuşturdukça gün günden
 buğusunu saldıkça
 bir tütün dumanı gibi yaktıkça genzimizi.

Edip Cansever

BEFINE SPORTS
& SPA

İyi görün, iyi hisset, iyi yaşa!

Bedeninizi ve ruhunuzu zinde tutmak için yazın
BeFine Sports&Spa'da hazırlanın.

TITANIC BUSINESS BAYRAMPAŞA | TITANIC BUSINESS KARTAL | TITANIC PORT BAKIRKÖY

TITANIC
HOTELS

titanic.com.tr

TITANIC HOTELS

ANTALYA | ISTANBUL | BODRUM | BERLIN

#MyTitanicStory

DR. SPILLER BIOCOSMETICS

Dr. Spiller
Bioscosmetics

Dr. Horst Spiller tarafından 1960 yılında kurulan şirket, ürün yelpazesine yeni içerikler ve yeni konseptler ekleyerek çalışmalarına devam etmektedir. Ürünlerin en büyük hedefi insan cildinin en iyi ve en doğal şekilde kendini koruyabilmesidir. Bu nedenle ürünlerimizin tamamı biocosmetic'tir.

AYRICALIKLI ÜRÜNLER - SAF VE LÜKS

Dr. Spiller Bioscosmetics'in farkını sadece etkinliğiyle değil, gözle görülebilir koklanabilir ve hissedilebilir özelliklerini deneyerek de keşfedebilirsiniz. İpeksi yumuşak kremler, ferahlatıcı jeller ve canlandırıcı yüz maskelerinin daha ilk kullanımında cildinizi nasıl şımarttığını hissedeceksiniz. Özel formülasyonumuz, aktif bileşenlerin cilde daha iyi nüfuz etmesine yardımcı olurken, cildin kendini koruma ve yenileme sistemine benzetilmiştir.

DAİMA ÖNDE

Bilim ve teknoloji daima gelişmektedir. Bu sebeple sürekli olarak kendi laboratuvarlarımızda ürün yelpazemizi geliştirmekteyiz ve araştırmalarımıza aralıksız devam etmekteyiz. Bu nedenle ürünlerimiz daima cilt bakımı ürünleri arasında en öndedir. Ayrıca bu ürünlerin hammaddelerinin işlenmesinde çok titiz davranılması gerektiğinden üretim teknikleri için sürekli yatırımlar yapılmaktadır.

Ürün yelpazemiz kabine ve satış olmak üzere oldukça geniştir. Bu ürün grupları içinde tüm cilt tiplerine uygun temizlemeden nemlendirmeye, ampullerden maskelere birçok medikal işlem mevcuttur.

FARKLILIK

Dr. Spiller Bioscosmetics, yüksek kaliteli profesyonel cilt bakım ürünleridir. Ürünler, dikkatlice seçilmiş değerli aktif içerikler sayesinde cilt tahrişi ya da alerjik reaksiyon potansiyelinin azaltılmasında yüksek derecede

etkilidir. Ürünlerimiz genç, olgun, hassas, lekeli, akneli ve akneye meyilli cilt tiplerinin ihtiyacını karşılamaktadır. Evdeki günlük cilt bakımımızın yanı sıra uzmanlar tarafından kök hücreleri besleyen tedaviler uygulanır.

DOĞAL BAKIM

Dr. Spiller Bioscosmetics ürünlerinde, bitki yağları, mamba suyu ve şifalı bitki özleri gibi doğal içerikler kullanılmaktadır. Ürünlerimizin içinde kaplan otu, amber çiçeği, deniz yosunu, schisandra ve diğer yüksek etkili doğal madde

özlerinin yanı sıra jojoba, zeytin, argan ve gül yağları bulunmaktadır.

Dr. Spiller Bioscosmetics, hissedebileceğiniz ve gözle görebileceğiniz sonuçlar için vitaminler, lipozomlar, oligopeptitler, hyaluronik asit ve oksijen gibi en gelişmiş biyolojik maddeler ile birlikte çalışmaktadır.

Özenli ve kaliteli kontrolümüzle alerjiye yatkın ve hassas ciltler için uygun olan DR. Spiller Bioscosmetics ürünlerinin yapımında kullanılan hammaddenin sağlığı garanti edilmektedir.

Kırıxıklıklara Meydan Okuyun!

*İpek Kozası Proteininin
Cildinizde Yarattığı Mucizewi Etki*

Dr. Spiller
Pure SkinCare Solutions

Dr. Spiller Bio-Kozmetik uygun ciltler için grubunda yer alan "Skin Complex" serisi, zengin ipeği ile yastırma behtlerini azaltarak oluşacak sorunlar ortadan kaldırmaya yarar. Çin ipeği, A vitamini, E vitamini, bamboo özü, aloevera ve hyaluronik asit sayesinde cilde gökük görüür hıkeme sağlar. Yoğun nem kazanan cilt sıvıları ve pürüzsüzer. Cildin bağıvelli sıvımlı güçlendirilmesini sağlar. Transpiramatsı kaybı azaltarak, bağıvelli koruma altına alır ve güçlendirir.

 /drspillerturkiye

 drspillerturkiye.com

 +90 216 461 31 34

ORCEM
Cosmetics

Ressam Yüksel Aydın

Evrensel bilgileri An'da tualine taşıyor

Hani bazen görüp de ifade etmekte zorlandığınız şeyler vardır; nedensiz gözleriniz dolar. İşte böyle bir şey Yüksel Aydın'ın resimlerine bakmak. Sözcüklerin yetersiz kaldığı, insana duygu seli yaşatan eserleri kozmik mesajlar taşıyor. İğdir'da dünyaya gelmiş. 25 yaşında evlenmiş. İki erkek evlat annesi. Çocukları ve kendi nezdinde öncelikli sıfatı her zaman 'Anne' olmuş. İlk oğlunun ismi ona rüyasında gelmiş; adı Gürz. Gürz, evren skalası anlamını taşıyor. İkinci oğlu Onur bugün 30 yaşında ve başarılı bir çizer olmuş. Yüksel Aydın çok farklı ve anaç bir ruh taşıyor; o sadece resimleriyle değil, düşünce dünyası ve sözleriyle de insanı gönülden kucaklayan bir Kozmik Kraliçe.

Miryam Şulam ve Yüksel Aydın

Fırçasıyla bilinçaltımıza gönderdiği farklı frekanslar sayesinde, esere yakından bakarken, düşünce bazında adeta farklı boyutlara geçiyorsunuz.

Sanatçı, evrenin ana bilgi kayıtlarını, seçtiği renkler ve gizem dolu desenlerle resimlerine trasforme ediyor. Onunla uzun uzun sohbet ettiğinizde, birçok evrensel kavramın sırrının resimlerinde deşifre edildiğini öğreniyorsunuz. Fırçasıyla bilinçaltımıza gönderdiği farklı frekanslar sayesinde, esere yakından bakarken, düşünce bazında adeta farklı boyutlara geçiyorsunuz. Yüksel Aydın'ın eserlerinde, renkler yeni anlamlar kazanıyor ve zaman sadece an'da kalıyor. Tuallerinde geçmiş, şimdiki zaman ve geleceği içeren an'ı resmediyor Yüksel Aydın. Eserler sizi içine çekiyor, gezdiriyor, düşündürüyor; hatta bize bir şeyleri hatırlatma çabasında; hani hücrelerimizde var olan ve fakat doğduktan kısa bir müddet sonra unuttuğumuz o kadim bilgileri...

Yaşamı boyunca, açıklanamayan birçok durum yaşamış Yüksel Aydın. "Bu paranormal olaylar, pek çok insanın başına geliyor" diyor ve şöyle açıklıyor:

Aslında yaşadığımız her şeyin dünyada karşılığı var fakat gerçeğe ulaşmak için, zaman içinde beklememiz, onu deneyimlememiz, ona sorular sormamız gerek; yoksa kendini ermiş ilan etmek çok kolay. Hepimiz öğrenciyiz. Eşinerek buluyoruz, birbirimizden öğreniyoruz. Bir üst boyutta algılarımızın deposu var ve o kutuya ulaşıncaya kadar çok çalışmamız gerekiyor.

Resimle ilgili bir eğitim aldınız mı? İlk serginiz nasıl gerçekleşti?

Resim eğitimi almadım, ancak çocukluğumdan beri desen ve peyzaj resimleri yaptım. Bu tarz çalışmalarım ise 1985'te başladı. 1987 yılında çerçeveciye resimlerimi bırakmıştım. Oraya akademiden gelen birçok hocanın ilgisini çekmiş resimlerim. Burhan Uygur'un daveti üzerine ilk kez bir karma sergide yer aldım. Hiçbir zaman, elime bir dosya alıp galerilerden içeri girmedim. Resimlerimde bilinenin ötesinde öğeler, figürler, mekânlar ve zamanlar olduğundan, ona yakından bakan kişiler, bilinçaltı kayıtlarında var olan farklı boyutlardaki kendi özleryle karşılaşılıyor. Eserlerim kopyalanamadığı gibi, kendim dahi tekrarını yapamam; o sadece o an'a ait bir resimdir çünkü.

Bir tuale resim yapmaya nasıl başlarsınız?

Önce boş tualde kaygısızca birkaç renk boya fırlatıp fırçayla karıştırıyorum. Resme başlarken, gözümün önüne nasıl olduğunu anlayamadığım bir vizyon geliyor ve resmi ona göre şekillendiriyorum. Bunu yaparken espas, ışık, estetik plastiklerin tümü şekille birlikte tamamlanıyor. Anlatmaya çalıştığımı en iyi ifade eden sözcük 'teslimiyet' olabilir. Saydam bir hâl içinde bana gelen bilgiyi kabul ederim; resmi bilinçli bir şekilde yönlendirmeye kalksam bilgiler eksik kalır. Eseri tasarlamıyorum.

Renklerin, size göre evrensel bir dili var...

Evet. Renklerle ilgili hissediş ve sezgi yoluyla, beş duyunun dışında duyular gerekiyor. Bir şeyleri hatırlamanız ve beyaz bir sayfa gibi temiz olmanız gerek. Resim, dış etkenlerden arınmış, beklenti ve dünyevi kaygıları olmayan bir eser haline dönüşmelidir. Mavi evrensel boyutu simgelerken, kırmızı hayatı anlatır. Yeşil'in tonları, farklı boyutların; mor, değişik sistemlerin; sarı, enerjinin; beyaz, bilgeliğin; kahverengi ve turuncu ise kutsal boyutun renkleridir. Siyahın içinde ise tüm renkleri, yani evrende insanoğlunun henüz tanımadığı 49x49 sayıda renk vardır.

Çekmeceler dolusu kâğıtlara yazılmış şiirleriniz, öyküleriniz var. Onları kitaplaştırmayı düşündünüz mü hiç?

Hayır, düşünmedim. Kendimi bildim bileli kitap düşmez elimden. Birçok deneme yazım var ancak, hiçbirinin resmin önüne geçmesine izin vermedim. Gençliğimde, Babiali'de uzun yıllar şiir yazdım. Şimdi onlara baktığımda, hiç aşk şiiri yazmamış olduğumu fark ettim. Benim aşkı iki ayaklı olmamış, çok farklı. Hüzün üzerine çok yazmışım. Hayatın mayasıdır hüznün; fazlası ekşime yapıyor olmasa da olmuyor. Dengeyi sağlamak çok önemli.

Zaman üzerine yazılarınız da çoğunlukta...

Zaman hep aklıma kurcalayan gizemli bir konu olmuştur benim için. Boş tuale fırçayla dokunduğum an, geçmiş ve gelecek bir arada belirdi. Evrenin ve tüm bilgilerin bir hologramik kayıt olduğunu ve bu kayıtları bizler seçerek yaşadığımızı, resim yaparken öğrendim. Hücrelerimiz bizim bilgi depomuz. Gelen yoğun enerjiler, hücrelerimize yükleniyor ve beyne iletiliyor. Nöronlarımızı açmak ve o hızlı geçişleri sağlamak için çok okumak, yazmak ve yüksek seviyede farkındalık gerekiyor.

Bazen okuma-yazma dahi bilmeyen insanlar da

Çıkabiliyor. Bunu nasıl açıklarsınız?

Bu, tekâmül. Eski hayatta kazanımın veya genetik soy zincirinin ödüllü olabilir. Aslında, hepimiz varoluştan bugüne, genetik bir mirasın üstüne doğuyoruz. Doğduğumuz ülke o yüzden çok önemli. Eğer evreni boş hologramik kayıtlar olarak ve düşünce replikleri olarak düşünürsek ve en fazla medeniyetin yaşandığı coğrafyanın Orta Doğu olduğunu da anımsarsak, Türkiye topraklarında dünyaya gelenlerin yoğun bilgi disketindeki kayıtlara sahip olduğunu da anlayabiliriz.

Toprak dünyanın dışı gücüdür derler. Doğurgandır. O yüzden 'Toprak Ana' diyoruz. Sizin için toprak ne ifade ediyor?

Toprak dediğimiz aslında bir hol. Kayıtlarda en fazla veri tabanının olduğu yerdir toprak. Düşünecek olursanız, her şey topraktan; yelediğimiz, giydiğimiz, kullandığımız her şey. Kutsal kitaplara göre bizler de toprakta- nız. Toprak, kayaların milyonlarca yıl içinde parçalanması ve uflanmasından oluşur. Eserlerimde çokça yer alan dağlar ve kayalıklar, bize toprağın evrendeki önemini yansıttıyor.

Atölyeniz bir mabet gibi; girdiğim andan itibaren insanın üzerinde etkisini başlatıyor...

Atölyem ibadet yerimdir. Kendi kendine oluşmuş bir sistem var. Evrendeki sihir, boyalarımın tuale akıyor gibi. Mistik eserler oluşuyor. Türkiye'de alışlagelmiş sistemde, ressamın galerileri gezip kendilerini tanıtıyor. Bende ise her şey kendiliğinden oluyor. Resimler oluştuktan sonra, nerede sergileneceği veya bu eserlerin kimlere gideceği, bir şekilde düzenleniyor.

Son serginizde eserlerinize isim koymamışsınız...

Son sergim, 2015'te Fasil Restoran'da, tüm Kadıköylü ressamın ve aydınların toplandığı mekânda gerçekleşti. Herhangi bir kısıtlama veya yönlendirme yapmamak için isim koymadım. 'Yüksel Aydın Sergisi' dedik. Almanya'da çeşitli şehirlerde sergilerim oldu. Paris'te de çok ilgi gördü eserlerim. Orada yaşamamı teklif ettiler, ancak tercih etmedim. Amerika'dan gelip alanlar var resimlerimi. Bizzat resim galerilerinin, ressamın atölyelerini ziyaret etmesi gerektiğine inanıyorum.

Yerli ve yabancı birçok koleksiyoneri mevcut olan Yüksel Aydın'ın, Kadıköy'deki atölyesinin kapısı tüm sanat galerilerine ve sanatseverlere açık olup bu sıra dışı resimlerin büyümesine kapılmaya hazır olan veya merak eden herkes davetlidir...

EMİNÖNÜ HANLAR KAPANLAR

İstanbul Tükenmeden tarihi yarımada'nın en eski ticaret merkezlerini geziyoruz!

İstanbul'un tarihi öneme sahip ve Osmanlı modernleşmesi sonrası ekonomiye can katan Eminönü-Sirkeci bölgesi hanları günümüzde kaybolma riski ile karşı karşıya... Tarihi eser niteliğindeki pek çok han, yakın zamanda restore edilmeyi bekliyor. Gelin bu sayımızda İstanbul tükenmeden Sirkeci Garı'ndan çıkacağımız yolculuğumuzda Sirkeci-Eminönü-Küçük Pazar yönünde devam edelim.

Sirkeci Tren Garı

Sirkeci Tren Garı her ne kadar günümüzde yapılan değişiklikler ile eski işlevini ve özellikle bir dönem Orient Express'in İstanbul'daki son noktası olma görevini kaybetse de, biz İstanbullular bu muhteşem eseri kıyının öteki tarafında Pera'daki Pera Palas oteli ile birlikte düşleriz. 1870'lerde yapımına başlanan ve ilk olarak Yedikule'ye kadar uzanan tren yolu Topkapı

Sarayı'nın içinden geçtiği için saraydaki birçok yapının yok olmasına sebep oldu. Her ne kadar Alman mimar Jachmund'un eklektik üslubu çağdaşları tarafından eleştiriye uğrasa da dış cephede inanılmaz süslü çiçek kolyeler, Mağribi at nalı kemerleri, rokoko süslemeleri ile bizlere görsel bir şölen sunar. Yapının sekizgen kuleleri tam bir Mağrip esintisi iken saatler ise Paris'ten özel olarak getirilmiştir. Yapıda yine tipik

bir Osmanlı mimari üslubu olan mukarnasları da rahatlıkla görebiliriz. Garın bahçesinde bugün halen ilk Türk makinisti İsmail Hakkı Besem'in kullandığı vagon da sergilenmekte.

İmparator Nikephoros Botaneiates'in Sarnıcı

Çağaloğlu semtinde, Cemal Nadir Sokak'ta yer alan yapının bulunduğu bölge Bizans döneminde yoğun olarak yerleşim görmüştür. 10-11. yüzyıllar dolaylarında inşa edildiği düşünülen sarnıcın, İmparator Nikephoros Botaneiates'e ait bir sarayın altyapısı olabileceği öne sürülse de söz konusu iddialar kesinlik kazanamamıştır. Cemal Nadir Sokak'a bakan cephe duvarına, yapının Osmanlı dönemindeki kullanımı sırasında çeşitli büyüklükte pencereler açılarak içeriye ışık girmesi sağlanmıştır. Günümüzde sütunlu orta mekânı suyla dolu olarak bakımsız bir halde bulunan yapı, kısmen içecek deposu olarak kullanılmakta.

Osmanlı Neo-Klasîği Örnekleri ve Büyük Postane

Yapımına 1905 yılında Posta ve Telgraf Nezareti binası olarak başlanan Büyük Postane, Mimar Vedat Tek'in ilk eseri olup ülkemizin en büyük postanesidir. 1909 yılında yapımı tamamlanan bina 1930'lu yıllarda "Yeni Postane" adını alırken sonraları "Büyük Postane" ismi ile günümüze kadar gelmiştir. Tuğlalardan Vedat Tek'in özel olarak tasarladığı girişi çok büyük bir salona açılır. Çatıya dek yükselen tavan, turuncu ve mavi renk ağırlıklı camlarla kaplıdır. 1927-1936 yılları arasında İstanbul Radyoevi olarak da hizmet eden Postane binası içerisinde, günümüzde telekomünikasyon tarihi hakkında bir müze de bulunmaktadır.

Vlora Han (Güllü Bina)

İstanbul'daki en önemli art-nouveau üslup bina sayılan Vlora Han'ın günümüzdeki hali maalesef içler acısı. Yıllarca bakımsızlıktan simsiyah olmuş binanın güllerle kaplı cephesi ancak Beyoğlu'ndaki Botter Apartmanı ile karşılaştırılabilir. Binanın ne yapım yılı, ne de mimarı tam bellidir.

Sanasaryan Han (Tabutluk)

Aslen Ermeni patrikliğine ait olan bu binanın el değiştirmesinin ve sonrasında günümüzde beş yıldızlı bir otel olmak üzere hazırlanmasının hikâyesi aslında tarihin karanlık sayfalarına bir dönüş gibidir. 1935 yılında el konulan ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü olarak kullanılan bina uzun yıllar işkence metotları nedeni ile halk arasında korku salmaya devam etti. Dik bir tabuta benzeyen hücrelerinden ötürü binaya "Tabutluk" da denilir. Oturmanın mümkün olmadığı bu hücrelerde kişi, günlerce ayakta kalma işkencesine mahkûm edilirdi. Sanasaryan Han'ın işkence tezgâhlarından çok sayıda yazar, aydın, sanatçı geçti.

Bir Restorasyon Mucizesi: Yeni Camii Hünkâr Kasrı

17. yüzyıl Osmanlı kasırlarının en ihtişamlılarından biri olan Hünkâr Kasrı, III. Murat'ın eşi Safiye Sultan'ın isteği üzerine inşa edilmiş. Kasır, padişah ve ailesinin zaman zaman namaz öncesi ya da sonrası, zaman zaman da özel günlerde ibadet etmesi ve dinlenmesi amacıyla uzun yıllar hizmet vermiş. Asırlar boyunca padişahlarla sultan hanımların en gözde yerlerinden de biriymiş. 2004'te imzalanan protokolden sonra, yapının restorasyonu için 50 kişilik bir ekip 4 yıl boyunca çalıştı ve bu çalışma sonucu binanın ömrü 400 yıl daha uzatıldı. Bu özenli ve âdeta kılı kırk yaran üstün çalışma elbette karşılıksız kalmadı. Avrupa Birliği Kültürel Miras Ödülleri'nde, Türkiye'den "Yeni Camii Hünkâr Kasrı Restorasyon Projesi" 'koruma' kategorisinde ödüle layık görüldü. Yeni Camii'nin bitişiğinde yer alan yapı iki büyük oda ve bir büyük terastan oluşmakta. Yüksek tavanlarıyla, tepeden turnağa çini kaplamalarıyla, dev ve görkemli kapısıyla, penceresi denize bakan odasıyla Hünkâr Kasrı bizlere Topkapı Sarayı Harem Daire'sinin ihtişamını sunmakta.

Hünkâr Kasrı
17. yüzyıl Osmanlı
kasırlarının en
ihtişamlılarından
biri...

**1664 yılından
günümüze
yaşayan tarih
Mısır Çarşısı...**

Mısır Çarşısı

Çarşı kelimesinin kökeni Farsça “cahar” (dört) ve “su” (taraf, sokak) sözcüklerine dayanmaktadır. “dört sokak” manasına gelmektedir. Mısır Çarşısı’nın bulunduğu Eminönü sahil kısmı, Bizans devrinden itibaren yoğun bir pazar alanı olma özelliği göstermektedir. Ticaretle denizin önemli bir yer tuttuğu o dönemler için İstanbul’un tarihi yarımada-sındaki sur içinin merkezi noktalarından biri olan bu bölgede işlek ticaret faaliyeti şaşırtıcı değildir. Ptochoprodromos’un bir yazısında dile getirdiği gibi Bizans devrinde de yaklaşık olarak Mısır Çarşısı ile aynı yerde Makron Envalos adında bir baharatçılar çarşısı bulunmaktadır. Mısır Çarşısı, Yeni Camii Külliyesinin bir parçası olarak inşa edilmiştir. Padişah III. Murad’ın eşi, Safiye Sultan’ın emriyle 1597 tarihinde temeli atılan Yeni Camii’nin inşası 1663 tarihinde bitmiştir. Bu yapı Osmanlı tarihinde en uzun süren cami inşası olan Yeni Camii külliyesi içerisinde yer almaktadır.

Balkapanı Hanı

bulunan ve günümüzde de aynı adı taşıyan Uzun çarşı, limandan başlıyor ve kentin bedestenine kadar (Cevahir Bedestenini olarak adlandırılan bölüme) uzanıyordu. Osmanlı döneminde buradaki ticaret çok ciddi kurallara tabiydi. Bal ticareti ile uğraşan kişi, önce kadı’nın huzuruna çıkıyor ve kapana getireceği balın miktarını kayıt ettiriyordu. Tüccarlar alacakları malın ücretini üreticiye peşin olarak ödüyorlardı. Bu işle ilgili olarak ellerinde yazılı belgeler bulunuyordu. Bu belgelerde kapana bağlı tüccar olarak bal alımı yapabileceklerini gösteriyorlar ve satın aldıkları balın kapana sevkini sağlıyorlardı. Günümüzde özellikle bölgedeki esnafın bir depo olarak kullandığı han, bakıma muhtaç halde meraklılarını beklemekte.

“Kapan” adı verilen ve genellikle kapalı bir çarşı halinde olan yerler, satıldıkları ürünün ismiyle anılırdı

Osmanlı İmparatorluğu’nda her sanat dalı topluca aynı çarşıda bulunuyordu. “Kapan” adı verilen ve genellikle kapalı bir çarşı halinde olan bu yerler, satıldıkları ürünün ismiyle anıldığından un kapanı, bal kapanı, yağ kapanı olarak adlandırılırlardı. Günümüzde Unkapanı bölgesi un kapanının adı ile, Karaköy Perşembe

Pazarı ise bir zamanlar burada bulunan yağ kapanı ile bilinirken, geriye sağ salım bir tek Bal kapanı kalabilmiştir. Buralarda esnaf için gerekli ham madde sağlanır, şehir halkının ihtiyacı olan temel besin maddelerinin kente girişi ve dağılışı gerçekleştirilirdi. Kapan kelimesi kantar anlamında kullanılmaktaydı. Bal kapanı Hanı, İstanbul Limanı’nın en işlek yerindeydi. Hemen yakınında

***Küresel bir gelecek için
Kanada eğitiminin
en iyisi***

0212 360 08 78 • 0544 360 08 78

**Erken
kayıtlarımız
başlamıştır**

www.maplebear.com.tr/tr

“Yapılmaz” Dayanılmaz Cazibesi

**Bir Mayıs Günü...
“Yapılmazı gerçekten yapılmaz
kılan toplumlarda bize
öğretilenler ve kafamızdaki
engellerimiz...” diyerek
Bir iş insanından Atatürk’ün
Gençliği’ne bir hitap
Böylesi bir hashtag ile:
#beklebenigelecek**

#beklebenigelecek

Yapılmazı gerçekten yapılmaz kılan toplumlarda bize öğretilenler ve kafamızdaki engellerimiz...

Ve de bütün bunlar yol boyunca bize öğretiliyor. Hiç bir çocuk gör-dünüz mü “bu yapılamaz,” diye geri dursun?

Parmağını fişe sokar, sobaya dayar, oradan buradan sızırar; çünkü formatı yok.

Çünkü ona kimse “yapılmaz” dememiş...

Kız çocuklarına doğduğu günden itibaren pembe giydirip ellerine bebek veren mantığımız - neyin baştan yapılmayacağını ifade eden mantık.

“Benim kızım bu fırfırlı dantelli pembeleri giyecek, bebekleriyle evcilik oynayacak, sonra büyüyecek astronot olacak” diyen bir anneyi ben tanımıyorum.

Gençlerin bildiği anlamda, ben bu-

labilir olacaklar.”

Çağımızdan biri, **Nelson Mandela** diyor ki, “Her şey biri ortaya çıkıp yapıncaya kadar yapılamazdır.”

Zamanımızın en sevilen yayın organı Ekşi Sözlük de buna ne söylüyor:

“İmkânsız diye bir şey yok, keşfedilmeyi bekleyen olasılıklar var.”

Kendine inancı olan hiç kimse için, ‘yapılmaz’ veya ‘imkânsız’ diye de bir şey yok!

Ben dündüm, siz gençler geleceksiniz.

Kendini tanıyan, kendine bir nebze güvenen, “Neden olmasın?” diye çok basit bir soruyu sorabilen,

“Ben de yapabilirim,” diye yola çıkan ve başkalarının ona giydirmediği roller dışında kendine rol biçen kadına “güçlü kadın” diyorlar.

Güçlü olmak görüldüğü kadar zor değil. Güçlü kadınların olduğu toplumlar, güçlü toplumlar olu-

na ‘erken yaşta format atmak’ diyorum.

2000 yıl önce birisi demiş ki, “Hayata, gerekli olanı yaparak başla. Bir süre sonra yapılabilenleri dene. Farkına varacaksın ki, yapılmazlar yapı-

yorlar.

Güçlü toplum olduğunuzda ise müthiş bir şey yaratılıyor: Sürdürülebilir bir gelecek!

Dolayısıyla siz kadınların, biz kadınların erkeklerle kol kola güçlü toplumlar yaratılmak için yol almamız çok önemli.

Yeter ki bir tek şeyin, yapabileceğinizin farkında olun.

Hayal edin. Bunun için emek verin ve çalışın. Yenilmeyin, yenilenin; başarısızlıkların karşısında yıkılmayın - çünkü çok başarısızlık göreceksiniz.

Başarısızlıklar karşısında bir söğüt ağacı gibi eğilin ve tekrar doğrulun. Sonra yolunuza devam edin. 65 yıl... 45 yıl da iş hayatım var. Başından beri beni en cezbeden şey, “Bunu yapamazsın,” denmesi oldu.

O lafa bayılırdım - birisi bana bunu söylesin, ben de onu inatla yapayım!

Okulda bana, “Boyun yeterince uzun değil, basketçi olamazsın,” dediler. Ben kız kolejinin basket takımının vazgeçilmez oyun kurucusu oldum. Şaka değil, 6 yıl Türkiye şampiyonası.

Niye biliyor musunuz? Selvi boy-

lu filan değildim, ben solaktım. Müthiş bir ayrıcalığım vardı ve o ayrıcalığımı kullandım. Bursa taşrasından gelen, hem de burslu gelen bir kız çocuğu, büyük şehirlerinin burjuva çocukları arasında tevazulu olmakla yükümlüydü. Ben tevazuu

bilmiyordum galiba ve dolayısıyla kolej hayatının sonunda (hala kolejin müzesinde duruyor) 100. Yıl'ın en başarılı öğrencisi kupasını okula bıraktım, küçük kopyayı da eve getirdim. Bana, "Yapamazsın" demişlerdi. Üniversitelerde bir okuldan mezun olmak normaldir. Üniversiteye girersiniz, bir okul - bir fakülteden mezun olursunuz, değil mi? İkisinden mezun olmak nasıl bir şey sizce? Yapılmaz bir şey. Ben Boğaziçi Üniversitesi'nde çok sıkıldım ve bu arada gitim kendime bir koca buldum evlendim, çocuk doğurdum, iki fakülteden birden mezun oldum.

Nelson Mandela diyor ki, "Her şey biri ortaya çıkıp yapıncaya kadar yapılamazdır."

Benim de günüm herkes gibi 24 saattir - 25 saatim hiç olmadı. Ben de herkes kadar çalışkan - emin olun herkes kadar tembeldim. Dalgacıydım. Ben de yapılmak, gökyüzündeki yıldızları izlemek istiyordum. Ama bir tek farkla: Erken yaşlarda cesur olmayı öğrendim ve cesaretimi kullandım. Güvenim yoktu hiç, güven sahibi olmayı öğrendim ve güvenimle direndim. Meraklıydım - bu doğuştan, genetik bir hastalık, bir virüsüm vardı, hiç de geçmedi. Böylece merakımla yol aldım. Sanırım en büyük fark, yaptığım ne olursa olsun, en iyiyi yapmaya çalıştım. Bunun için, emin olun çaba gösterdim. Ne okul, ne iş hayatı, ne diğer arkadaşlarımla hiç yarışmadım - ben kendimle yarıştım. Çünkü öyle öğretiler. Çünkü başkalarıyla yarışıyor olmak sizin hızınızı başkalarının tarif etmesi anlamına gelir. Hızınızı kendiniz seçin! Kendinizle yarışın! Kendi hızınızla, kendi becerilerinizle, kendi zaaflarınızla, kendi yetkinliklerinizle, kendi eksikliklerinizle yarışın. Ve her gün bir önceki günden üç adım değil, sadece bir gıdım daha iyi olmak bu uzun yolda size müthiş fark verir ve müthiş yol alırsınız. İşte 45 yıl, işte karşınızda... Bana bir ara birisi dedi ki, küpe çift olarak alınır, çift olarak takılır.

**Neriman
Ütsever**

#beklebensigelecek

O gün itibariyle ben tek küpe takıyorum. Çok önemli ve pragmatik bir gerekçesi var: Ben sağım ve cep telefonunu sağ elimle sağ kulağımda tutup sol elimle not alıyorum. Küpe batıyor yahu, fonksiyonel değil.

Ve her defa, beni her gören diyor ki, “Ay hem de pırlanta, öbürünü düşürmüşsünüz...”

Sağ kulağımda delik bile yok, delirdim. Bu kararı verdiğimde herhalde 15-16 yaşındaydım. Bütün arkadaşlarım o zaman şingır şingır küpeler takıyorlardı. Ben dedim ki, “Bir tane!”

Ve o gün bu gündür kendimle yaşıyorum. ‘Ben gibi’ yapıyorum.

Evet, iş hayatında epeyce yol aldım. 1975 yılında okuldan çıktık. Biz Boğaziçi’nden çıkanların böyle garip bir gayreti vardır. Bizler

Eğer iyi insan, iyi organizasyon oluşturabiliyorsanız kurumlarınızı “olmaz yerlere” götürebiliyorsunuz. Dolayısıyla ben kariyeri sıfırladım ve ‘insan kaynakları’ diye bir yolculuğa soyundum. Bildiğimden değil – ben okulda finans okudum ve şimdiki adıyla “Endüstri Mühendisliği” denen bir bölümü daha bitirdim. Hiç insan kaynakları bilmiyordum, ama insanla ve insan için çalışmayı öğrenmiştim.

Sıfırla başladığım o yolculuk bugün hala devam ediyor. O yolculuk beni 110 ülkeye götürdü. Dünyada hala zannediyorum ki bu görevi yapmış tek Türk kadınıym – bir dünya şirketinin insan kaynakları yöneticisi oldum, onların icra kurullarında görev yaptım ve Türkiye’ye geri döndüm.

san biliyorum ve Mandarin Çinceyi öğrenmek istiyorum. Yani yaşlanmak için vaktim yok, çünkü işim çok.

Hayat garip, eğlenceli bir yolculuk... Onu nasıl tarif ettiğinizle alakalı...

Ben kendime böyle tarif ettim, böyle devam ediyorum.

Sevgili gençler,

Her şey olabilirsiniz yeter ki hayaliniz olsun, yeter ki isteyin. Olmak istediğiniz şey ne ise, başkalarının onu yargılamasına izin vermeyin – çünkü değerli olan odur. Çünkü o “sizin” arzunuz. Ne ise o hayal, onu kovalayın. İş, eş, akademik hayat, sanat ne ise... Tutkularınızın peşinden gidin.

Ve de yolun uzun olduğunu hatırlatmak istiyorum, 45 yıllık iş hayatından sonra.

O yol da pek bir Gül bahçesi değil, tabii ki.

Size bunu inandırmalarına izin vermeyin. Buna hazır edin kendinizi... Size altın tabakla hiç bir şey vermeyecekler. Bana da vermediler. Başarılı olan çoğu insana da vermediler. Kazıyacaksınız, buna emek vereceksiniz, buna yatırım yapacaksınız. Tercihlerinizi hayalleriniz doğrultusunda kullanacaksınız. Ve de eğer bunları gıdım-gıdım yaparsanız, kendinizle o yarış sürdürürseniz, emin olun hayaller gerçekleşecek.

Ne yaparsanız yapın, en iyisi olmaya çalışın. Becerebileceklerinizin en iyisi olmaya çalışın. Buna emek harcayın.

İyi olma çabası çok ilginç bir şey: Virüs gibidir... Vücudunuza bir kere girdi mi, her gün sizi daha iyi olmak için koşturur, size enerji verir. Ve dolayısıyla o bünyenizi kaybetmeyin. Daha iyi olma çabanızdan vazgeçmeyin.

Ekşi Sözlük: “İmkânsız diye bir şey yok, keşfedilmeyi bekleyen olasılıklar var.”

aslında CEO olarak doğarız, okuldan çıkıp mezun oluruz da mahalleli farkına varmaz. Onların farkına varması biraz zaman alır ve emek ister. Ben de maalesef o emeğin içine girdim mahalleliye farkındalık yarattım, 20 küsur yıl içinde evet ben de CEO oldum. O zamanlar CEO denmiyordu, “Genel Müdür” deniyordu... Yönetim Kurulu Üyesi oldum... Herkes diyordu ki, “Erken-40’larında kadın başardı, şimdi hayatın tadını çıkaracak.”

Yok!

Kariyeri sıfırladım. Niye sıfırladım? Geçen 20 yılın içinde bir şeyin farkına vardım ki, organizasyonlarda insan fark yaratıyor.

Bugün Sabancı Topluluğu’nda bu görevi sürdürüyorum. Yolculuğum hala devam ediyor. Her gün yeniden öğreniyorum, her gün yenileniyorum, her gün bir şeylerin farkına varıyorum ve asıl müthiş olan şey, her birinden bugün hala keyif alıyorum. Eşim benden çok bıkkın... Ve bekliyor... Hep bana şunu soruyor: “Büyüyünce ne olacaksın Neriman?”

Ben de diyorum ki, “Büyüyünce emekli olacağım.”

Emekli olduğumda çok işim var: Bağ-bahçe ile uğraşmak istiyorum.

Organik ve ekolojik tarım yapmak istiyorum. Daha önemlisi ben Türkçe dışında sadece dört li-

Her şey olabilirsiniz yeter ki hayaliniz olsun, yeter ki isteyin. Olmak istediğiniz şey ne ise...

Biraz rakam vermek istiyorum: Bu ülkenin insanı olarak, bu ülkenin kadını olarak, bu ülkenin kadını olmaktan gurur duyan biri olarak...

Dünya Ekonomik Forumu'nun 2015 raporu bize şunları söylüyor: Ekonomik katılım ve iş fırsatları konusunda yapılan araştırmaya göre Türkiye 147 ülke içinde 134'ncü.

Yolumuz çok uzun...

Eğitim fırsat eşitliğinde de benzer bir şey söylüyor. Yine bu katılımın içinde sadece 105'inci sıradayız.

Avrupa Birliği'nin 2023 hedefleri var: 2023 hedefinde kadının iş hayatındaki etkin katılımına hedef %75. Yüz kadından 75'inin iş hayatında etkin yer almasını hayal ediyor, bunun için emek veriyor.

Bizim ülke olarak hayalimiz kadınların %35'inin iş hayatına katılabilmesi...

Evet, yolumuz gerçekten uzun.

Ama başka bir şey daha biliyoruz kadın ile erkek birlikte olduğunda sürdürülebilir oluyor. Kadın ile erkek birlikte kol kola olduğunda, ama iş hayatında, ama sosyal hayatta etkin oluyor, değer yaratıyor, sürdürülebilir oluyor. Çünkü kadının erkekten çok önemli ayrıcalıkları var. Yapılan araştırmalar, (kocam da teyit ediyor) kadın ve erkek beyninin farklı etki alanları olduğunu söylüyor. Bu farklı etki alanlarının içinde kadının müthiş

ayrıcalıkları var: Kadın doğuştan, varlığıyla, genetik kodlamasıyla daha inovatif - daha yenilikçi ve daha stratejik düşünüyor...

Neden biliyor musunuz?

Daha vıdı-vıdıca da ondan. Kuruyor, kurguluyor, eşeliyor, kazıyor, bulaşıyor ve sonunda en stratejik, en yaratıcı çözümü buluyor.

Erkek ise kör göz parmağıma, ona bir misyon veriyorsun çat diye yürüyor gidiyor... Yalanı doğrusu ne ise, kelle koltukta... Kadın öyle değil. Kadın bir duruyor, bir adım geri çekiliyor, tünüyor...

Kadının müthiş bir empatisi var, erkekten daha güçlü olan. Kadının algısı daha yüksek!

Erkeklere soruyorsunuz (bu çok yaygın bir örnektir) bir renk gösteriyorsunuz. "Mavi" diyor.

Kadına soruyorsunuz...

Kadın düşünüyor: Camgöbeği, bebe mavisi, gece mavisi, türkuaz, okyanus mavisi gibi garip renkler çıkarıyor. Müthiş farklılıkların farkında bir bünyesi var. Her şeyde bu farklılıkları daha ince izliyor, işliyor ve o farkındalıkları farkı yaratıyor.

Erkek daha tekil rollerde koşmayı seviyor, kendine bir misyon biçiyor ve o misyonla koşuyor.

Kadın ise aynı anda bütün bunaltıcılarına rağmen müthiş bir yetenekle çoğulcu rolleri aynı anda yönetiyor. Yolunuz açık olsun!

NERİMAN ÜLSEVER

Boğaziçi Üniversitesi '75 mezunudur. Profesyonel hayatına THY'da başlayan ve artan sorumluluklarla kariyerine devam eden Ülsever, 1986-1994 yılları arasında Bankacılık, Üretim ve Perakende Endüstrilerinde farklı üst yönetim görevleri üstlendi. 1994 yılında İnsan Kaynakları alanına yönelerek insan kaynakları ve yönetim danışmanlığı alanlarında ihtisaslaştı. Indesit Company'nin Türkiye pazarına girdiği 1995 yılından itibaren grupta ve uluslararası platformlarda görevler üstlenen Ülsever, 1999-2002 yılları arasında İsviçre'de Doğu Avrupa ve Uluslararası Pazarlar İK Direktörlüğü, ayrıca 2001-2004 yılları arasında Fransa'da Batı Avrupa Pazarları İK Direktörlüğü sorumluluğunu da üstlendi. 2004-2006 yılları arasında İtalya'da Global Ticari Örgüt İK Direktörü olarak görev yaptı. 2006-2010 yılları arasında ise İtalya'da Indesit Company Grubu Global İK Direktörlüğü ve İcra Kurulu üyeliği sorumluluğunu üstlendi. 1996 yılından bu yana Indesit Türkiye'nin Yönetim Kurulu Üyesi olan Ülsever, 2011 itibarıyla Yönetim Kurulu Başkanı olarak atanmıştır. 16 Mayıs 2011 tarihinde Sabancı Holding bünyesine katılan Ülsever, Sabancı Holding İnsan Kaynakları Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır.

Babası İstanbul kökenli Sefarad İshak Fresco'nun oğlu, 101 yaşındaki JACQUE FRESCO'NUN ÜTOPYALARI

Jacque Fresco

İNSANLIK İÇİN YENİ BİR "ÇIKIŞ" MÜMKÜN MÜ?

Zeitgeist: The Movie filmi 2006 yılında ilk kez dolaşıma sokulduğunda, hatırı sayılır bir izleyici sayısına ulaştı. Bu sayede **Jacque Fresco** ve onun kurmuş olduğu *Venüs Projesi* dünya çapında bilinirlik kazandı. Daha sonra bu hareket, belgesele ithafen, *Zeitgeist (Zamanın Ruhu)* olarak adlandırıldı. İkinci ve üçüncü belgesellerin de yayınlanmasıyla *Zeitgeist* hareketi tüm dünyada bir çılgınlığa dönüştü. Kapitalizmin tüm şifrelerini deşifre eden ve 'para bazlı ekonomi'nin yerine 'kaynak bazlı ekonomi'yi savunan *Zeitgeist*, kısa süre içinde Türkiye'de de yankısını buldu.

"İnsanlığın devamı için, temelden itibaren tamamen farklı bir düşünce tarzına ihtiyaç duyabiliriz."

Bu söz **Albert Einstein**'a ait... Bu *Zeitgeist* olayına, pop-kültürü'nün yeni bir tezahürü diyebilirsiniz, haklı olabilirsiniz. **Jacque Fresco**'nun savlarının bir kısmını yetersiz bulabilirsiniz... Gerçekten birçok eksikliği var. Tamam. Ama tutarsız yorumlardan öte bir analizi hak ediyor bence.

Kendi içinde, 'holistic socio-economic system' bütünsel bir sosyo-ekonomik sistem öneriyor bu 101 yaşındaki adam. Olur olmaz, tutar tutmaz - bilemem. Şu ya da bu kaynaktan besleniyor, hiç bilemem.

Ancak, Jacque Fresco'nun Kaynak Bazlı Ekonomi modeli, bana göre en çok sosyalizmi çağrıştırıyor.

NE DİYOR BU MODEL?

Yeryüzünün tüm kaynaklarını insanlığın ortak mirası olarak görüyor ve bir biçimde insanların gereksinimlerine göre bu kaynakların parasız olarak sağlanmasını öngörüyor. Bu görüşün savunucuları, klasik anlamdaki Marksist ve komünistlere pek benzemiyorlar gerçekten de. Daha ziyade Bilimsel Materyalist görüşler dillendiriyorlar. Büyük bir hızla değişmekte olan ekonomik ve teknolojik koşullara uygun bir değişim-dönüşüm tasarlıyorlar.

Zeitgeist Hareketi'nde pek bulaşmıyor sınıf olgusuna. Vatan konusu da es geçiliyor. Kullanılan terminoloji, kapitalizmin çalışan sınıfa, proletaryaya uyguladığı mezalimin aşılacağı ile sınırlı.

Kapitalizmin artık teknik olarak sürdürülemeyeceği... Dolaylı şiddetin bitmesi gerektiği... Büyük çoğunluğun sosyal katmanlaşmanın tutsağı olduğu anlatılıyor Zeitgeist'ta.

Zeitgeist Hareketi, tekno / ekonomik değişimlerin rolünü ön planda vurgulamakla birlikte, değişim ve dönüşümün özel bir sınıf tarafından değil, toplumun geneli tarafından yapılması gerektiği savı ile kendine özgü bir yöntem savunuyor.

Sosyalizme en çok benzeyen yanı da, Yerkürenin kaynaklarını, insanlığın ortak mirası olarak görmesi.

Bu projenin din ve kapitalist devlet karşıtı olduğunu söylemeliyim. Din karşıtlığının nedeni, dinlerin ilahi bir kaynaktan gelmediğini, mitolojilerden kalma, ilkel insanların ürettiği bir sığınma ihtiyacının evrimleşmiş hali olduğunu düşünmesi.

FRESCO'NUN ÖYKÜSÜ

Bugün tam 101 yaşında olan dünyanın

en ünlü fütürologlarından ve kendi deyimiyle sosyo-mühendis Jacque Fresco, İstanbul'dan ABD'ye göçen İstanbullu Sefarad bir babanın çocuğu olarak (baba İshak Fresco - anne Lena, Yişuv, Filistin göçmeni) 1916 yılında Brooklyn'de dünyaya geldi. Baba İshak, 1880 doğumlu. 1905 yılında, 15 yaşındayken ABD'ye gitti. Bahçıvanlık yaptı. 1963 yılında öldü. Anne Lena 1887 Kudüs doğumlu. O da 14 yaşında iken Amerika'ya göçtü. Annenin ölüm tarihi 1988. İki kardeşi oldu Jacque'm: Freda ve David.

Jacque, iki kere evlendi. İkinci eşi Patricia'dan iki çocuğu dünyaya geldi: Richard ve Bambi. Bugün ne eşi ne de çocukları hayatta.

JACQUE FRESCO'YU NASIL TANIMLAYABİLİRİZ?

Fütürolog, sosyo mühendis, yapısal mühendis, mimar, teknik ressam, mimari tasarımcı, endüstriyel tasarımcı, araştırmacı, yazar...

Zeitgeist Hareketi'nin başı; Venüs Projesi'nin, Kaynak Bazlı Ekonomi'nin tasarılayıcısı.

Kendisi kabul etsin veya etmesin, ben ütopyacı bir sosyalist-komünist olarak tanımlarım her şeyden önce. Bilinen tarafı; enerji açıkları, sürdürülebilir bir yaşam, para, sibernetik teknoloji, ulusal ve uluslararası kaynakların yönetimi, otomasyon, toplumda bilimin rolü, kaynak bazlı bir ekonominin sosyo-ekonomik sistemlerde küresel uygulaması üzerinde kaleme aldığı yazılar... Kitapları... Venüs Projesi... Görüşlerini dillendirdiği üç ünlü belgeseli.

PEKİ, NEDEN SOSYALİST VEYA KOMÜNİST?

Darwin'i, Einstein'ı, Marks'ı, okuma-yazma öğrenir öğrenmez neredeyse yutan Jacque, daha 14 yaşındayken Genç Komünist Birliği'ne giriyor

(Young Communist League). Günün birinde dernek başkanı ile girdiği tartışmada Karl Marks'ın da bazı hataları olduğunu söylediği için kovuluyor. Ama değişmiyor çevresi ile ters düşme huyu... Sol'un bile ötesinde görüşleri var. İflah olmaz, taviz vermez bir ateist.

Gençlik günlerinde (1930'lar) Douglas Aircraft Company adlı bir havacılık şirketine giriyor. Bazı teklifleri ilgi görmeyince, ayrılıyor.

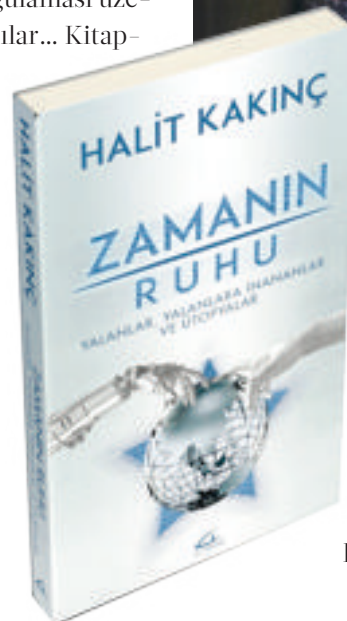
1942'de orduya katılıyor. Hava Kuvvetleri için projeler üretiyor. Beklediği ilgiyi görmeyince, oradan da kopuyor.

32 yaşında Trend Home diye bir mesken projesi hazırlıyor. Ucuza mal etmenin yollarını gösterdiği için, yönetimle uyuşmuyor.

1940'larda Los Angeles'te Bilimsel Araştırma Laboratuvarları'nın başına geçiyor. Teknik tasarım dersleri veriyor. Kaliforniya'yı terk edip

Halit Kakinç

Miami'ye göçüyor. 1955 yılından itibaren işyerleri için psikolojik danışmanlık hizmeti vermeye başlıyor. İşine son veren Amerikan Psikoloji Derneği'ni Ku Klux Klan'a benzetiyor Fresco. Endüstriyel Tasarımcı olarak çalışmaya başlıyor.

Sosyo-Sibernetikleşme adlı bir kuruluş oluşturuyor. Miami Beach ve Coral Gables'te dersler veriyor. Radyolara ve televizyonlara... Larry King'in programlarına çıkıyor.

1990'larda Roxanne Meadows ile birlikte Venüs Projesi'ni hazırlamaya başlıyor. 2002'de 'The Best That Money Can't Buy' adlı çalışması yayınlanıyor.

Savunduğu temel Görüşler'ine bir göz atalım:

ZEITGEIST HAREKETİ (ZAMANIN RUHU HAREKETİ)

Kurucularının ifadesiyle: İnsanların sosyal kaygıları ve genel iyilikleri için bilimsel yöntemler kullanılarak, büyük bir sosyal kalkınmayı savunan, dünya çapında bir hareket söz konusu olan. Hareketin ana hedeflerinden biri de, modern küresel halkın 'para-bazlı ekonomi'den 'kaynak bazlı ekonomi'ye geçmesi.

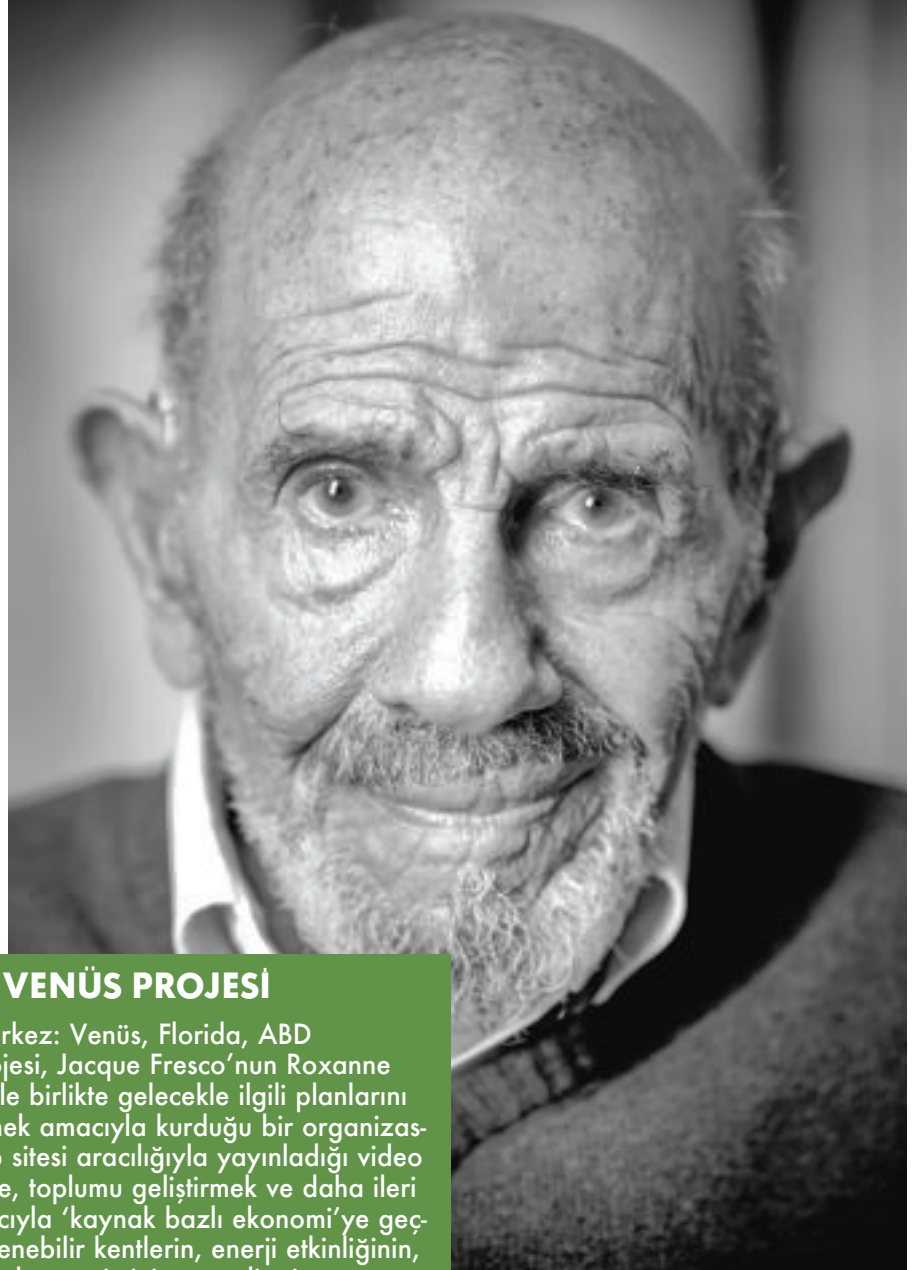
Hareket; aynı zamanda, toplumsal değişim isteyen

bir topluluk olan Venüs Projesi'nin ve doğal olarak Jacque Fresco'nun desteğinde faaliyet gösteriyor. Hareketin 2016 itibarıyla yaklaşık yarım milyon üyesi var.

Zeitgeist Hareketi, belgesel filmi Peter Joseph tarafından üretilip, İnternet'te yayınlanmasından sonra adlandırılıyor. 2007'de "Zeitgeist: The Movie" (Zeitgeist: Film) ve 2008'de "Zeitgeist: Addendum" (Zeitgeist: Ek) yayınlanıyor.

Üçüncü film de 2011'de yayınlanan "Zeitgeist Moving Forward"dır (Zeitgeist: İleriye Doğru Hareket).

Genel olarak bütün filmler para bazlı ekonomiden doğan sosyal problemlerden söz ediyor ve olası çözümler öneriyor.

VENÜS PROJESİ

Merkez: Venüs, Florida, ABD
Venüs Projesi, Jacque Fresco'nun Roxanne Meadows ile birlikte gelecekle ilgili planlarını gerçekleştirmek amacıyla kurduğu bir organizasyon. Bir web sitesi aracılığıyla yayınladığı video ve belgelerle, toplumu geliştirmek ve daha ileri taşımak amacıyla 'kaynak bazlı ekonomi'ye geçmenin; yenilenebilir kentlerin, enerji etkinliğinin, doğal kaynak yönetiminin ve gelişmiş otomasyonun önemini, topluma sağlayacağı yararları odaklanarak açıklamaya çalıştığı bir proje, ana hatları ile... Bu organizasyon, 1995 yılında başlatılıyor. Fresco'nun hayatının ve çalışmalarının anlatıldığı "Planlı Gelecek" (Future by Design) 2006 yılında yayınlanıyor. Venüs Projesi'ne isim kaynağı olan Venüs ile kastedilen yer de, gezegen filan değil, ABD Florida'da Okeechobee Gölü yakınlarındaki 85.000 m² alana sahip bir araştırma merkezi.

KAYNAK BAZLI EKONOMİ

Kaynak Bazlı Ekonomi; ortaya konulan tüm mal ve hizmetlerin -para, kredi kartı, barter veya borç yaratan diğer bir sistem olmaksızın karşılması amacı ile çevre ile uyum içinde sosyo-ekonomik bir sistem yaratma amaçlı bir ekonomi modeli.

Bu sistemde tüm kaynakların tüm insanların kullanımına eşit olarak dağıtılması ve bir grubun kaynaklar üzerinde egemenliğinin olmaması amaçlanıyor. Para bazlı sistemin kullanımında kaynakların heba edildiği, dünya üzerindeki kaynakların kullanımını ile para ilişkisinin insanlığa yarar getirmedeği görüşü ileri sürülüyor.

Bu proje, teknoloji alanında, kâr bazlı ekonomik sistem nedeniyle görülen yavaş gelişmelerin yoksulluğa neden olduğu varsayımı ile geliştirilmiş. Mevcut ekonomik sistemlerin kıtlık esasına dayandığı, ancak kâr maksimizasyonu sağlamak amacıyla bu kıtlığın ekonomik sistem tarafından

bilinçli olarak yaratıldığını, mevcut ekonomik sistemde ürünün bolluğu veya kıtlığı ile belirlenen değer (fiyat) mekanizması yerine, kaynak bazlı başka bir ekonomik sistemin geliştirilmesi gerektiğini savunuyor.

Fresco, teknolojik gelişme ve yatırımların kârlılıktan bağımsızlığı sağlanabilirse, Dünya’da daha çok insan için daha fazla kaynak yaratılabileceğini ileri sürüyor. Bu sayede insan ırkı, binlerce yıllık yozlaşmışlığından ve açgözlülüğünden kurtulabilecek ve diğer insanlara yardımcı olabilecek Fresco’ya göre... Venüs Projesinin temeli, mevcut ‘Para Bazlı Ekonomi’ yerine ‘Kaynak Bazlı Ekonomi’.

Kaynak bazlı ekonomi; para, kredi, takas ya da benzeri hiçbir borç ve kölelik şeklini kullanmadan, insanların ihtiyaçları olan her şeye erişimini sağlamayı öngören ekonomik model. Endüstriyel tasarımcı, mucit, yazar ve aynı zamanda fütürist olan Jacque Fresco tarafından geliştiriliyor.

İnsanlığın gelişimi için para yerine kaynakların kullanılmasını hedefleyen bu modele göre, topraklar, fabrikalar ve diğer kaynaklar var olduğu sürece, üretmek istenilen her şey üretilebilir ve maddi ihtiyaçlar karşılanabilir oysa. İnsanlığın esas ihtiyacı olan para değil, hayatın ihtiyaçlarına ulaşabilmek.

Kaynak bazlı bir ekonomide tüm kaynakların, doğrudan doğruya nüfusun hayatını daha iyi bir hâle getirmek amacıyla kullanılması hedefleniyor. Paradan ziyade kaynaklara bağlı olan bir ekonomide, hayatın ihtiyaçlarının rahatça üretilbileceği, herkes için çok yüksek bir yaşam standardının sağlanabileceği düşünülüyor.

Fresco, Dünya’daki doğal kaynakların ve enerji kaynaklarının modern teknolojiyle akıllıca kullanılması durumunda tüm insanlar için yeterince bol olduğu görüşünü savunuyor.

Bu görüşü açıklamak için şu örneği veriyor:

“II. Dünya Savaşı’nın başında ABD’nin elinde 600 kadar birinci sınıf savaş uçağı vardı. Bir sene için de, 90.000’den fazla uçak yapılarak

bu eksikliğin üstesinden gelindi. II. Dünya Savaşı’nın başında soru şuydu: Savaş için gereken donanımı üretmemizi sağlayacak yeterince finansal kaynağımız var mı?

Cevap, hayırdı. Ne yeterince para, ne de yeterince altın vardı; ancak gereğinden fazla doğal kaynak mevcuttu. Var olan kaynaklar sayesinde savaş kazanmaya yetecek yüksek üretim ve etkinlik sağlandı. Maalesef bu, sadece savaş zamanlarında dikkate alınıyor.” Fresco, Dünya’daki tüm doğal kaynakların sadece seçkin bir azınlığın değil tüm insanlığın ortak mirası olduğunu ve doğal kaynakların piyasa ekonomisi yoluyla azınlığın çıkarına sunulmasının, insan türünün varlığı için hem tehlikeli hem de yersiz olduğunu belirtiyor.

Bu yeni keşfedilmiş kaynak bolluğu; insanların bencillik, yozlaşma ve açgözlülüğe olan eğilimini azaltacak ve birbirlerine güvenme eğilimini aşılacak ona göre.

BÜYÜK BUHRAN’IN ETKİLERİ Mİ?

Fresco’nun fikirleri Büyük Buhran

FRESCO DİYOR Kİ:

“İnsanlığın gelişimi için para yerine kaynakların kullanılmasını hedefleyen bu modele göre, dünya üzerindeki yoksulluğun, kıtlığın, toplumdaki her türlü yozlaşmanın, suçun ve savaşların nedenini, günümüz dünyasının toplumun yararına olan teknolojik gelişmeleri bilinçli bir şekilde yavaşlatan kâr bazlı ekonomik sistemdir. Topraklar, fabrikalar ve diğer kaynaklar var olduğu sürece, üretmek istenilen her şey üretilebilir ve maddi ihtiyaçlar karşılanabilir. İnsanlığın esas ihtiyacı olan para değil, hayatın ihtiyaçlarına ulaşabilmektir.

Kaynak bazlı bir ekonomide tüm kaynakların, doğrudan doğruya nüfusun hayatını daha iyi bir hâle getirmek amacıyla kullanılması hedeflenir. Paradan ziyade kaynaklara bağlı olan bir ekonomide, hayatın ihtiyaçlarının rahatça üretilbileceği, herkes için çok yüksek bir yaşam standardının sağlanabileceği düşünülür.”

yıllarında şekilleniyor. Fresco, dünyadaki, Büyük Buhran dönemine benzer olmakla birlikte, onun kadar sert olmayan mevcut ekonomik durumun, insanları serbest piyasa ekonomisi ve kapitalizmden uzaklaştırarak paranın yönetimini elinde tutan kurumlara karşı insanların güvenini yıkacağına inanıyor.

ZEITGEIST MEDYA FESTİVALİ

Bu, her yıl düzenli olarak gerçekleştirilen ve dünyanın çeşitli yerlerinden gelen sanatçıların daha iyi bir dünya yaratma amacı ile bir araya geldiği festivalin ismi. 2011 yılı bu festivalin ilk yılı, hareketin savunucuları tarafından kültürel bir alışkanlık haline getirilmesi amaçlanıyor.

Zeitgeist Hareketi, Mart’ın 15’ini Zeitgeist günü olarak belirlemiştir. Bu günde hareket ilgili kişilerle bilgi öğrenmek ve paylaşmak için yerel toplantılar yapılıyor. 2008’de, bu günde dünyanın 70 ülkesinde 1800 etkinlik yapılıyor.

Yeni Zelanda Projesi de, Zeitgeist Hareketi tarafından, Yeni Zelanda’da paraya dayalı olmayan bir toplum kurma hareketi. Küresel bazdaki Geçiş Planı’nın (Transition Plan) gerçekleşmesi yolunda bir adım. Zeitgeist Hareketi’nin Yeni Zelanda’da yapmaya çalıştığı “Kendi kendine üretim yapan tarlalar” gibi kaynak bazlı ekonomiye geçiş için yapılan daha birçok plan Geçiş Planı adlı bir video ile tanıtılıyor bütün dünyaya.

*Gazeteci, yazar ve akademisyen

ASIRLIK LEZZET

Asırlık Gaziantep
Baklavası'nı
dünyanın her
noktasına taşımak
amacıyla, baklavanın
anavatanı
Gaziantep'ten
yola çıktık.

**Gaziantep'e özel
yöresel kahvaltı**

Antep fıstığının, sade yağın, özel karışım buğday ununun, doğal pancar şekerinin en iyisini maharetli ustalarımızın ellerine teslim ettik. Tamamen doğal ve katkısız bu malzemelere, Gaziantep'in havasını, suyunu ve hepsinden önemlisi Gaziantep'li ustalarımızın lezzet sırlarını ekleyerek bir asrı aşan eşsiz bir lezzeti, orijinal Gaziantep Baklavası'nı ürettik... Orijinal Gaziantep Baklavası'nı tadına ve şanına uygun bir mekanda sunmak gerekirdi; biz de öyle yaptık. Keyifli, sıcak ve şık mekanlar hazırlayıp, bu eşsiz lezzeti baklava tutkunlarının beğenisine sunuyoruz.

ORİJİNAL GAZİANTEP BAKLAVASI KEMERBURGAZ'DA

HAZNA
GAZİANTEP YÖRESEL ÜRÜNLERİ

GANNE
BY FİSTİKZADE

FİSTİKZADE KEMERBURGAZ: MİTHATPAŞA MAH. SELANİK BULVARI
NO: 151 TOTAL BENZİN İSTASYONU İÇİ - EYÜP / İSTANBUL

0212 360 17 37

FİSTİKZADE

Toprağın ve Denizin
Bereketiyle Biçimlenen

İstanbul Rum Mutfağı

Dünyanın önemli metropollerinden olan İstanbul, geçmişinin çok eskilere dayanması ve çok kültürlü bir kent olması açısından da ilginç özellikler taşıyor. Her ne kadar çok kültürlülük özelliğinin gittikçe aşındığı gözlemlense de gündelik yaşamda canlılığını koruyan dinamiklerden söz edebiliriz. Bunlardan biri de Rum Mutfağı'dır. İstanbul Rum mutfağını, sofra adabını ve lezzetlerini SULA BOZİS ve MERİ ÇEVİK SİMYONİDİS ile konuştuk.

SULA BOZİS

Sula Hanım, İstanbul Rumlarının tarih boyunca sosyo-kültürel hayatımızdaki yeri konusunda çok değerli kitaplarınız var. Yemek kültürü kitaplarınızdan ise "İstanbul Rumlarından Yemek Tarifleri", "Kapadokya Lezzeti", "İstanbul Lezzeti" adlı kitaplarınızla biliniyorsunuz. Yeni bir çalışma düşünüyor musunuz?

Evet, bu ay içerisinde çıkacak iki yeni kitabım var. Birisi yine İstanbul Rumlarının yemek kültürü üzerine beş yüz sayfalık bir kitap. Kitabın yarısı yemek

kültürü üzerine, diğer yarısı ise yemek tariflerinden oluşmakta. Diğer kitabım da Anadolu Rumları üzerine aynı doğrultuda bir kitap. 1990'dan bu yana İstanbul ve Anadolu Rumlarının yaşam tarzını derliyorum, yemek tariflerini topluyorum. Çok büyük bir arşiv oluştu. Bu coğrafyada Rum insanının yemek kültürünü çok detaylı bir biçimde araştırdım. Bu sayede İstanbul mozağında Rum mutfağı tüm ayrıntılarıyla yerini almış olacak. Dileğim, diğer ce-maatlerden arkadaşlarımla da böyle bir çalışma yapmasıdır.

Bu coğrafyanın yemek kültürünü titizlikle araştırıyorsunuz. Peki, coğrafyanızın mutfağının en temel besin maddesi nedir?

Mutfak dediğimizde öncelikle ürünlere yer vermeliyiz. Etrafı denizlerle çevrili olduğu için balık çok önemli bir besin maddesidir. Biz Akdeniz havzasında olan insanlarız. Cebelitarık'tan İndus Nehri'ne kadar en temel yiyecek maddesi buğdaydır. Buğday dediğimizde ekmekten başlayarak, makarna, börek aklınıza ne geliyorsa dâhil edebilirsiniz. Bu nedenle bu coğrafya için diyebiliriz ki, denizin ve toprağın tüm bereketi kullanılmıştır. Çok şanslıyız çünkü tüm doktorlar Akdeniz beslenme biçimini öneriyorlar.

İstanbul Rum mutfağının kendine özgü özellikleri nelerdir? Nelerin değiştiğini gözlemliyorsunuz?

Öncelikle çalışan kadınlar birtakım geleneksel kuralları değiştirdi. Çünkü çok haklı sebeplerle eskisi kadar zaman ayıramıyorlar. Atina'da da bu söz konusu. Dışardan hazır yemek alınıyor. Sadece Ati-

na'daki İstanbullu Rumlar kendi kültürünü devam ettirmekte. Şunu da eklemeliyim; İstanbul'dan giden Rumlar sadece Atina'da değil dünyanın neresinde olursa olsun İstanbul kültürünü devam ettiriyorlar. Fakat ne acıdır ki, İstanbul'da bu kültür bitmek üzere. Çünkü yemek çok canlı bir şeydir. Akademik yazılarla, kitaplarla sınırını çizip koruyamazsın. Dışardan gelenler de elbette kendi tatlarını getirecekler, çünkü herkes neyi seviyorsa onu arar. Burada söylemek istediğim yeni tatlar geldi diye eskisi yok edilmemeliydi. Buna çok üzülüyorum.

Çevirme tatlısı ve kaşık tatlıları..
Sula Bozis arşivinden

Ev dışında yemek yediğiniz zaman gerek yemeklerin sunumu, gerek tatları konusunda neler gözlemliyorsunuz?

Yemekler artık çok güzel sunuluyor. Fakat sırf güzel sunuluyor diye tadı da güzel olacak anlamına gelmiyor. Tat olarak istediğimi bulamıyorum. Yemeklerin gerçek tadını salçalarla, soslarla örtüyorlar.

Açıkçası "Yemeğin aslı nasıldı? Sosun altında ne var?" gibi kendi kendime soru sormadan yapamıyorum. Yunanistan'da lakerdanın üstüne zeytinyağı gezdiriyorlar. "Öldürdünüz balığı" diyorum her seferinde. Lakerdaya ne zeytinyağı, ne limon, ne sirke eklenir. Tek hakkı yanında bir kırmızı soğandır. Bunun mevsimlik meze olduğunu unutmamalıyım. Palamut, bir mevsimlidir. Salamuraya da yatırdınız bir süre kaldı diyelim. Mayısta lakerda bulamamanız gerekir. Eğer buluyorsanız o da bolca tuzlanmıştır. Bu da pek lezzetli olmaz. Tarama için de bu geçerli. Eylül ayının sonunda veya ekimde tarama alıp evde zeytinyağı ve limonla hazırladığınızda daha az tuzlu ve lezzetli olduğunu göreceksiniz. Bununla ilgili bir anımı anlatmak istiyorum. Kimi zaman İstanbul'da "Rum Geceleri" olur ve benden de menüyi oluşturmamı isterler. Yine böyle bir gündü. Hazırladığım menüyi şefle paylaştığımda tarama fikrine pek sıcak bakmadı. "Bayan Sula, çok tuzlu olduğu için müşterilerimiz beğenmiyor, yemiyorlar" dedi. Ben de, "Siz bana bırakın" dedim. Şimdi, taramanın hakkını vermek için gereken tuzdan arındırma yöntemini sizinle de paylaşacağım. Fakat şunu unutmamak gerekiyor, vereceğim püf noktası sadece tarama içindir, lakerdaya uygulanmaz. Bir tülbente ya da gazlı beze taramayı

Bu coğrafyada denizin ve toprağın tüm bereketi kullanılmıştır.

koyun ve ağzını bağlayın. On beş dakika boyunca ılık suya batırın. Sonrasında suyu dökün. Yeniden işlemi tekrar edin. Son olarak tülbenti iyice sıkarak suyun gitmesini sağlayın. Püf noktası budur.

Rum evlerinde misafir nasıl ağırlanır?

Kahveden önce kaşık tatlısı veya çevirme tatlısı ikram edilir. Hemen onun da püf noktasını söyleyeyim. Çevirme tatlısı muhakkak ahşap havan eliyle hazırlanmalıdır. Püf noktası budur. Çevirme tatlısı soğuk su eşliğinde ve gümüş kaşıkla ikram edilirdi. Tatlı ikramından sonra kahve ikram edilecekse

muhakkak yanında ev likörü de sunulur. Evin hanımı muhakkak bir kek ya da bisküvi yapmıştır. Günümüzde dışardan alanlar da var ama eskiden hiçbir ev hanımı kendisine konduramazdı dışardan almayı. Kadınların kabul günleri olurdu. Altmışlı yılların başına kadar evlerde telefon yoktu. Fakat bilinirdi o gün evin hanımının kabul günü var, çat kapı gelinirdi. Benim mutfakla tanışmam da bu yıllara rastlar. Annemin kabul günleri için kanepeler hazırlayarak mutfakla tanıştım. Rum kadınların kabul günlerinde sigara ve muska börekleri, ançüez ezmeli, salatalık turşulu, jambonlu kanepeler, kekler muhakkak olurdu.

Çocukluğunuz nasıl bir aile ortamında geçti? Anneniz ve babanızın mutfakla ilişkisi nasıldı?

Annem çok becerikli, çok çalışkan ve sevgi dolu bir kadındı. Ne yazık ki, çok genç bir yaşta kaybettik. Öyle ki, geçtiğimiz yıllarda çocukluk arkadaşı-

Nar Likörü

ma rastladım. Sohbet ederken annemi hatırladı ve “o gerçek bir melekti” dedi. Babam ailemizin içinde damak tadı en gelişmiş kişiydi. İstanbul’un en iyi peyniri nerdeyse, en iyi pastırması nerdeyse onu alırdı. Bakırköy’den *Konyalı*’ya, *Pandeli*’ye yemek yemeye getirirdi ailesini. 19.00-20.00 arası akşam yemeği saatidir ve tüm aile fertleri bir arada olurdu. Kışın muhakkak çorba yapılırdı. Balık, evimize mevsimine göre gün aşırı gelirdi. Unutamadığım bir diğer şey ise babamın *menemen* sevgisidir. Kuş sütü eksik bir sofraya hazırlanmışsa bile mutfağa girer menemen yapardı. Tabii ki, ailenin kadınlarından itirazlar gelirdi fakat babam şöyle kendini savunurdu: “Yazın geldiğini neden anlayacağız?” Bayramlarda, yortularda bizim evde toplanılırdı. Annem bir hafta önceden hazırlığa başlardı. Beyoğlu Balık Pazarı ve Eminönü pazarları hazırlık yapan insanlarla dolup taşardı. Sofrada kolalı peçete muhakkak olurdu. Öyle ki, kâğıt peçeteler çıktığında hepimiz kâğıt peçete kullanmaya başlamıştık fakat aile dostumuz, psikolog Atina Yeranos bu durumdan hiç hoşlanmazdı. “Bu çok

çirkin. Beyaz mendiliniz yok mu?” diye sorardı ilk fırsatta. Kalabalık sofralar bizim eve özgü bir durum değildi. Kornilia Yengemin evinde de büyük sofralar kurulurdu. Kornilia yengem, Tünel’de otururdu. Evinin alt katı kendisinin şapka atöl-

yesiydi. Ne zaman onun atölyesine uğrasam hemen evine koşar ve çevirme tatlısı getirirdi. Altmışlı yılların sonunda Beyoğlu’nda *sosisli sandviç* modası başladı. Bu kez “ah canımu, yavrımu sana sosisli sandviç alayım mı?” demeye başlamıştı.

Yılbaşı ve Paskalya sofralarının hazırlanmasına çok önem verildiğini biliyoruz. Bize bu sofralardan bahsedermisiniz?

Yılbaşının simgesi “vasilopita”dır (yılbaşı pidesi). Hazırlığı çok uzun süren, zahmetli bir iştir. Hamur, istenilen kıvama gelince hamurun üstüne haç işareti çizilir, tertemiz bir örtü örtülür ve kabarması için beklenir. Hamurun içine madeni bir para konur, yılbaşı gecesini bulanın yeni yılının şanslı geçeceğine inanılır. Akriba ve dostlara yollanmak için de küçük pideler hazırlanır. Rumların oturduğu semtler o hafta boyunca mis gibi *vasilopita* kokar. Yılbaşı gecesinin sofrası “*To trapezi tis kalis vradias*” (İyi gecenin sofrası) bütün bir yılın en görkemli

sofrasıdır. Sofrada İstanbul mutfağına özgü kırk çeşitten fazla soğuk ve sıcak meze bulunması şarttır. Büyük bölümü Balık Pazarı’ndan alınan mezeler;

lakerda, çiroz, likurinos (odun ateşinde tütsülenip açık havada kurutulmuş Küçükçekmece’nin kefal balığı) garata (tuzlanmış uskumru balığı filetosu), tuzlu sardalye veya ançitez, sucuk, pastırma, füme dil, sosis ve salam çeşitleri, beyazpeynir, kaşar peyniri, çeşitli tursular. Evde hazırlanan mezeler ise şunlardır; dalak dolması, la-

hana, uskumru ve midye dolmaları, tarama, beyin salatası, mayonezli levrek, kırlangıç veya kefal balığı salatası, barbunya yahni veya piyaz, kuzu budu rulosu. Bunların yanı sıra kızartma köfte, balık köftesi, muska böreği, Arnavut ciğeri, midye tava ve eşlikçisi “aliada-skordalia - tarator (günümüze kadar ulaşan Bizans halk yemeğidir). Saat on ikide mum yakılır, yeni yılın bereketli geçmesi için musluklar açılır, evin eşğinde nar kırılır ve dış kapıya pirinç serpilir. Paskalya Yortusu’ndan önceki hafta, kiliselerdeki ayinlere katılır. “*Büyük Perşembe*” günü yumurtalar boyanır. “*Büyük Cuma*” günü sade suya haşlanmış mercimek yenir. Bu Meryem Ana’nın gözyaşlarının simgesidir. Cuma akşamı kilisedeki ayinden sonra evlerde *paskalya çörekleri*’nin hazırlanmasına başlanır. Cumartesi evlerden, fırınlardan sokağa mis gibi *paskalya çöreği* aroması yayılır. Paskalya sofrası da çok özenle hazırlanır. Kolalı masa örtüsü ve peçeteler, bayram günlerinin servis takımı çıkarılır, masanın ortasına güzel kokulu bir çiçek konur. Yemek yumurta tokuşturma ile başlar. Ana yemek fırında pişmiş, yuvarlak küçük taze patatesli kuzu bududur.

İstanbul Mutfağı ve Atina Mutfağı arasında ne gibi farklar var?

Öncelikle şunu söyleyeyim İstanbul ve Yunanistan’ın yemek kültürü ve yaşama biçimi arasında çok büyük bir fark var. İstanbul Rumları da tarçını çok kullanır ama Atina’da her şeye tarçın girer. Atina’da bizim alıştığımız, içinde yetiştiğimiz ortamdan çok başka bir hayat sürüyor. Biz İstanbul’da sakız gibi bembeyaz masa örtülerine alışmışız, Atina’da yemek yenilen mekânlarda kâğıt masa örtüsü kullanılır. Çok fazla garson çalıştırılmadığı için servis aksar. Tabak, çatal, bıçak değişimi yapılmaz. Çok sayıda müşteriye iki garson hizmet ettiği içindir bu. Masa toplanırken korkunç bir görüntü kirliliği ve koku olur. Fakat dışarda yemek çok ucuzdur. Akşamları kimse evde yemek yapmıyor. Ben İstanbul’daki adetlerimi hep sürdürüyorum ve insanları yemeğe evime davet ediyorum.

İstanbul ve Yunanistan’ın yemek kültürü ve yaşama biçimi arasında büyük bir fark var.

MERİ ÇEVİK ŞİMYONİDİS

Rumların mutfak kültürünü incelediğimizde İstanbul'un bütün olanaklarının en iyi biçimde kullanıldığını görüyoruz. Sizce de öyle mi?

Rum insanının gelenek ve göreneklerini araştırdığımızda rahatlıkla görebiliriz ki, baskın olan konu yeme içme, taverna, pastanecilik ve eğlence konularıdır. Bunu evlerinde de aynı merakla yaptıkları gibi, iş olarak da tavernacılık, pastanecilik gibi sektörlerde Rum insanının başarılı çalışmalarını hala görüyoruz. Rum insanı bu sektörde çok başarılı olmuş, kendi markalarını yaratmış ve bu sektöre imzasını atmıştır. Eğlenme ve güzel yeme içme bilgisi birbirini tamamlayan şeyler. Rum insanı evinde de yemek yapmayı ve sofraya seremonisini sever, en güzel meze ve yemekleri hazırlayıp ailesini sofraya etrafında toplayan bir yapıya sahiptir. Her türlü olayın sofraya etrafında çözüldüğünü bizzat biz de ailelerimizden gördük, yaşadık. Bu ister Noel veya Paskalya toplantıları olsun, ister nişan veya düğün veya vaftiz olsun ya da isterse cenaze töreni sonrası olsun. Her halükarda sofraya etrafında toplanma vardır. Bu da zaten düşünürsek tek başına bile bereketi getiriyor o eve, dükkâna yani o haneye. O kalabalıklar bir şekilde kendiliğinden bereketi oluşturuyor.

Yemek kültürünün yeni kuşaklara aktarılması hangi yollarla ve nasıl gerçekleşiyor?

Yemek kültürü kuşaktan kuşağa aktarılırken genç kuşağın bunu öğrenmek istiyor olması gerekir her şeyden önce. Bu konuya merakları olması gerekir. Mesela kendi aileme baktığımda bizim kuşak çalışan kadın modeli olmamıza rağmen mutfak ve yemek kültürünü seven ve bunu devam ettirmeye çalışan bir nesildik. Gençlerin bu kültüre merakı var ki yeni mutfak sanatı akademileri sürekli açıldığına göre gençler meraklı diyebiliriz. Zamanla belli bir olgunluğa eriştikten sonra geliyor yemek bilinci insanda. Ama tabii ki, bu kuşaktan kuşağa aktarılırken herhangi bir kültürün, ki bu yemek kültüründe de böyle, yaşanmışlıkları ile birlikte, hikayeleriyle birlikte, yani konuyu tüm detayları

ve rengi ile anlatılırsa daha kalıcı olacaktır diye düşünüyorum.

Rum evlerinde günlük yemeğin hazırlanışı hakkında bilgi verir misiniz? Bu işin düzeni nedir?

Günlük yemeğin hazırlanışının belli bir düzeni var. Rum sofralarında mezenin yeri önemlidir. Soğuk meze veya zeytinyağlı ile başlayan yemek, ara sıcak meze ile devam eder. Bu arada muhabbetler olur, günün anlamı ve önemli konuları tartışılır. Ana yemek etli veya balık veya evde ne hazırlanmışsa devam edilir. Sonrasında tatlı muhakkak olur her evde.

Rum evlerinde misafir nasıl ağırlanır? İkram edilen tatlar arasında mutlaka yer alanlar nelerdir?

İlk önce Rumlara özgü çevirme tatlısı vardır, bu mutlaka ikram edilir. Bu vanilyalı, sakızlı, bergamotlu olabilir ve bir bardak soğuk suyun içinde bir tatlı kaşığı olarak ikram edilir. Bunu yapamamışsa mutlaka mevsiminde yapıp kavanozlarda sakladığı *kaşık tathıları* vardır. Bunları minik bir tabakta soğuk suyla ve kahveyle sunar. Muhakkak evde *likör* de bulunur. Bu vişne likörü olabileceği gibi, limonçello veya zevkine göre bir şeyler muhakkak yapmıştır. Sonra çay faslında hazırlıklıysa, yine önceden çikolatalı bir piramit pasta veya tuzlu kurabiye, zeytinyağlı yaprak sarma, minik muska börekleri gibi çaylık bir şeyler hazırlamıştır. Yemek için gelmişse o apayrı bir düzendir. Demin de bahsettiğim gibi soğuk mezeler önce çıkar sofraya. Evde yapılmış mayonezle bir Amerikan salatası,

Rum evlerinde her türlü sorun sofraya etrafında çözülür.

taze otlarla ve haşlanmış yumurtayla süslenmiş bir fasulye piyazı, zeytinyağlı yaprak sarma veya zeytinyağlı biber dolması, tuzlu sardalye, pastırma veya mortadella salımı, taze çırpılmış biraz tarama, eğer ciddi bir sofraysa Çerkez tavuğu mutlaka var-

dır her misafir sofrasında. Bunların yanında rakı, uzo veya şarap ve tatlı bir muhabbet olmazsa olmaz tabii ki. Tatlılar da çok çeşitlidir.

Rum toplumunun beslenme geleneğinde oruç ve bayram günleri önemli yer teşkil ediyor. Bugünlere özgü geleneksel beslenme biçimleri nelerdir?

Geleneksel sofralarda da bu gibi sofralar hazırlanıyor. Şöyle ki *Paskalya* ve *Noel Sofraları* birbirinden farklı olarak *Paskalya*'da kuzu çevirme adet olarak yenilir. Bu kuzunun iç organlarından yapılan "mağiritsa çorbası" yemekten önce içilir ve kırk günlük perhiz dönemi bu çorbayla bitmiş olur. *Noel*'de ise hindi ve kestaneli iç pilavı, mezelerden sonra sofraya gelir. Perhiz dönemi bu yortularda öncesinde kırk gün et ve et ürünleri olmaksızın, suda haşlama yemeklerin yenildiği zor bir dönemdir.

Levrek Izgara
Meri Simyonidis arşivinden

çörekler evde yapılmıyorsa *Palmiye Pastanesi*'nden alınır, salam sucuk için *Tadal*'a gidilirdi. *Balık Pazarı* Beyoğlu mutlaka gidilen alışveriş noktasıdır. Karides, ahtapot, lakerda, çiğ tarama veya hindi, bildircin yumurtası, ördek veya kaymak, hazır beyaz tatlı, gibi ihtiyaçlar için Şütte ve Çerkezo Bulgar mezeci dükkânlarını unutmamak gerekir. Domuz tütinlerini, salam, jambon gibi buradan alıyorduk

ve buna hala devam ediyoruz. *Tarihi Üç Yıldız Şekerleme* de taze ürünleriyle gayrimüslimlerin mutlaka uğradıkları bir adres. *Kosmaoğlu*'ndan da füme domuz ürünleri olduğu gibi yine domuz sosis salam jambonu da tedarik ediyorduk ve ediyoruz da hala. Bunlar benim ailem için geçerli. Biz Kurtuluş'ta oturuyorduk. Karşı tarafta oturanların çarşı-pazarı farklı adreslerdi muhakkak.

Son zamanlarda anı-yemek kitapları oldukça popüler. Fakat buna rağmen İstanbul Rumların yeme içme kültürünü tanıtan kapsamlı bir kitabın eksikliği hissediliyordu.. Nasıl aklınıza geldi böyle bir kitap hazırlamak?

Bu kitapları hazırlama fikri birçok düşünceden sonra ortaya çıktı. Bu koskoca yemek tarihini yazmak kolay değil. Tarihçi değilim, tepki çekebilirim diye düşündüm. En iyisi kendileri anlatsın, onları sorularıyla yönlendireyim ben sadece dedim. Harika muhabbetler yaptık bu harika insanlarla. Güldük, ağladık, üzüldük, yedik içtik, yazdık hatırladık... Onlar da hatırladılar gençliklerini, yaşadıkları o muhteşem dönemi. Evet, muhteşemdi o zamanlar İstanbul, arkadaşlıklar, güzel dostluklar, o zamanki bereket, dükkânlar, taverna geceleri, keyif, coşku. Anlata anlata bitmeyen anılar.

Röportajlar sırasında ilginç anlar yaşadınız mı?

Hepsi baştan sona ilginç, çok duygusal, çok özel röportajlardı. Atina'da kaldığım eve kadar gelip uçak için yolluk olarak taze milföy getiren Bay Lemonçoğlu'nu nasıl unutabilirim ki? Ya Niko Mundi'ye gittiğimde kapıyı Hüseyin Usta'nın açması, veya Madam İoanna'ya gittiğimde *Bahar Pastanesi* için bana kapıyı süslenmiş püslenmiş, saçı başı yapılmış bir halde açması. Evlerden ayrıldığımda yolda yürürken ağladığımı hatırlıyorum hüngür hüngür.

Kitabınız Yunanistan ve Türkiye arasında da bir dostluk köprüsü kuruyor. Bu size nasıl bir sorumluluk yükledi?

Bu harika çok özel ve çok güzel bir sorumluluk benim için. Tabii ki çok dikkat gerektiriyor. Kolay değil ama çok kıymetli. Bu güzel soruları hazırladığımız için size ve bu röportaja yer verdiği için her zaman ilgiyle takip ettiğim Şalom Dergi'ye çok çok teşekkür ederim.

Lahana Sarması
(Lahano Dolmades)
Meri Simyonidis arşivinden

Yakın geçmişte İstanbullu Rumlar nerelerden alışveriş ederlerdi? Yiyecek-içeceklerin temini için belirli dükkânlar var mıydı?

Sadece Rumlar demeyelim ama genel anlamda biraz eskiye gidersek alışverişlerin Mısır Çarşısı'ndan, Eminönü'nden, pazar yerlerinden taze alındığını görüyoruz. Annemin bunun için özel bir günü vardı mesela, pazartesileri bu iş için koşturduğunu hatırlarım. Tatlı hazır alınacaksa tabii ki *Baylan* veya *Bahar Pastanesi* tercih edilirdi... *Paskalya*'da *Noel*'de

"Rum sofralarında mezenin yeri önemlidir."

YUNANİSTAN'DA TAŞINMAZ ALIMI VE ALTIN VİZE (GOLDEN VISA)

Yunanistan'da, Selânik, Atina, Mikonos gibi birbirinden güzel ünlü kentlerde ve özellikle de yaz aylarının yaklaştığı bu dönemde Karayibler'den kat kat güzel ve tek kelime ile doğa harikası olan cennet Halkidiki de düşük fiyatlara taşınmaz alımı.

- 250,000 Euro tutarın üzerinde taşınmaz alımı yoluyla 5 yıl süreli **Altın Vize - İkâmet Tezkeresi (oturma izni) edinimi**
- Alınan taşınmazların ailecek değerlendirebilmesi veya arzu edildiği takdirde kiralanıp kira geliri elde edilebilmesi.
- **Banka Hesabı** açılabilmesi, istek doğrultusunda bireysel banka kredisi temini
- Gerek taşınmaz satışlarında gerekse diğer hukuki işlemler sırasında detaylı koordinasyon çalışmaları ve yeminli tercümanlık hizmetleri sayesinde yatırımcının sözel değil resmi belgelerle güvence altına alınması ve kendisine katma değer sağlanması
- Türkiye'de ve Yunanistan'da işadamları ve kurum temsilcilerinin seyahatlerine refakat edilmek suretiyle; şirket kuruluşları, iş toplantıları, resmi görüşmeler, mahkeme duruşmaları gibi bire bir veya toplu görüşmeler için ihtiyaç duyulabilecek her türlü ticari, hukuki ve yargısal hizmetin de yatırımcılara sunulması.

www.yunanemlak.com.tr

YunanEmlak

Tel: +30 2310 41 21 81 GSM: +30 697 852 32 60

GSM numarasında whatsapp, viber ve skype (selim.dentes) hizmetleri bulunmaktadır.

Ofis: T.C. Selânik Başkonsolosluğu Yanıbaşı

selim.dentes@gmail.com

Püflü Şeyler

Nedir püflü şeyler?

- Az yapıyor olmalı
- Zekâ ve/veya keyif içermeli
- Fonksiyonel olmalı

Sevgili Okuyucular, Püfistler, Aday Püfistler, Yani Hepiniz, 2003 yılında ilk kitabım 'Ağırlamanın Püf Noktaları'nı yazmıştım. Bugünkü www.pufluseyler.com Platformumuzun babasıdır bu kitap. O zaman 5 yıllık bir süre içerisinde iş ve keyif için ziyaret ettiğim 13 ülkede yemeğini yediğim lokanta, yatağında yattığım 300 otelde müşteriye müdavim yaptırarak, enteresan ve zekice servis fikirlerini (yaklaşık 700 kadar) ve uygulamalarını aktarmıştım. Yazarken ne kadar keyif aldığımı sözcükler anlatmaya yetmez. Hatta rahmetli değerli Yazar ve Profesör Jak Deleon'u anmadan geçemeyeceğim, kitabımı iki kez okuyup daha iyi yazmam için beni yönlendiren Jak Bey aynı zamanda kitabın arkasına da yazı yazarak beni onurlandırmıştı. Nur içinde yatsın!

Sonra aradan 13 yıl geçti...

Arkadaşım (artık ortağım) Begüm Vatanserver ile Pelit Pastanesi Çiftahavuzlar'da oturmuş sohbet ederken, kendisine kitabımın devamını yazmak istediğimi anlatıyordum ki, 'durr!' dedi bana. 'Boş ver kitap yazmayı, zaten okuyucu sayısı az, onun yerine internete koyalım da herkes yararlansın!' Valla, bir an durdum gerçekten de... hayaller uçuşmaya başladı hem beynimde hem de yü-

reğimde. Bir platform ki işletmelerin en ilginç özelliklerini, yani Püflerini anlatacaktık. Fotoğraf veya video şarttı! Vee en önemlisi, tek yazar ben olmayacaktım (ki yazarın karşılığı hemen içimiz de doğru = Püfist!) herkes Püf yazarı olabilecekti.

Her şey ama her şey üzerine Püf yazılabilmeliydi. Şehircilik başlığı altında sokaklar, meydanlar, kütüphaneler, okullar, sağlık kurumları, plajlar, dağlar, müzeler, binalar, aklınıza bir şehri şehir yapan her şey dâhil olmalıydı. Kurumlar başlığı altında kâr amacı güden gütmeyen her türlü işletmede ekipman, elemanlar, pazarlama ve insan kaynakları aktiviteleri, üretim faaliyetleri hepsi Püf içerebilmeliydi. Veee Yaşammm! Yaşamın altında evlerimiz, partilerimiz, her türlü hayatımızı kolaylaştıran kullandığımız obje ve ekipman vs vs.

Biz tüm hayatı içeren bir İnovasyon Havuzu yaratmayı aklımıza koyduk. İki grup bundan çok fayda sağlamalıydı. İŞLETMECİLER yani bu fikirleri bizzat veya onlardan feyz alarak kendi kurumlarında kullanabilecekler ve bu sayede yaşam kalitesini artırmaya fiilen destek olabilecek kişiler. Ve bizler, yani paramızla rezil

olmak istemeyen, her yerden en iyi servisi ve ilgiyi haliyle bekleyenler yani her bütçeden her kesimden HALK.

1 Temmuz 2016'da sitemizi açtık: www.pufluseyler.com Eylül ayında yeni bir yazılıma geçiş yaptık ve sistemi daha verimli kullanmaya başladık. Şimdi halen o yazılım üzerinde bir yandan iyileştirmeler yaparken bir yandan da Püf ve Püfist sayımızı artırmaya çalışıyoruz. İnanılmaz zevkli bir proje bu.

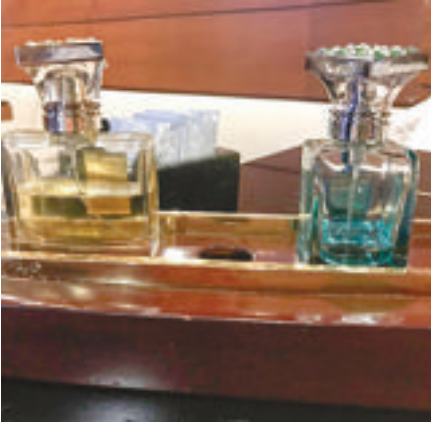
Her şeyin başı doğru takımı kurmak, bugün bendeniz, şirket ortağım Begüm Vatanserver, kâr ortağımız Müge Tanurhan ve Yazılım Destekçimiz İhsan Karakaş ve değerli Püf Fırtınası Grubu 30 küsur yoğun Püf yazan üyelerimizle çok verimli ve çok da eğlenceli bir inovasyon havuzunu geliştiriyoruz.

Bugün geldiğimiz nokta halen kapalı kapılar ardında. Daha halka açılmadık, sosyal medyada reklama başlamadık. Kendi içimizde Püf ve Püfist sayısını artırıyoruz. Püflü Şeyler yaşamın her kesimine, her meslekten, kültürden, yaştan insanlara açık bir platform haline geldi. En genç Püfistimiz 10 yaşında. En yaşlımız ise 81. Aradaki 71 yıllık zaman içinde kadın-erkek 25 Mart 2017 itibarıyla 277 Püfist var. Her hafta yeni Püfistler ekleniyor. Saymaya kalksak 80'den fazla meslekten insanlar bunlar. Şu an için siteyi Türkiye'de ve Türkçe

yaptığımız için yalnız Türkçe konuşan kişileri alıyoruz. Bu yüzden 3 kişi hariç herkes Türk. Lokantanız mı var, otel mi işletiyorsunuz, yatak mı üretiyorsunuz? Ya da züccaciye mi? Devlette mi görev alıyorsunuz, tenis hocası mısınız?

Herkes Püflerden faydalanabilir. Nerden mi Püf bulacaksınız? İster kendi gözüntüyle görün deneyimleyin, ister internetten veya medyadan görün ya da bir yakınınız size anlatsın elinizde onu görsel olarak da ifade edecek bir fotoğraf ve/veya video olacakça, her işe yarar fikir Püftür!

Biz tüm hayatı içeren bir İnovasyon Havuzu yaratmayı aklımıza koyduk.

01 PARFÜM ŞİŞELİ HESAP KUTUSU

HESAPLA KOKULANIN

Milas Lokantası'nda hesap, kadın ve erkek olmak üzere iki ayrı parfüm ile veriliyor. Dileyen parfümleri sıkabiliyor. Lokantanın sahibinin ise bu işinin yanında bir de parfüm işi varmış, parfüm demosunu da gelen iki parfümle yapmış oldular. Biraz ağır ama gayet güzel iki ayrı koku seçeneğini sundular bize. Bu kokuların tanesi, bir dükkândan almaya kalksanız 140 İngiliz Sterlin'i tutuyormuş. Bu durumda misafire lüks bir jest yapmış oluyorlar. İsteyen yemekten kokulanmış bir şekilde ayrılabilir. Fikir çok hoşuma gitti. Aynı zamanda bir işletmenin farklı iş kollarını bu şekilde birleştirmesi de çok akıllıca!

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/hesapla-kokulanin/>
PÜFİST: ALPER ALMELEK

02 BARDAK ÜSTÜ İSİM

Bir havuz partisinden geliyor bu Püf'ümüz. Partide herkesin elinde büyük plastik içki bardakları var ama işin enteresan ve güzel kısmı bu bardakların üstünde içenin ismi yazıyor; bunun iki tane güzel tarafı var: Birincisi her içkide bardak değiştirmek veya masanın üstüne konulunca hangisi benimdi diye düşünmenize gerek kalmaması. İkincisi herkes karşısındaki kişinin ismini sormak veya hatırlamak zorunda kalmıyor doğal bir tanışma yöntemi oluyor.

<http://www.pufluseyler.com/yasam/bardaklarin-ustunde-isimler/>
PÜFİST: MEY LEVİ

03 BUZDOLABINDAN GİRİLEN TUVALET

Burası Bergama Köyünde girdiğimiz bir köy kahvesinden. Tuvaletin kapısı kırılınca, kahvehanenin sahibi kullanılmayan bozuk buzdolabını tuvaletin kapısı yapmaya karar vermiş. Mecburiyetten yapılan bu kapı, yaratıcılıkla birleşince çok eğlenceli hale gelmiş. Bu zekâ küptü uygulama için, kahvehane sahibini tebrik ediyoruz.

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/buzdolabindan-tuvalete-giris/>
PÜFİST: BEGÜM VATANSEVER

04 SALDAN LOKANTA

Dağ yollarından gizli bir cennetten iniyoruz o şahane köye. Köyün bir tane lokantası var, o da denizin kenarında. Lokantanın Püf noktası ise, bireysel hazırlanmış masaların sal üzerinde oluşu. Siparişinizi verdikten sonra, sizi ipe denizin ortasına doğru sahyorlar. Siparişiniz geldiğinde ise, tekrar karaya çekerek servisinizi yapıyorlar. Eğer bir isteğiniz olursa da, bir ısıklık ile sesinizi duyuruyorsunuz. Hem mükemmel bir manzarada yemeğinizi yerken, hem de kendi tuttukları balıkların ve kendi ürettikleri bitkilerden oluşan Ege mezelerinin keyfine varıyorsunuz.

<http://www.pufluseyler.com/yiyecek-icecek/su-balik-oldun-benimki/>
PÜFİST: BEGÜM VATANSEVER

HASADIN BAYRAMI

ŞAVUOT

Bütün hikâyelerin geçmişleri ve amaçları vardır. Hikâyeler bu olguları dillendirirler.

Yahudi bayramlarının en kutsallarından biri olan Şavuot'un da kendi hikâyesi...

Şavuot bayramının birçok adı var...

"Z'man Matan Torateynu": Tora'nın (Tevrat'ın) İsrailoğulları'na verildiği zaman.

"Hag Ha-Bikkurim": İlk devşirilen mahsullerin bayramı.

"Atzeret": Her şeyden çekilip, Büyük Mabe'de Tanrı ile yakınlaşma.

"Hag Ha-Katzir": Ekinleri biçme zamanı.

RUTH'UN HİKÂYESİ

Ruth Kitabı, Yehuda Kabilesine mensup olan Elimeleh'in ailesini anlatarak başlar. Elimeleh, eşi Naomi ve iki oğlu Mahlon ve Hilyon ile birlikte, bir kıtlık döneminde, yaşadıkları Bet Lehem'i terk ederek, Moab ülkesinin kırlık alanına yerleşmeye karar verirler. İki oğul da orada yerel halktan Moab'lı iki kız ile evlenir. Gelinlerin adı Orpha ve Ruth'dur. Zaman içinde önce baba ve ardından peş peşe iki oğul ölürlür. Acı içinde olan Naomi iki gelini ile yalnız kalmıştır. Tekrar anavatanına geri dönmeye karar verdiğinde, büyük gelin Orpha kendi baba evine geri dönmeyi tercih eder. Küçük gelin Ruth ise kayınvalidesini terk etmez ve onunla birlikte Bet Lehem'e geri döner. Şans eseri olarak orada Naomi'nin akrabası olan, varlıklı çiftçi Boaz ile karşılaşır. Boaz, Ruth'a mısır tarlasında ürün devşirmesi için iş verir. Tevrat kanunlarına göre bir tarla sahibi yabancılara, öksüzlere ve dullara hasat zamanında iş verebilir. Ruth hem yabancıdır, hem de duldu. Boaz Ruth'dan hoşlanır ve ona evlenme teklifi eder. Kayınvalidesi Naomi, bu isteği sevinçle onaylar. Ruth dinini değiştirip Yahudi olur ve Boaz'la evlenir. Bu evlilikten bir çocuk doğar. Oved, Kral Davud'un büyükbabasıdır.

masından sonraki 7 hafta içinde, duygusal ve ruhsal olarak silkinmelerinin ve Mısır'daki firavunun zulmünde çektiklerinin yeniden düşünmelerinin zamanı. Yahudi dini, Tanrı'dan başka hiçbir varlığın, bizlere hükümran olamayacağını öğretir.

Yahudi ulusunun esas amacı Tanrı'ya hizmet etmek... Hizmet etmenin yolu ise Tevrat'ı öğrenmek ve uygulamak...

Şavuot'ta Tanrı bizzat Sina Dağı'nın doruklarında görüldü ve İsrailoğulları'na öğretilerini verdi.

İLK MAHSULLERİN BAYRAMI

Bu isim, genellikle tahılların ilk hasadına verilmesi ile ilgili gibi görünse de, Tanrı'ya adanan ilk mahsuller sadece tahıllar değildir; aynı zamanda yetişen en önemli ürünlerin de ilkleri adanır. Bunlar: Buğday, arpa, şarap, incir, zeytinyağı ve hurmadır.

İŞTEN UZAKLAŞMA, TANRI İLE YAKINLAŞMA BAYRAMI

Bu isim, Şavuot bayramına özellikle Talmud tarafından verilmişti. Yahudiler bu günde Büyük Mabed'e giderek ürünlerini Tanrı'ya adarlar ve ibadet ederlerdi. Kendilerini adeta tatilde hissederken hem ruhsal hem de fiziksel bir dinlence yaşarlardı.

EKİN BİÇME BAYRAMI

Şavuot, buğday ve arpa tarlalarının hasat zamanıyla aynı tarihlere denk düşmektedir. Bu olay Ruth Megilasında da okunur. Megila'daki öykü, buğday ve arpaların hasat zamanında geçmektedir.

SİNAGOGLARDA NEDEN RUTH'UN HİKÂYESİ (MEGİLA RUTH) OKUNUR?

Megila Ruth tarlaların, ilk ürünlerinin hasat zamanını ve çiftçilerin yaşamını anlatır. Hikâyedeki çiftçi gün boyu orağıyla arpalarını devşirdikten sonra, akşamları sığır ahırlarında yatıp uyumaktadır. Hasat zamanı tarlasının bir bölümünü yoksullara ayırıp, onların arpaları biçip, satıp para kazanmalarına imkân sağlamaktadır. Şavuot çiftçilerin bayramıdır. Ruth'un hikâyesi arpa ve buğday tarlalarında geçmektedir. İşte bu sebepten ötürü hasat bayramı olan Şavuot'ta bu hikâye okunur. Dinî geleneğe göre Kral Davud, Şavuot bayramında yaşama veda etmiştir. Megila'da Davud'un hanedanının başlangıcı anlatılmaktadır. Ruth, Kralın büyükbabasının annesidir. Diğer bir gelenek ise, Şavuot bayramında, Kudüs'teki Siyon Dağı'nda bulunan Kral Davud'a ait mezarın ziyaret edilmesidir.

TANRI'NIN KENDİNİ İFŞA ETMESİ - VAHİY

Üçüncü günün şafak vaktinde, göklerde şimşekler çaktı ve yıldırımlar düştü. Dağın tepesini kalın bir bulut tabakası sardı ve durmaksızın kuvvetli bir şofar sesi duyulmaya başlandı. İnsanlar bu sesleri duyunca

HAFTALAR BAYRAMI

Bu bayrama, "Haftalar Bayramı" da denir çünkü Pesah ile Şavuot arasındaki Sefirat ha Omer dönemi, tam 7 haftayı kapsar. Yahudilerin Mısır'daki kölelikten kurtuluşlarının bayramı olan Pesah, fiziksel bir kurtuluştur. Fiziksel kurtuluş, bir insanın hayatı kaliteli yaşaması için yeterli olmayıp, insanın sadece özgür olmasını sağlar. Şavuot, Yahudilerin Mısır'dan çık-

korkudan titremeye başladılar. Musa herkesi kamptan dışarı çıkardı, dağa daha yakın bir yere getirdi. O sırada her yer sis ve duman içindeydi. Sina Dağı tütüyordu. Sonunda Tanrı ateş halinde görüldü.

Tanrı halkına 10 Emirini tebliğ etti.

1- Seni Mısır diyarından, kölelikten çıkararak Rab benim.
2- Karşımda başka ilahların olmayacak. Kendin için oyma put, yukarıda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularla olanın hiçbir suretini yapmayacaksın; onlara eğilmeyeceksin, ve onlara ibadet etmeyeceksin. Çünkü ben, senin Tanrı'nın Rab benden nefret edenlerden, babaların günahını çocuklar üzerinde, üçüncü nesil üzerinde ve dördüncü nesil üzerinde arayan ve beni seven ve emirlerimi tutanların binlercesine inayet eden kıskanç bir Tanrı'yım.
3- Tanrı'nın adını boş yere ağzına almaya caksın. Çünkü Rab kendi ismini boş yere ağzına alanı suçsuz tutmayacak.
4- Şabat gününü kutsal kılmak için onu hatırla. Altı gün çalışacaksın, fakat yedinci gün Tanrı'na Şabat'tır. Sen, oğlun, kızın, kölen ve cariyen, hayvanların ve kapılarında olan yabancılar, hiç biriniz iş yapmayacaksınız. Çünkü Rab, gökleri, yeri, denizi ve onlarda olan bütün şeyleri 6 günde yarattı ve 7. günde dinlendi. Bunun için Rab Şabat gününü mübarek kıldı ve onu kutsadı.

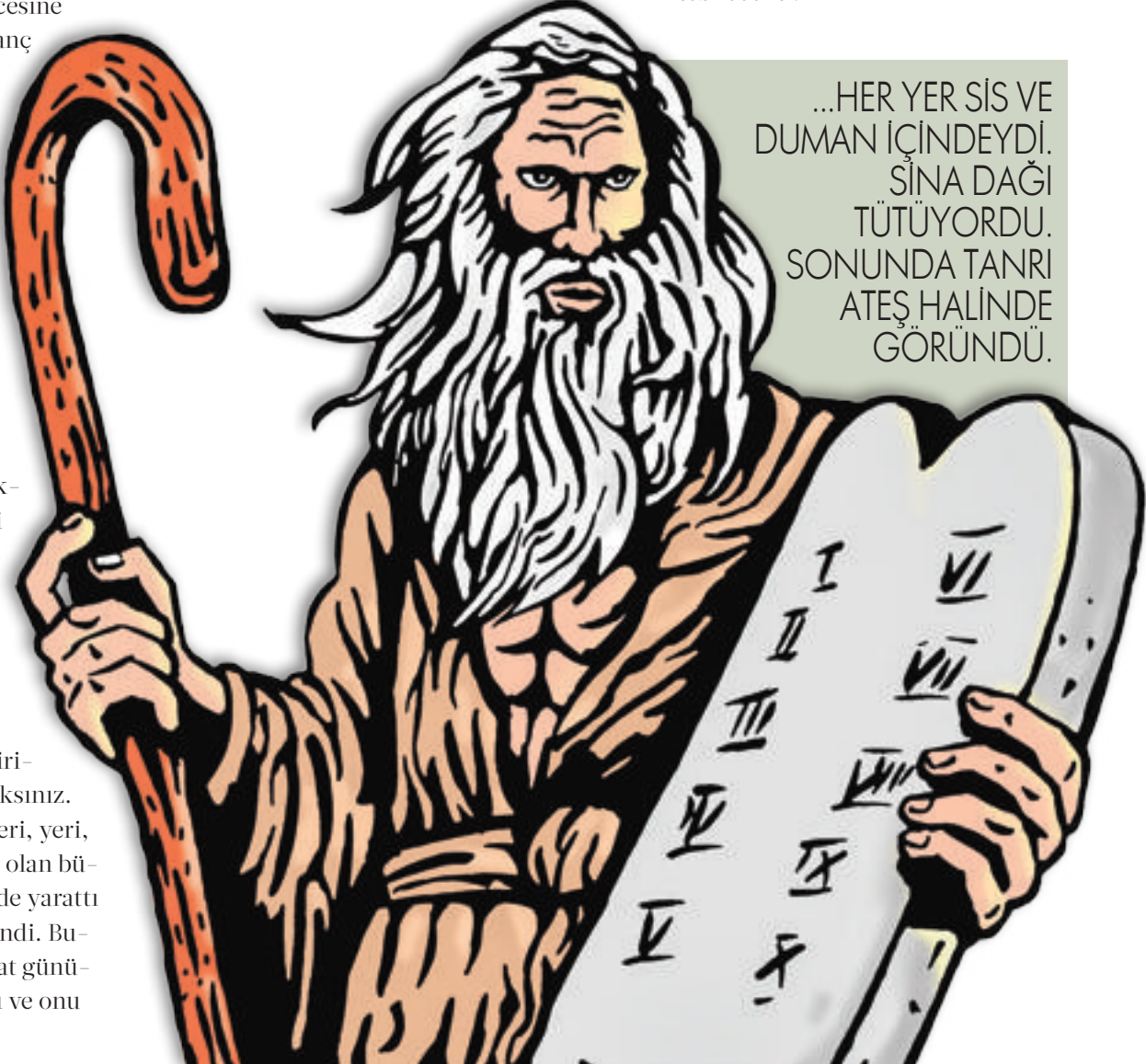
5- Babana ve annene hürmet et, ta ki Tanrı'nın Rab'bin sana vermekte olduğu toprakta ömrün uzun olsun.
6- Öldürmeyeceksin.
7- Zina etmeyeceksin.
8- Çalmayacaksın.
9- Komşuna karşı yalancı şahitlik etmeyeceksin.
10- Komşunun evine tamah etmeyeceksin. Komşunun karısına, kölesine, cariyesine veya öküzüne, eşeğine veya komşunun hiçbir şeyi-ne tamah etmeyeceksin.

VE MUSA TORA'YI ALDI

Bütün halk bu emirleri titreyerek dinledi. Herkes korku ve huşu içindeydi. Musa'ya, onlar için Tanrı ile aracılık etmesi için yalvardılar. Torayı (Tevrat) alacakları zaman, Musa'nın onlara yardımcı olmasını

istediler. Aksi halde kendileri hata yapıp, kesinlikle hayatlarını kaybedeceklerdi. Musa, onlara korkmalarını söyledi. Aslında Tanrı o gün onlara görünüp korkutmak istemiş, böylece günah işlememelerini sağlamak istemişti.

Sonra Tanrı Musa'yı yeniden huzuruna çağırdı. Çünkü yalnızca Musa, onunla baş başa görüşebilirdi. Musa dağa çıktı, orada 40 gün 40 gece kaldı. O günler boyunca ne yemek yedi, ne de uyudu. O sırada bir melek kimliğine bürünmüştü. Bu süreç içinde Tanrı Musa'ya bütün Tevrat'ı verdi. Bu bilgiler, tüm Tora yasalarını ve bu yasalarla ilgili açıklamaları içeriyordu. 40 gün sonra Tanrı Musa'ya kendi parmağı ile kazıdığı 10 Emir tabletlerini verdi. Bundan böyle İsrailoğulları'na her şeyi öğretebilecekti.

Next Generation
Dentistry
Zürich Sihlcity &
Zorlu Center
Istanbul
SWISS
EXCELLENCE

Estetik Diş Hekimliği
Laser tedavisi
Endodonti
Periodonti
Protetik

İmplant
Ağız ve Çene Cerrahisi
Ortodonti
Görünmez teller
Çocuk Diş Hekimliği

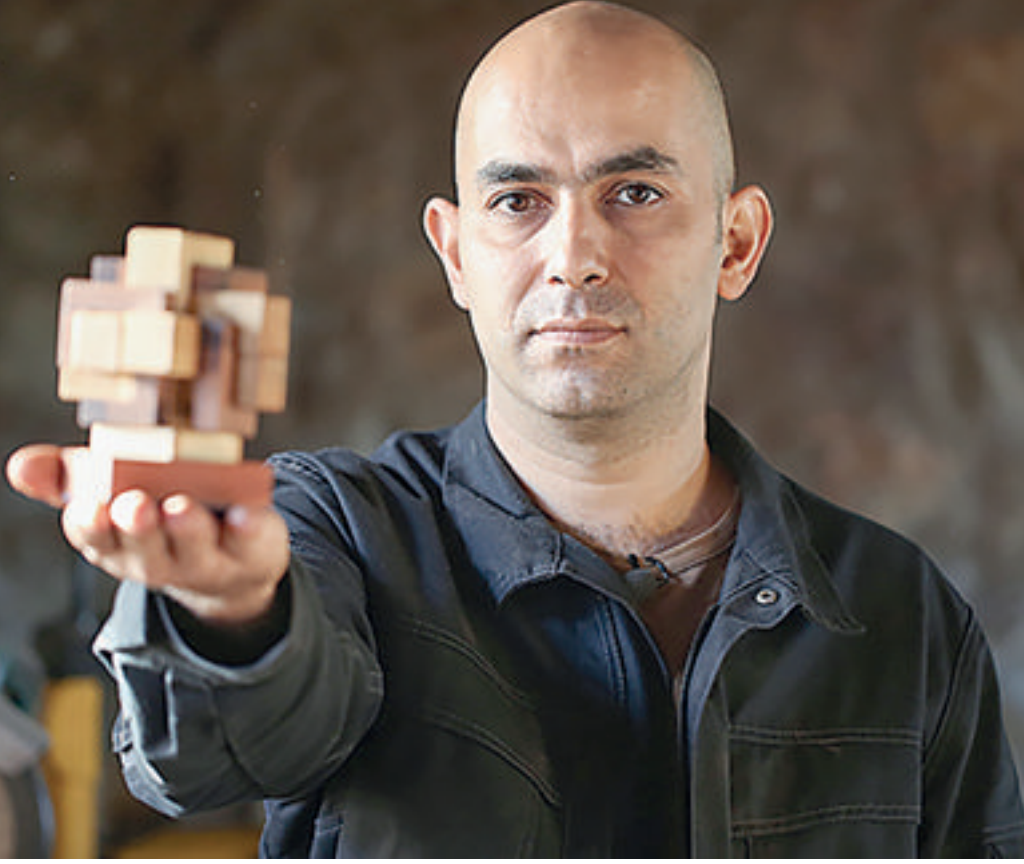
DIŞ HEKİMLERİ
ZORLU CENTER İSTANBUL

ZORLU CENTER
TERAS EVLER T0 DAİRE 35
BESİKTAS İSTANBUL

TEL: 0212 353 63 83
FAX: 0212 353 63 84

INFO@SWISSCENTERDENT.COM
WWW.SWISSCENTERDENT.COM

AÇILIŞ SAATLERİ:
HAFTAİÇİ 10:00-20:00
CUMARTESİ 12:00-18:00
PAZAR 11:00-14:00

Meksika'dan Datça'ya, Datça'dan dünyaya

Yavuz Demirhan, üniversiteyi birinci sınıfta bırakıp Meksika'ya yerleşti. 8 yıl yaşadığı Meksika'da marangozluğu öğrendi. İnternette gördüğü üç boyutlu ahşap yapbozlar ilgisini çekti ve üretmeye başladı. 2010'da Datça'ya yerleşen Demirhan, kendi tasarladığı yapbozları üretiyor, tasarımlarını dünyaya satıyor.

Datça'da bir marangoz atölyesi... Bir duvarın kenarında, üç boyutlu puzzle olmayı bekleyen keresteler dizili. Başka bir köşedeki kasaların içinde, simetrik kesilmiş yüzlerce ahşap parça birleştirilmeyi bekliyor. Yavuz Demirhan, bu atölyede kendi tasarladığı üç boyutlu yapbozları, diğer adıyla "akıl küplerini" üretiyor. Ürettiği yapbozlar, Japonya'dan Kanada'ya, birçok koleksiyoncu tarafından satın alınıyor. Bu becerisi ise Meksika'da geçirdiği yıllara dayanıyor. Demirhan: "Almanya'da doğdum, büyüdüm. Üniversitede matematik bölümünü kazandım, ancak ilk yıl sıkıldım ve okulu bıraktım. Meksika'ya gittim. Oaxaca (Ohaka) eyaletinde 8 yıl yaşadım. Marangozluk tekniklerini öğrendim. İnternette gördüğüm puzzle modellerini üretmeye başladım. Beklemediğim bir ilgiyle karşılaştım. Yaptığım iş, kısa sürede Oaxaca'nın dışına yayıldı. Meksi-

kahlar, akıl küpleriyle çok ilgilendi. Teknoloji okulları, üniversiteler davet edip, işimi tanımak istediler.”
Demirhan, 2010 yılına kadar yaşadığı Meksika’dan, Datça’da yaşayan ailesinin yanına dönünce kendi atölyesini kurdu. Matematik sorularını, fiziki objeler ile çözdüğünü söylüyor ve şöyle devam ediyor:
“Puzzle tasarlanmanın ve üretmenin bir eğitimi yok. Ben kendi kendimi eğittim. Aynı zamanda, rekreasyonu – yeniden yaratmayı – matematik yardımıyla, ahşap işleme sanatını birleştirerek gerçekleştirdim. Böylece ortaya alternatif ve doğal ürünler çıktı. Bilgisayarın başına oturup çalışmaya başlıyorum. Bu, bazen yarım saat sürüyor, bazen üç gün... Büyük bir hevesle onun üzerinde çalışıyorum. Atölyedeki işim çok daha uzun sürüyor. Çünkü her parçayı tek tek kesip, hazırlıyorum. Burada, milimetrik hesapları tutturmam gerekiyor.”

“AĞAÇLARIN DOĞAL RENKLERİNİ TERCİH EDİYORUM”

Altı yılda yaklaşık 500 farklı model yapboz ürettiğini söyleyen Demirhan, farklı kategorilerde oyun tasarladığını anlatıyor:

“Benim çalışma alanım, değişik puzzle kategorilerini kapsıyor. İlk olarak, üç boyutlu mekanik oyunlar tasarlayıp, üretmeye başladım. İkinci sırada, mozaik oyunlar var. Mozaik oyunlar çok yormuyor, yaratıcı zekânızı geliştiriyor. Üçüncü sırada kaydırma oyunları var. Son sırada da yerleştirme oyunları var. Oyunlarımda boya, vernik gibi kimyasallar kullanmıyorum. Ağaçların doğal renklerini tercih ediyorum. Keten tohumu yağı veya bal mumu kullanıyorum.”

ULUSLARARASI PUZZLE FEDERASYONU, TASARIMLARINI ÖDÜL OLARAK SEÇTİ

Yavuz Demirhan, tasarımlarını sosyal medya üzerinden sergiliyor. Japonya’dan, Kanada’ya kadar birçok ülkeden puzzle meraklısının tasarımlarını takip ettiğini söyleyen Demirhan, Uluslararası Puzzle Federasyonu’nun (IPP) 6 yıl boyunca, iki tasarımını ödül olarak seçtiğini anlatıyor:

“Uluslararası Puzzle Federasyonu’nun, her sene farklı kıtada gerçekleştirdiği bir organizasyon var. Federasyondan bir yetkili bana ulaştı. Tasarımlarımdan birini seçip, ödül kupası olarak kullanmak istediklerini söyledi, kabul ettim. Üç yıl boyunca aynı tasarım ödül olarak dağıtıldı. Üç yıl sonra yine benim başka bir tasarımımı seçtiklerini söylediler. Demek ki, çok beğenmişler. Altı yıl boyunca benim tasarımlarım, puzzle tasarımcı yarışmasında ödül olarak dağıtıldı.”

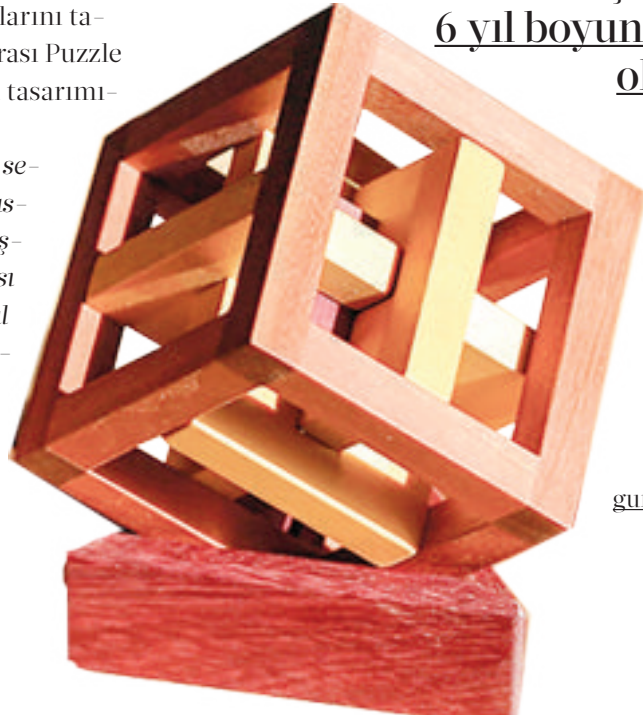

“HATA YAPMAKTAN KORKMAYALIM”

Demirhan, insanların hata yapmaktan korktukları için, zor olduğuna inandıkları konulara ilgi göstermediklerini söylüyor. Datça’da, 5 yıl boyunca takı pazarında ürünlerini satan Demirhan, etrafını gözlemleme şansını da bulduğunu ekliyor:

“Ben tezgâh satışı seviyorum. Orada müşterilerimle birebir iletişime giriyorum, değişik fikirler benim için ilham kaynağı oluyor. Böylece, ben de farklı tasarımlar yapabiliyorum. Hayatlarında hiç puzzle görmeyen insanlar var. Standa çok tedirgin yaklaşıyorlar. Özellikle çocuklar çok ilgililer. Bir gün bir baba oğul standın önünden geçiyordu. Çocuk, oyunlarla çok ilgiliydi, gözlerini alamıyordu. Ben çocuğu standı çekmeye çalıştım. Babası da, ‘Sen yapamazsın, devam edelim’ dedi. Ben buna çok üzüldüm. Bence bir babanın, çocuğunun özgüvenini bastırması iyi bir cevap değil. Hata yapmaktan korkmayalım.”

Uluslararası Puzzle Federasyonu tarafından seçilen tasarımlar, 6 yıl boyunca ödül kupası olarak dağıtıldı.

Kaynakça:
guray.ervin@aljazeera.net
www.aljazeera.com

TOPLUMSAL ÇELİŞKİLERİN ARTTIĞI, YAŞAM KOŞULLARININ ZORLAŞTIĞI,
ÜLKEMİZDE İNSANCIKLARIMIZIN YÜZÜNE GÜLÜMSEME MİMİKLERİ ARMAĞAN EDEN

AZİZ NESİN

20 Aralık 1915
Heybeliada İstanbul
6 Temmuz 1995
Alaçatı İzmir

Aziz Nesin, gülmece yazını-
mızın en sevilen, en üretken
ustasıdır. O, kişileri güldürür-
ken düşündüren Karagözlerin,
Nasrettin Hocaların çağdaş to-
runudur. Sayıları binleri geçen
yazıları, yüzü geçen yapıtlarıyla
ülkemizde girmedığı ev yok gi-
bidir, birçok kişi onun yazıla-

rıyla okuma alışkanlığı kazanmıştır. O, yalnız bir
romancı, öykücü değil aynı zamanda bir deneme-
ci, oyun yazarı, dramaturg ve şairdir.

Asıl adı Mehmet Nusret'tir. 20 Aralık 1915 günü
Heybeliada'da doğar. Babasının adı Abdülaziz'dir;
adada sebzeçilik, bahçıvanlık yapar, ekono-
mik olanakları dardır. 1934 yılında Soyadı Yasa-
sı yürürlüğe konulduğu zaman Mehmet Nusret,
"Nesin" soyadını alır. Bunu, "Kişiler bana ses-
lendikçe, kim olduğumu, ne olduğu-
mu düşünecektim" diyerek
açıklar. Sonra soyadının
başına babasının adı
olan "Aziz"i de ek-
leyince Aziz Nesin
olur.

On yaşındayken
Süleymaniye'de,
Kanuni Sultan
Süleyman İlkö-
kulu üçüncü sı-
nıfına yazılır. Er-
tesi yıl Darüşşafaka
Ortaokulu'nun dör-
düncü sınıfına girer.
On üç yaşındayken
Vefa Lisesi'nin

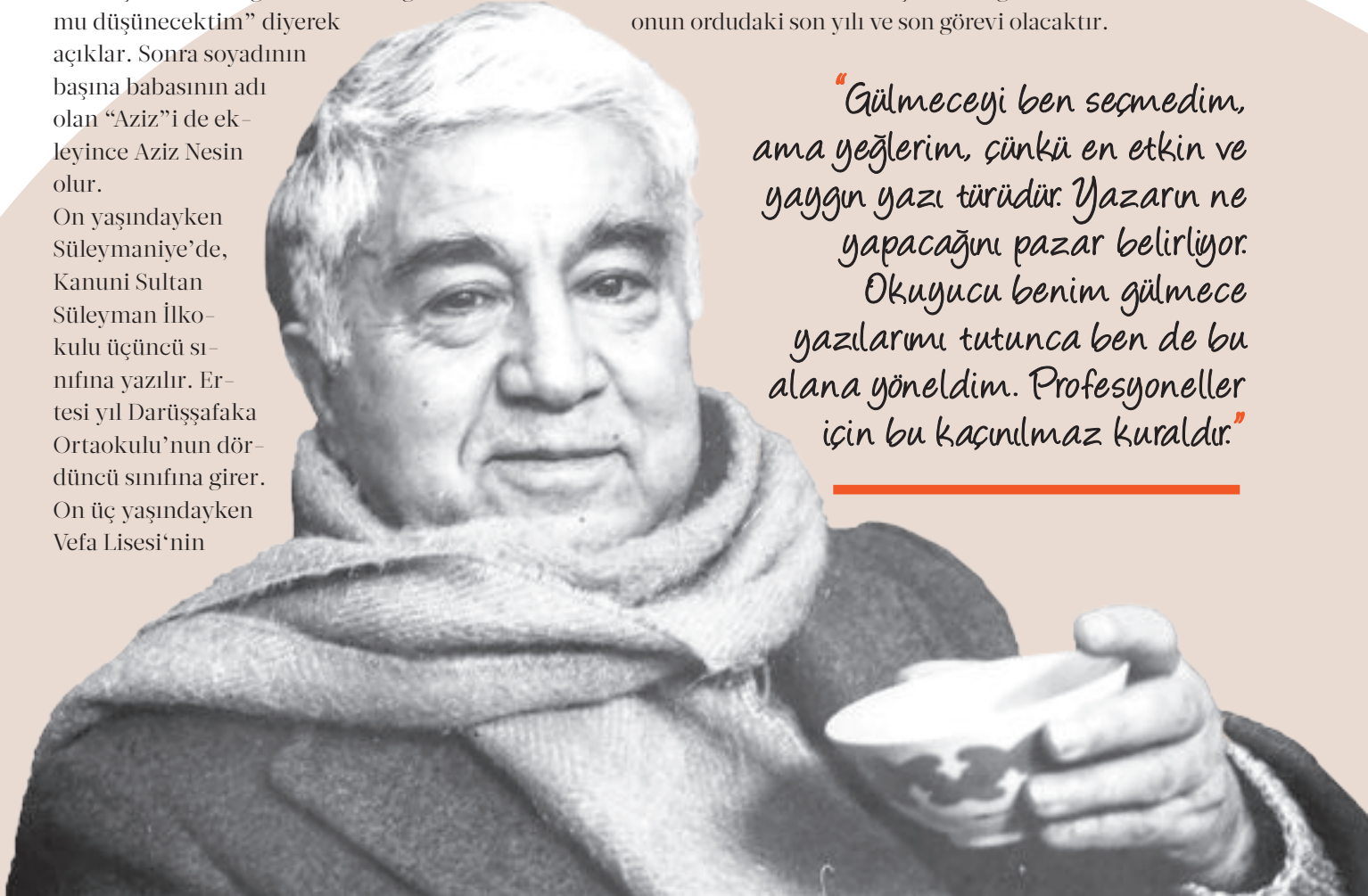
ortaokul birinci sınıfındadır. O yıl devamsız-
lıktan sınıfta kalır. Bir sonraki yıl Davutpaşa
Ortaokulu'nda yine birinci sınıfta öğrencidir.
1930 yılında askerliğe ilk adımını atar.

Çengelköy'de Askeri Ortaokul'un ikinci sınıfın-
dadır. 1935'te Kuleli Askeri Lisesi mezunu, 1937
yılında Ankara'da Kara Harp Okulu mezunudur
ve rütbesi asteğmendir.

Aziz Nesin İstanbul'da görevli iken aynı zamanda
Güzel Sanatlar Akademisi'nde Süsleme Bölümü
öğrencisidir.

1940 yılında Vedia Nesin ile evlenir; İkinci Dünya
Savaşı başlamıştır, yazarımız Trakya'da iki yıl çok
sert geçen doğa koşullarında çadırılı ordugâhta
vatan savunmasındadır. 1942 yılında Erzurum'da,
sonra Erzincan'da, 1943'te Kars'ta görev yapar.
Orada ilk çocuğu Oya doğar, ertesi yıl ise oğlu
Ateş dünyaya gelir. 1944 yılında Üsteğmen Aziz
Nesin İstanbul'da Rami Kışlası'nda görevlidir, bu
onun ordudaki son yılı ve son görevi olacaktır.

*"Gülmeceyi ben seçmedim,
ama yeğlerim, çünkü en etkin ve
yaygın yazı türüdür. Yazarın ne
yapacağını pazar belirliyor.
Okuyucu benim gülmece
yazılarımı tutunca ben de bu
alana yöneldim. Profesyoneller
için bu kaçınılmaz kuraldır."*

Bölüğünde, yıllık izin hakkı bitmiş olan bir ere, yetkisini aşarak izin verir. Bu durum üst makamlarca duyulur, mahkemeye verilir, sonuçta üç ay on gün hapse mahkûm olur ve ordudan çıkarılır. Onun için, yaşamın bir yaprağı kapanmış, yeni bir yaprak açılmıştır.

İlk yıllar ailesini geçindirmek telaşına düşer; bak-kallık yapar, muhasebecilikle uğraşır, fakat aklında yazı yazmak vardır. Askerken, üsteğmenlik günlerinde Sedat Simavi'nin Yedigün dergisinde şiirleri, Zekeriya Sertel'in Tan gazetesinde "Vedia Nesin" takma adıyla öyküleri yayınlanmıştır. 1945 yılında Tan gazetesinde köşe yazarlığına başlar. Fakat 4 Aralık günü egemen güçlerin hazırladığı bir gösteri ile gazete binası yakılır, yıkılır, Aziz Nesin işsiz kalır. O günlerde "Cumartesi" adlı bir magazin dergisi yayınlarsa da piyasada ancak sekiz hafta tutunabilir. 1946 yılında yaşamında ilk ve son olarak bir siyasi partiye, Türkiye Sosyalist Partisi'ne üye olur, iki ay sonra kendi isteğiyle ayrılır. Bir süre sonra Sabahattin Ali ve Rıfat Ilgaz'la birlikte "Markopaşa" adında gülmece ve yergi dergisini yayınlarlar. Dergi çok sevilir, tutulur ve yüksek tirajlara erişir. Ancak, içindeki bazı yazılar devlet büyüklerine ve onların politikalarına dokunduğu için dergi kapatılır. Bir süre sonra aynı dergi "Malum Paşa" adıyla yayınlanır, o da kapatılır. Bu kez aynı dergi "Merhum Paşa" adıyla yayınlanır. O da kapatılır ve bu dergi "Bizim Paşa", "Hür Marko Paşa", "Ali Baba" gibi adlarla yayını sürdürür gider.

Aziz Nesin, 1946 yılında Amerikan yardımını içeren "Truman Doktrini"ne karşı "Nereye Gidiyoruz" adlı bir broşür yayınlar. Burada açıkladığı düşünceleri nedeniyle tutuklanır; yargılama sonunda on ay hapis yatar, dört ay da Bursa'ya sürgüne gönderilir. 1948'de iki çocuğunun annesi olan eşiyle ayrılırlar. Aynı yıl "Azizname" adlı bir kitabı yayınlanır ve içindeki yergileri nedeniyle dört ay tutuklu kalır, yargılama sonunda aklanır.

1949 yılında, Mısır Kralı Faruk, İngiltere Kraliçesi Elizabeth, İran Şahı Rıza Pehlevi, büyükelçilikleri aracılığı ile T.C. Devleti'ne başvurarak, Aziz Nesin'in bir yazısında, kendilerini aşağıladığını bildirerek dava açarlar. Sonuçta yazar altı ay hapse mahkûm olur.

Bir yıl sonra, sorumlu yönetmen olduğu "Yeni Baştan" adlı dergide yayınlanan "Marksist Felsefe" konulu bir yazı nedeniyle on altı ay hapis ve yine on altı ay gözaltında tutulma cezası alır. Üsküdar Paşakapısı Cezaevi'nde yatar. Özgürlüğüne kavuştuğunda yine işsizdir. Gazeteler, basın kuruluşları artık onun adını kullanmaktan çekinirler.

Çocuklarını geçindirmek zorunda olan Aziz Nesin

Levent'te dükkân kiralar; Oluş Kitabevi'ni açar, sabahları evlere gazete dağıtır, Beyoğlu'nda Bursa Sokak'ta fotoğraf stüdyosu kurar, hiçbirini yürütmemez.

Yusuf Ziya Ortaç'ın Akbaba Dergisi'nde takma ad kullanarak gülmece yazıları yazar.

1955'te 6/7 Eylül olayları nedeniyle birçok yazarla birlikte altı ay hapis yatar, hiç sorgulanmadan serbest bırakılır.

Aynı yıl Meral Çelen'le evlenir. Ondan 1956'da Hüseyin Ali (Matematik Profesörü Ali Nesin) ve 1957'de Ahmet Aziz adlı iki oğlu olur.

1956'da İtalya'da Bordighera'da "Fil Hamdi" adlı öyküsüyle gülmece yarışmasında birinci olur, "Altın Palmiye" ile ödüllendirilir. Ertesi yıl "Kazan Töreni" adlı öyküsüyle aynı yerde yine birinci olur; armağanı yine "Altın Palmiye"dir.

"Aziz Nesin, gülmece yazınının en sevilen, en üretken ustasıdır. O, kişileri güldürürken düşündürülen Karagözlerin, Nasrettin Hocaların çağdaş torunudur."

1960 yılında 27 Mayıs Devrimi nedeniyle "Altın Palmiye"sini devlet hazinesine bağışlar.

1961'de Tanin gazetesindeki bir yazısı nedeniyle dört ay süreyle tutuklu kalır ve sonuçta aklanır. Bir yıl sonra sahibi bulunduğu "Düşün Yayınevi" tüm kitaplarıyla birlikte yanar, zararı büyüktür.

1965'te, o güne dek kendinden esirgenen pasaport verilir ve Bulgaristan, Rusya, Romanya, Polonya'da altı ay süren geziler yapar. Bir yıl sonra Bulgaristan'da "Vatani Vazife" adlı öyküsüyle birinci olur ve "Altın Kirpi" ile ödüllendirilir.

1968'de "Üç Karagöz" adlı oyunuyla Milliyet gazetesi Karacan Armağanı yarışmasında birinci olur. Ertesi yıl Moskova'da yapılan uluslararası gülmece yarışmasında "İnsanlar Uyanıyor" adlı öyküsüyle birinci olur. "Krokodil" ödülünü alır.

1972'de kimsesiz çocukları korumak ve topluma kazandırmak için "Nesin Vakfı"ni kurar, Çatalca'da başlattığı inşaatlar 1981'de biter ve bakıma muhtaç çocuklar orada barınmaya, korunmaya ve eğitim görmeye başlar.

1975'te Asya Afrika Yazarlar Birliği'nin "Lotüs" ödülünü, aynı yıl Bulgaristan'da "Hitar Petar" ödülünü kazanır.

1977'de (TYS) Türkiye Yazarlar Sendikası başkanlığına seçilir. Ertesi yıl "Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz"la Madaralı Roman Ödülü'ne değer görülmüştür.

1980'de ikinci eşinden ayrılır. İki yıl sonra Asya Afrika Yazarlar Birliği toplantısı için gittiği Vietnam'dan dönerken kalp krizi geçirir, Moskova'da bir ay hastanede yatar.

1983'te bedeninin sağ yanına inme iner, Çapa Hastanesi'nde bir ay tedavi olur, iyileşir.

1985'te TÜYAP tarafından yılın yazarı seçilir.

1989 yılında "Sovyet Çocuk Fonu" nun ilk kez verilen "Tolstoy Altın Madalyası" na değer görülür.

1993 yılında Salman Rüştü'nün "Şeytan Ayetleri" ni yayımlar, ölümle tehdit edilir.

Aynı yıl 2 Temmuz günü Sivas'ta Madımak Oteli'nde gerici güçlerin oteli yakarak toplu öldürme olayından bir rastlantı sonucu kurtulur, o gün çoğu sanatçı olan otuz yedi değerli aydın kişimiz yakılarak öldürülmüştür. Aziz Nesin çok rahat ve kolay yazar, böyle olunca yazdıkları da kolay okunur. Uzun uzun düşünmeye zaten vakti yoktur. Her tür toplumsal, ekonomik, kültürel, kişisel olaydan esinlenir. Yazıları için gerekli malzeme, olağanüstü gözlem gücüyle kolaylıkla seçip alır. Gülmece ağırlıklı yazması durumunu şöyle açıklar: "Gülmeceyi ben seçmedim, ama yeğlerim, çünkü en etkin ve yaygın yazı türüdür. Yazarın ne yapacağını pazar belirliyor. Okuyucu benim gülmece yazılarımı tutunca ben de bu alana yöneldim. Profesyoneller için bu kaçınılmaz kuraldır."

Romanları arasında içerik, anlatım, dil ve sav bakımından en yetkin olanı

"Zübük" tür. Konusu şöyledir:

"Kitabın kahramanı Zübükzade İbraam Bey'in halk üzerindeki iğrenç maceraları, okuru bazen güldürerek, bazen düşündürerek, bazen de üzerek sürer gider.."

"Zübükzade İbraam Bey ülkemizde yozlaşmış olan politik ve toplumsal yaşamın üzerinde bir pislik böceği gibi üreyen, çalışmadan kazanmanın yollarını zorlayan, sırtını her zaman bir devlet büyüğüne dayayan, bilgisiz, bilinçsiz, halkı aldatan, görünüşte erdemli, gerçekte iğrenç olan bir tiptir. Kokuşmuş düzenin üzerine mikrop taşıyan sinekler gibi konan bu tipler binlercedir. İşin en kötü yanı zavallı halk bugün bile onları namuslu sanmaktadır. Yapıtta İb-

raam Bey'in halk üzerindeki iğrenç maceraları, okuru bazen güldürerek, bazen düşündürerek, bazen de üzerek sürer gider."

Aziz Nesin, 2 Temmuz 1995 günü Foça Belediyesi'nin düzenlediği sanatsal etkinliklere katılmak üzere bu ilçeye gelir. 5 Temmuz'da Çeşme'nin Alaçatı beldesinde Dost Kitabevi'nin konuğu olarak okurlarla söyleşir, yapıtlarını imzalar. Akşam oteline döndüğünde fenalaşır. Kalp rahatsızlığı artmıştır. Çeşme'den getirilen doktorların tüm çabalarına karşın 6 Temmuz günü saat 01.15'te yaşama gözlerini kapatır.

7 Temmuz günü, önceden istediği gibi Çatalca'daki Nesin Vakfı'nın bahçesinde gömütlüğünün yeri belli olmamak üzere törensiz olarak toprağa verilir.

Aziz Nesin Türkiye'de ve Dünya'da demokratik ve aydınlık düşünceye sahip okurlar tarafından sonsuza dek anımsanacak ve onların gönüllerinde yaşayacaktır.

LYS ve Yıl Sonu
sınavları
yaklaşıyor!!!

%100 Öğretme garantili matematik dersleri ve eğitim koçluğu

ile çocuğunuzun eğitimini 10 seansta
(10x1,5 saat) toparlayın.

MATEMATİK Temel Eksikliğinin Giderilmesi (Matematik temel eksikliği çoğu zaman 4. ve 5. sınıftan itibaren başlar ve öğrenci ile bire bir çalışılıp giderilmez ise Lise son sınıfa kadar devam eder. Temel eksikliği olan öğrenci sınavlardan sınıf ortalamasından daha düşük puan alır. Bu durumdaki öğrenci sayılar, temel kavramlar, problemler, açılar, üçgenler gibi matematiğin ana konularını detaylarıyla birlikte bilmediği için kendini ne kadar zorlarsa zorlasın okulda matematik dersinde anlatılanları kavramada zorlanır ve genellikle öğrenemez.)

DİKKAT EKSİKLİĞİNİN Giderilmesi (Dikkat eksikliği olan öğrenci sınavlarda ve sınıf içinde gerçek performansını ortaya koyamaz. Alması gereken notlardan daha düşük puanlar alır ve normalde çok potansiyelli olsa bile bunu eğitim ve sosyal hayatına yansıtamaz.)

TÜRKÇE TEMEL EKSİKLİĞİNİN Giderilmesi (Sözcükte anlam, cümlede anlam ve parçada anlam konularını bilmeyen öğrenci okuduklarını anlayamaz. Bu durumdaki öğrenci hem

Türkçe, hem matematik hem de diğer derslerde başarısız olur çünkü soru çözenin ilk şartı soruyu anlamaktır.)

GÜNLÜK PLANLI Programlı Çalışmaya Geçiş (Asıl sorunumuz budur. Planlı programlı çalışan öğrenci tabi ki okulda da iş hayatında da zirveye yükselecektir. Öğrencilerimi zirveye taşıyacak ve Türkiye Birincisi olan öğrencilerimin başarılarına katkı sağlayan plan ve programlarımın detaylarını öğrenmek için lütfen arayınız.)

ÖĞRENCİNİN matematik temel konularını öğrenmesi, dikkat eksikliğinin giderilmesi, okuduğunu tam olarak anlaması, günlük planlı ve programlı çalışması, sınıfta parmak kaldırıp soru çözmesi, derse katılımı ve özellikle ilk sınavlardan itibaren yüksek puanlar almaya başlaması onun eğitim hayatında, sizin çocuğunuzla ilgili düşüncelerinizde yepyeni ufuklar açacaktır...

Çalışmalarım sadece Matematik ve Türkçe değil tüm dersleri kapsayan, eksiklikleri giderip öğrencimin en başarılı şekilde, en üst sıralarda olmasını sağlayan niteliktedir.

Saygılarımla,

Okul sınavları için hedefimiz 99 değil 100'dür.

LYS için hedefimiz yanlışsız, boşuz full doğru yapmaktır.

Başlıca buluş ve eserlerim

- Türkiye'nin ilk patentli matematik materyali. (Patenti şahsıma aittir. Çarpım tablosunu 2 saatte ezberleten oyun)
- Eğitim hayatı sıkıntılı bir öğrencinin çok kısa sürede nasıl toparlanıp yüksek başarılar elde edebileceğine dair yazılmış eğitim kitabı. (Eğitimde Başarının Yolu isimli kitap)
- Geometri konu anlatım kitabı & geometri dersinin öğrenilmesini kolaylaştırıcı eğitim seti.
- Kesirler konusunu öğretmeyi kolaylaştırıcı kesirler eğitim seti... vb
- Yaklaşık 15 yıldır matematik öğretimi ve eğitim danışmanlığı alanında buluş ve çalışmalarım bulunmaktadır. Tanınmış akademisyenlerden ve ailelerden oluşan referans listem mevcuttur...

Özel Matematik & Geometri Dersleri
Matematik Öğretmeni
& Eğitim Danışmanı

Ömer KARAMAN
(0536) 483 89 54

Not: İlk öğrenci-veli görüşmesinde öğrencinin mevcut akademik durum analizi (Öğrenci hangi konuyu ne kadar biliyor? Hangi konularda ve derslerde eksiklikleri var? Eğitim hayatında ne tür sıkıntılar yaşıyor? Ve bunların çözüm yolları nelerdir?...) yapılmakta olup ön görüşmeler ücretsizdir...

Farkındalık yolculuğunda durağımız Litvanya'ydı...

Anadolu Efes Grubu 21 Mart tarihine dikkat çekmek ve basketbolcularla birlikte Down sendromlu gençlere maç deneyimi yaşatmak istiyordu.

Her şey, Anadolu Efes'in iletişimini yapan, sektörden çok değer verdiğim arkadaşım İpek Özgüden'in beni aramasıyla başladı. Anadolu Efes Basketbol Takımı'nın EuroLig maçının 21 Mart tarihine yani Dünya Down sendromlu gününe denk düştüğünü söyledi. Anadolu Efes Grubu bu güne dikkat çekmek ve basketbolcularla birlikte Down sendromlu gençlere maç deneyimi yaşatmak istiyordu. Ancak, kaygıları vardı... Down sendromlu insanların ışıktan, gürültüden, kalabalıktan ürkerek bağırabileceğinden, uçaktan korkup sorun çıkarabileceğinden endişe ediyorlardı. Bu algıyı değiştirmek için bu işi ele aldım ve gençleri bularak bu projeye destek verebileceğimi söyledim. Tüm organizasyon için sadece bir haftamız vardı. Bir kız ve bir erkek olsun istedim.

Pasaportu olan, ailesinden izin alabilen Down sendromlu iki genci bulmamız gerekiyordu. Yıllardır tanıdığım ve çok sevdiğim Robert Cem aklıma geldi... Tam anlamıyla örnek bir gençti. Down Sendromu Derneği herkese sordu ve pasaportu uygun olan Şule İnan annesiyle birlikte katıldı... Ekibe bir de derneğin psikoloğu eklendi. Tamamdık!

DERNEKTE VE TAKIMDA BİR KOŞTURMA HALİ

Diğer tarafta da bir koşturma sürüyordu. Anadolu Efes Grubu, bizim gidiş dönüşlerimizi, pankart açışımızı EuroLig'e bildirdi. Heyecanlıydık. Ülkemizi, Down sendromu gününde EuroLigte canlı yayın temsil edecektik. Basketbolcularla beraber olacak, devre arasında da bizim mesaj 'Gerçek Dostlar Kromozom Saymaz' pankartımızı izlenebilecekti. Tasarımlar yapıldı, işlem tamamı. Hazırdık.

Efes takımıyla ilk karşılaşmamız havaalanında oldu. Biz gideceğiz diye Anadolu Efes grubunun tüm pazarlama ekibi, destekçileri, taraftarları da gelmişti.

O BİR YETİŞKİN, İSTEDİĞİNİ İÇEBİLİR

İlk gün şehri gezdik, Down sendromlu gençlerimiz Robert Cem ve Şule ile birlikte keyifle yemek yedik. Bir pub'da bira içerken Robert, "Ben de bira istiyorum" dedi. Ben kararsız kaldığımdan annesine telefonla sordum. Bana cevabı harika idi: "Robert 23 yaşında bir genç, ne isterse içebilir."

Sevgi dolu Şule de, herkesle anında kurduğu iletişim sayesinde grubun maskotu olmuştu. Robert asıllığı ve duruşu ile tam bir beyefendi idi.

BURADA SPOR DENİNCE AKLA BASKETBOL GELİYOR

Litvanya 20 sene önce bağımsız olmuş 3,5 milyon kişilik bir ülke. Zalgiris, ülkenin ikinci büyük şehri olmasına rağmen 300.000 kişilik çok küçük bir kasaba gibiydi. Eskişehir'e benzeyen yapısı ile tipik bir öğrenci şehri ve nerdeyse herkesin basketbol oynadığı bir kasaba... Cafeler publar baharat çay dükkânları çok şık ve moderndi. Binalar ise tipik Doğu Bloku ülkesi gibiydi. Duvarlarda her yerde sanat vardı. Hele grafitiler... Her köşede görmek mümkündü; yeraltı geçitleri adeta sanat galerisi gibi.

ÇOCUKLAR DA BASKET ATTI

Artık en heyecanlı an gelmişti, Arena'ya gidecektik. Maç öncesi tüm arenayı gezecek ve Zalgiris'in desteklediği Super Olimpiks engelli ekibi ile buluşacaktık. Günün anlamı, birlikte Down Sendromu gününü kutlayacak ve farklılıklara destek verecektik.

Euroliig yetkilileri, ara sırasında Super Olimpiks'in kendi destekledikleri engelli çocuklarla basket oynayıp maç yapacaklarını söyledi. Bizim çocukların da isteyip istemediğini sordular. Bizim çocuklar sporcu değillerdi ama bana bunun önemli olmadığını, önemli olanın topu atmak olduğunu bildirdiler. Bu sözler çocukları çok mutlu etti. Karar vermiştim, sahaya çıkacaklardı. Prova yaptık, bu deneyimi yaşayacaklardı.

TAKIMI DESTEKLEDİLER

Çocuklar basketbolcularla birlikte olmaktan çok mutluydu. Nihayet maç başladı, bizler de yerimize geçtik. Maç sırasında Anadolu Efes'e baskı inanılmazdı. Ve, artık sahaya çıkma vaktimiz gelmişti... Çocukların adları anons edildiğinde coşkuyla sıçradık. Seyircilere el salladık ve gururla sahaya çıktık. Sıra basket atmaya gelmişti. Şule ilk basketi atmış, Robert ise atamamıştı. Bana bir tane daha denemek istediğini söyleyince Şule, "Ben de istiyorum" dedi. Artık sahada, Şule ve Robert

Bizim çocuklar sporcu değillerdi ama bana bunun önemli olmadığını, önemli olanın topu atmak olduğunu bildirdiler. Bu sözler çocukları çok mutlu etti.

basket oynuyordu. İkisi de bir kere daha basket atıp gururla yerlerine geçtiler. Sayıyı gerçekleştirmeleri Anadolu Efes'e de ayrı bir keyif verdi. Hep beraber bu coşkuyu kutladık. Down sendromlu gençlerimizin verdiği keyif ve moralle Anadolu Efes, güzel mücadele yaparak maçı zor şartlarda da olsa, aldılar. Artık keyfimize diyecek yoktu... Çocukların mutluluğu ve yaşadığımız bu farklı deneyim müthişti... Hayatımız boyunca unutamayacağımız bir anı yaşamıştık.

"GEL DUA EDELİM"

Soykırımın hayatını kaybeden anısına yapılmış olan anıt ise 'Ninthfort' u gezdik. Oraya gidince 50.000 kişinin 5 gün içinde fırınlarda katledilmesinin ve bunun anısına yapılan heykeldeki isyanı gördük. Fırınlara uygun saklanmış dağın tepesinde buz gibi bir yerdi. İçim soğudu ve tüylerim ürperdi yanımda ise Robert vardı. İnanabiliyor musun nasıl bir insanlıktır bu dedim, "bana dönüp gel dua edelim" dedi. Böylesi bir derinlikli... Robert beni büyüledi, oraya gidip kayıp ruhlar için dua etmek en önemli davranıştı.

ZONE FITNESS FRANCHISE İLE İNSANA YATIRIM YAPARAK BAŞARININ BİR PARÇASI OLUN!

Sağlıklı yaşam ve fitness alışkanlıklarını daha fazla kişiye sunmak isteyen girişimcileri stüdyo konseptindeki ZONE Fitness sahibi olmak için davet ediyoruz.

Franchise Bilgi ve Başvurusu için;
<http://www.zoneclub.me/tr/franchise>
franchise@zoneclub.me

0216 574 05 05

ŞEHRİN STRESİNDEN KAÇMANIN EN KOLAY YOLU!

ZONE SPA'da geçireceğiniz saatler, tam manada bir sağlık ve keyif tatiline denk gelir.
Uzman Balili terapistlerin, rahatlatıcı ve ağrı dinlendirici terapileri eşliğinde eşsiz bir deneyim yaşayacaksınız.

ZORLU CENTER
0212 213 52 52

GÖKTÜRK
0212 777 66 00

BRANDIUM ATAŞEHİR
0216 574 05 05

www.zoneclub.me

KÂĞIT VE ATIK MALZEMELERİN **SANATA DÖNÜŞÜMÜ**

Akademiye girişiniz nasıl oldu?

Liseden mezun olduktan sonra sanatta olan yeteneğim ve ilgim doğrultusunda Mimar Sinan Üniversitesi'ne gitmeye karar vermiştim. İlk yıl girdiğim yetenek sınavını kazanamayınca hazırlık kursuna devam ettim ve ardından 1983 yılında Resim bölümüne girmeye hak kazandım. Resim bölümünde yaklaşık üç yıl okuduktan sonra eğitimimi sürdürmek için Almanya'ya gittim. Karlsruhe Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Resim ve Heykel bölümlerine devam ederek 1991 yılında Yüksek Lisans derecesiyle mezun oldum ve Türkiye'ye döndüm. 1993 yılında tekrar Almanya'ya dönerek Leipzig Güzel Sanatlar Akademisi'nde Master programına devam ettim.

Lale Çavuldur FMV Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Görevlisi... Sade formları ve kağıt atık malzemeleri kullandığı sergisinde, doğada herşeyin yaşam - ölüm dengesini yansıtıyor.

Etkilendiğiniz sanatçılar düşünme ve üretim sürecinizi nasıl etkiler?

İnsan gençken işlerini tanıyıp, sevdiği sanatçılardan etkileniyor kuşkusuz. Kendinizi bulmaya çalışırken onlar size bir yol gösteriyor. Sezgi-

sel olarak bildiğiniz ama emin olmadığınız hislerinize, düşüncelerinize tercüman oluyorlar. Etkilendiğim sanatçılar sorusuna şu anda daha geniş bakarak yazarları, şairleri, müzisyenleri, dansçıları, film yönetmenlerini de katmak isterim. Hatta bir manzarayı, bitkiyi, hayvanı, ilişkiyi ve ya ilişkisizliği de katmak gerek. Yaşamın içinde karşılaştığımız her şey bizi etkiliyor ve dönüştürüyor. Yaratıcılık sürecinde bunların tümü beyinde ilginç bir şekilde birleşip bir senteze varıyor.

Sade formlar, kâğıt ve atık malzemeler kullanıyorsunuz. Bu seçimin hikâyesinden bahsederseniz bize?

Sanatta ve yaşamda yalnlığı seviyorum. Var olan her şeyin değerli olduğunu düşünüyorum. Küçük bir yumurta kabuğu parçasının, minik bir tohumun, tek bir otun, ufak bir kâğıt parçasının bile değerli olduğuna inanıyorum. Doğada her şeyin yaşam-ölüm döngüsünü sürdürmek için birbiriyle sıkı bir ilişkisi var ve değersiz diye bir şey yok. Bizler yaşadığımız ekosistemin bir parçasıyız ve kendi içinde hassas olan bu sistemi korumak zorundayız. Sanatçı olarak da ürettiğim işlerde kullandığım malzemeleri seçerken bu bakış açısıyla hareket ediyorum. Nasıl tavuklar kendi biyolojik yapılarında olan elementlerle o mükemmel eliptik forma sahip yumurtayı yaratıyorsa, nasıl yaban arısı ağaç gövdelerinden emdikleri selülozu ağız sıvılarıyla birleştirip kâğıttan petek yapıyorsa, nasıl kuşlar çevreden topladıkları ot ve dal parçalarıyla harika mekânlar, yuvalar yapıyorsa ben de öyle sanat yapıyorum. Yaşam sürecimde tükettiklerimden arta kalanları ve çevremden topladığım çer çöpü geri dönüştürüyorum. Kâğıt, insanlığın kültürel gelişimini üzerinde sessizce taşıyan mütevazı bir malzeme ve uzun ömürlü. Kâğıt bize bitki dünyasının sunduğu, ekmek kadar kutsal, zihnin ve ruhun besin kaynağı. Yumurta nasıl yaşamın özü, kaynağı ise kâğıt da kültürel gelişimin kaynağı olan bir malzeme.

İşleriniz hayli rafine ağır bir disiplini yansıtıyor. Yurtdışında aldığınız eğitimin bunda etkisi var mı?

Kuşkusuz büyük oranda etkisi var. Eğitimi yalnızca Akademik eğitim olarak algılamamak, müzeleri, sergileri, farklı şehirleri, farklı kültürleri, farklı dilleri ve coğrafyaları da katmak gerekiyor, hepsi insan eğitiminin parçası.

Üretirken öğretiyorsunuz, her yaşta öğrenciniz var. Çocuklar, gençler size ve sanatınıza neler katıyor?

Öğretmenlik, sanatçı olmaktan daha fazla sorumluluk

getiren bir iş kuşkusuz. Sanatçı olarak kendinizden ve yaptıklarınızdan sorumlusunuz ama öğretmen olarak karşınızdaki gençlerin bilgi ve görgü edinmelerinden siz sorumlusunuz. Yaşları ne kadar küçükse, alınan tepkiler o kadar saf, dolaysız ve direkt oluyor. Yaratıcılığı ve merakı öldüren eğitim sisteminin son sınıflarına doğru bu alış-veriş daha zor oluyor maalesef. Bu yüzden anaokul ve ilkokul öğrencileriyle çalışmak bana çok daha fazla yaşam sevinci ve motivasyon veriyor.

Önümüzdeki dönemler için hayal ve projeleriniz neler?

Öncelikli olarak artık sonuna geldiğim tezimi bitirmek istiyorum. “Geri Dönüşümlü Kâğıt Hamurunun Yaratım Malzemesi Olarak Görsel Sanatlar Eğitiminde Kullanımı ve Çevre Koruma Bilinci Kazandırmaya Yönelik Etkileri Üzerine Bir Eylem Araştırması” başlıklı doktora tezimi yazıp eğitime kazandırmak istiyorum. İki yıl sonrasında planlanmış olan sergim için kâğıtla yeni teknikler de-

nemek ve üretmek istiyorum. Gerçekleşmesini en çok istediğim hayalim ise, “Gezici Kâğıt Müzesi” kurmak, kâğıt yapımı, geri dönüşümü ve kâğıt sanatının tanıtımı için tüm yurdu dolaşmak. Ayrıca Japonya’da geleneksel kâğıt yapım atölyelerinde bir süre çalışmanın hayalini kuruyorum.

Eserlerinizdeki duygu ve mesaj karşındakine hemen geçiyor. Yaratım aşaması ve öncesi nasıl yaşıyorsunuz?

Bilmiyorum açıkçası ama yine de açıklamaya çalışacağım. Duygusal bir kişi olarak gerek dış dünyada gerek iç dünyamda yaşadığım olaylardan ruhsal olarak çok etkileniyorum. Örneğin, savaşlar, şiddet, nefret, doğa tahribatı, haksızlıklar, duyarsızlıklar, yalanlar ve daha birçok yaşamak zorunda bırakıldığımız olumsuz, ölümcül olay yaşıyoruz. Tüm bunlar bana katlanamayacağım kadar acı veriyor. Sanırım bu acıya dayanamayacağım noktada yaratmaya başlıyorum. Ortaya bir şey çıkardığım anda, o acıyı dile getirdiğimde biraz yüküm hafifliyor. Herhalde tüm bu düşünceler ve duygular da daha sonra izleyiciye geçiyor.

GERTRUDE Stein

Yazar, mentor, şair,
eleştirmen, koleksiyoncu...

New York Modern Sanat Müzesi'nde Picasso imzalı portresi, Bryant Parkı'nda Jo Davidson tarafından yapılan heykeli ve yazdığı kitaplarla **Gertrude Stein**, karizmatik kişiliğiyle bir efsaneye dönüşmeyi başarmıştı.

ÇOCUKLUK VE GENÇLİK YILLARI

1874'te Pennsylvania, Allegheny'de doğan Gertrude Stein, henüz altı aylıkken annesi babası ve iki abisi ile Avrupa'ya, beş yıl süren bir yolculuğa çıkarlar. Stein Ailesi beş çocuk sahibi olmayı planlamışlardı. Gertrude Stein ile abisi Leo'nun doğumları ise onlardan önceki iki bebeğin ölümü sonucunda gerçekleşmişti. Doğumunun bir rastlantıya bağlı olduğu, bu bebekler yaşamış olsalardı kendisinin hiçbir zaman dünyaya gelmeyeceği düşüncesi yazarı çok garip duygulara sürüklerken, Gertrude Stein bu hisleri yaşamı boyunca içinden atamaz.

Çocukluğunu Viyana ve Paris'te geçiren Gertrude, ailesiyle müzik ve resimle dopdolu bir yaşam sürerler. Hem müzik hem resim dersleri alırlar ve sık sık resim sergilerine giderler. Çok güzel ve sevimli bir çocukken, büyüünce bu güzelliğini yitirir, iri yapılı, hantal, sarsak yürüyüşlü bir kadına dönüşür. Aslında zaman zaman kendini beğenmişliği eleştirilse de, rahat davranışları, canlılığı, neşesi, ve duyanların bir daha unutamadığı coşkulu kahkahalarıyla yaşamı boyunca çok sevilen bir insan olur. California'da Radecliffe Koleji'nde, felsefeci William James'den psikoloji eğitimi alan Stein, 1897'de mezun olduktan sonra, tıp eğitimi almak üzere Baltimore'daki John Hopkins Üniversitesi'ne devam eder. Fakat kısa bir sürede, asıl ilgi alanının edebiyat olduğuna karar verir. 1903 yılında, Paris'te yerleşen ağabeyleri Michael ve Leo'nun yanına gitmeye karar verir.

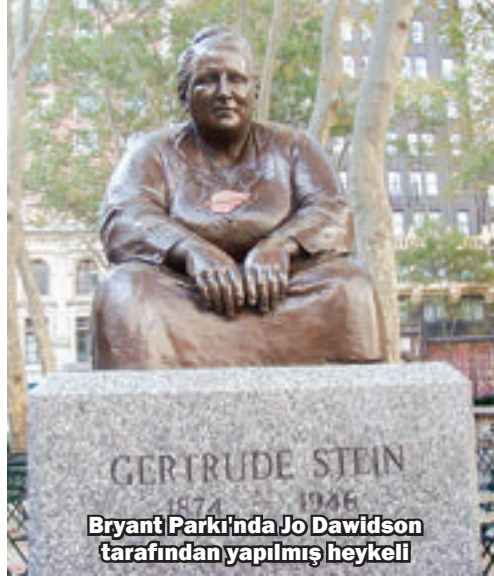
SALON STEIN: SANATÇILARIN VE YAZARLARIN BULUŞMA YERİ

Paris'e gelir gelmez Gertrude Stein kendini bohem hayatın içinde bulur. Abisi Leo ile Fleurus Sokağı, 27 numaradaki iki katlı bir eve yerleşirler. İki kardeş, diğer ağabeyleri sanat koleksiyoncusu Michael'in önderliğinde, birçok modern sanatçının tablolarını satın almaya başlarlar. Bu atölyenin duvarları yavaş yavaş iki kardeşin keşfettiği yenilikçi ressamla-

rın tablolarıyla dolmaya başlar. Henüz tanınmadıkları yıllarda, Cezanne'dan başlayarak, Matisse, Braque, Juan Gris ve Picasso gibi Modern ve Kübist ressamların tablolarının ilk alıcılarından biri olur Gertrude Stein. Evinin kapısı herkese açıktır ve Amerikalı, Macar gibi değişik uluslardan gelen bütün yazar ve sanatçıların uğrak yeri olur. Pablo Picasso, Ernest Hemingway, F. Scott Fitzgerald, Guillaume Apollinaire, James Joyce, Ezra Pound, Francis Picabia, Henri Matisse, Stein Salon'unun müdavimleri arasındadırlar. Tartışmayı çok seven Gertrude Stein da özgün görüşleri ve etkileyici kişiliğiyle hem yazın hem resim alanında bir otorite haline gelir. İnsanlara gösterdiği içtenlikli ilgi, onları dikkatle dinlemesi, toplumun her kesiminden dostlar edinmesini sağlar. Özellikle Ernest Hemingway'in öykü ve roman yazarlığının gelişiminde ve ünlenmesinde Stein'in payı çok büyüktür.

YAZAR GERTRUDE STEIN

Gertrude Stein'in ilk kitabı "Üç Hayat" 1909 yılında New York'ta yayımlanır. Daha sonraları yayımladığı "Sevecen Düğmeler", "Coğrafya ve Oyunlar", "Amerikalıların Oluşumu" adlı kitaplarının değişik yazı üslubu ile Stein, okurunu çok zorlar, adeta şoka uğratar. Yazılarında tüm mantık, dilbilgisi, noktalama kurallarını yıkmış ve sıra dışı anlaşılması güç bir yazar olarak ünlenir. Yayımcılar onun yazdıklarından hiçbir şey anlamadıklarını söyleyerek ona zorluk çıkarırlar. Romanlarında olduğu gibi libretto ve oyunlarında da, deneyci yaklaşımıyla, soyuta varan yalın bir anlatım sergileyen Stein'in yazılarında alışlagelmiş bir olay örgüsü görülmez. Romanlarının yanı sıra Virgil Thompson'un operalarının librettolarını da yazmıştır. Yapıtlarıyla birçok genç yazarı etkileyen Stein, yirmi yıl boyunca biçim arayışlarını sürdürdükten sonra 1933'te, 58 yaşında "Alice B. Toklas'ın Öz Yaşam Öyküsü" adlı hayli 'anlaşılır' kitabını yazar. Alice B. Toklas, yazarın 1907 yılından 1946'da öldüğü güne kadar hayatında çok önemli bir yeri olan biriydi. İki kadın,

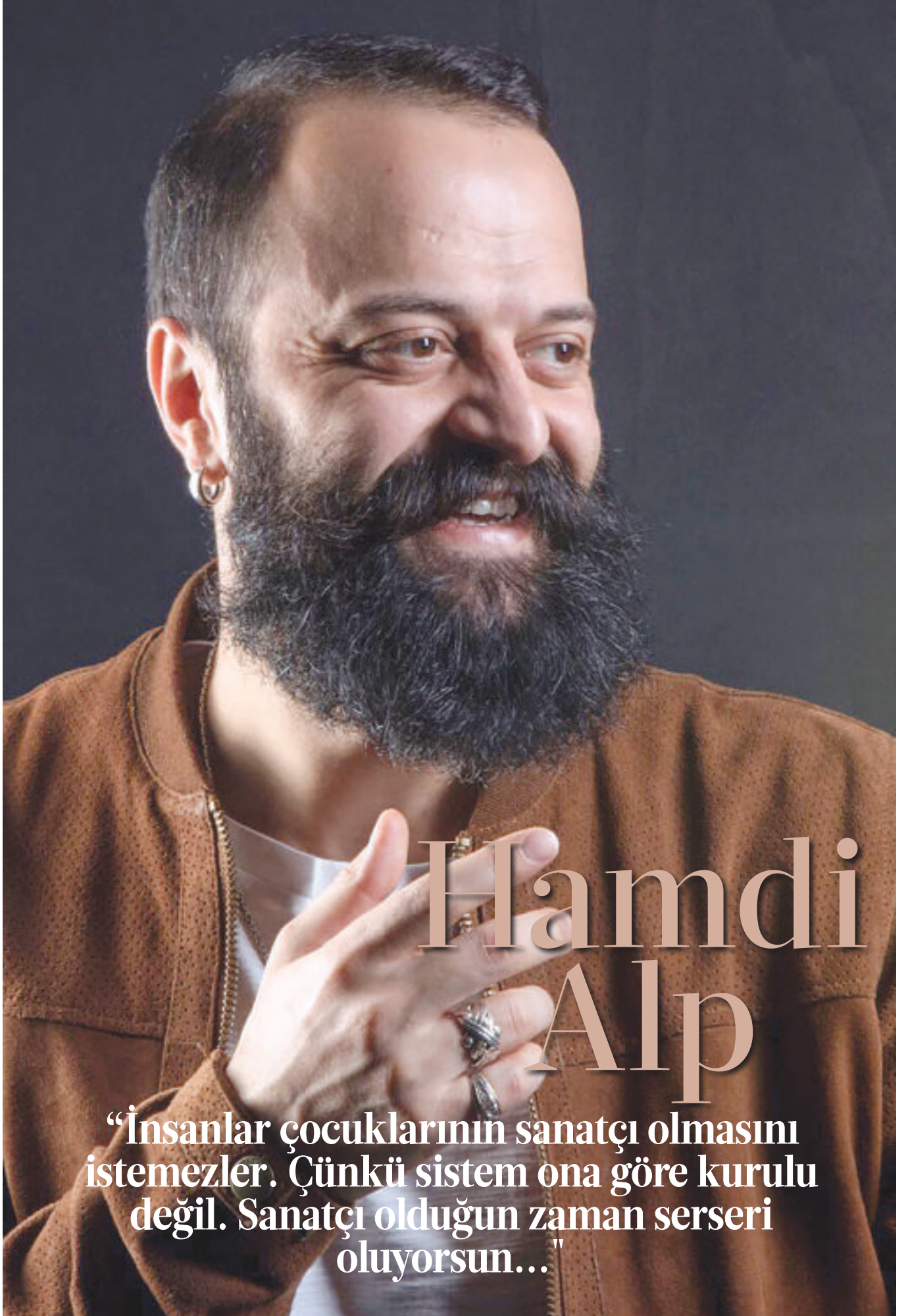
art arda yaşanan iki dünya savaşının sıkıntılarını, başarıyı ve başarısızlığı, her şeylerini paylaşırlar. Onun hem hayat arkadaşı hem de sekreteridir. Stein'in, Toklas'ın ağzından kendi yaşam öyküsünü anlattığı bu kitap 'en çok satanlar' arasına girer. Bu kitabın yayımlanmasından sonra Stein, 1934-35'te çok başarılı geçen bir Amerika turnesine çıkar. Boston'dan Dallas'a uzanan turnesinde, Modern Sanat ve Edebiyatı üzerinde konferanslar verir. New York'ta Times Square'de, kameralarda, ışıklı spotlarda ismi yazılır, Beyaz Saray'da Eleanor Roosevelt ile çay içer, Charlie Chaplin ile Beverly Hills'te yemek yer.

Yazarın son yılları II. Dünya Savaşı'nın sıkıntıları ve Nazi işgalinin getirdiği korkular arasında geçer. Kendisi ne Almanlığı ne Yahudiliği kabul eder, yaşamı boyunca Ameri-

kalı kalır. Ancak, Gestapo'nun hedef alacağı kişilerden biriydi, şüphesiz. Bütün dostları onu Fransa'dan kaçması için ikna etmeye çalışırlarsa da o Fransa'da kalmayı seçip, Alice ile Culoz köyünde, sahte bir isimle saklanmayı başarır ve savaşın sonuna kadar yazmayı sürdürür.

Çevresine yaydığı pozitif enerjisi, üretkenliği, sanatçılara verdiği karşılıksız desteği, güçlü mizah anlayışı ile Stein yirminci yüzyılın en renkli simalarından biri olmuştur.

27 Temmuz 1946'da başarısız geçen bir ameliyat sonucu kansere yenik düşer. Paris'in ünlü Pere-Lachaise Mezarlığı'nda gömülür. 1906'da Picasso imzalı portresini Metropolitan Müzesi'ne, edebi yayımlarını da Yale Üniversitesi'ne bırakır. Varisleri kırk yıllık dostu Alice B. Toklas ve yeğeni Allan Stein idi. Çevresine yaydığı pozitif enerjisi, üretkenliği, sanatçılara verdiği karşılıksız desteği, güçlü mizah anlayışı ile Gertrude Stein yirminci yüzyılın en renkli simalarından biri olmuştur.

Hamdi Alp

“İnsanlar çocuklarının sanatçı olmasını istemezler. Çünkü sistem ona göre kurulu değil. Sanatçı olduğun zaman serseri oluyorsun...”

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, 2014'te işsizliğin en yüksek görüldüğü alan yüzde 29,1 ile “gazetecilik ve enformasyon” oldu. İşsizlik sıralamasında ikinci sırada, yüzde 16,6 ile “bilgisayar”, yüzde 16,3 ile “sanat”, yüzde 15,1 ile “yaşam bilimleri”, yüzde 14,4 ile “fizik bilimleri”, yüzde 14,1 ile de “sosyal ve kişisel hizmetler” izledi.

Bu verileri iki farklı açıdan değerlendirmekte fayda var. Birincisi, rakamlar, işsizliğin yüksek olduğu alanların alt metnini çok iyi okumamız gerektiği konusunda alarm veriyor. Özellikle teknoloji ve sanat alanında yapılan yatırımların ne kadar yeterli olduğu tartışma konusu.

Ben, konuğumuzdan yola çıkarak, yukarıdaki rakamlara farklı bir açıdan bakma gereği duydum. Ülkemizdeki eğitim sistemi, çocuklarımızın hayatlarını kazanacakları meslek dallarına, tüm hormonların aynı anda dans ettiği, öfkeyle aşkın birbirine girdiği ergenlik çağında karar vermeye zorluyor. Bu hayati kararı alırken elbette çocuklarımızı yalnız bırakmıyor, elimizden gelen tüm çabayı onların doğru karar vermesi için gösteriyoruz. Fakat acaba ne kadar başarılı oluyoruz?

Edindiğimiz tecrübeler, ulaşamadığımız hayaller, başarılar, başarısızlıklar, hobilerimiz, arkadaşlarımızdan duyduğumuz hikâyeler, gazete ve televizyon haberleri, okumaktan zevk aldığımız roman türü bile mesleklerle bakış açımızı etkiliyor. Elbette hepimiz, çocuklarımızın mutlu, sağlıklı, ekonomik refah ve güven içerisinde bir geleceklerinin olmasını istiyoruz ve bu amaçla onları yönlendiriyoruz. Sizce, çocuklarımızı tüm hayatları boyunca günün en az sekiz saati çalışarak yaşamalarını sağlayacak mesleklere yönlendirirken, onların becerilerini, ilgi alanlarını, yeteneklerini yeterince dikkate alıyor muyuz?

Hamdi Alp, 2 yıl üst üste “En İyi Erkek Oyuncu”, “Martı” oyunu ile “En İyi Aktör”, Los Angeles'ta “Honorable Mention” ödülünü almış; babasının tüm karşı çıkmalarına, hatta konservatuarı kazanmasına ve babası kaydını yaptırmayıp hakkını kaybetmesine rağmen hayallerinden vazgeçmemiş bir oyuncu. Bir kez daha sınavlara girip, bu defa kendi kaydını yaptırmış. Anne tarafı Arap, baba tarafı Türk olan Siirtli bir ailenin oğlu. Hz. Muhammed'in soyundan gelen, yani Seyyid olan dedesi ve ailesi, kız çocuklarının okutulmadığı yıllarda, Hamdi'nin annesi ve teyzelerini okutabilmek amacıyla İstanbul'a gelmişler. Anneannesinin en büyük hobisi kitap fuarları ve sahafları gezmekmiş. Okuduğu ve güzel bulduğu

kitapları Hamdi'ye verirmiş. Hamdi ilk dövmesini yaptırdığında babası büyük bir tepki gösterirken, dedesinin çok hoşuna gitmiş.

Hamdi bir hiperaktif. Türkiye'de yaşayan birçok hiperaktif çocukla aynı kaderi paylaşmış. Ders başladıktan kısa bir süre sonra dağılan konsantrasyonu ve sürekli hareket etme ihtiyacı sebebiyle ilk başlarda derslerinde başarısızlıklar yaşamış. Lise birinci sınıfta devamsızlıktan sınıfta kalarak okulu bırakmış. Bir yıl boyunca amcasının yanında çalışmış. Sonra amcasının eşi, Hamdi'yi tekrar okula dönmeye ikna etmiş. Okuldan ayrı kaldığı süre, Hamdi'de köklü değişikliklere sebep olmuş. Edebiyata ve şiire ilgi göstermeye başlamış. Bu merak onu Atilla İlhan'la tanışmaya ve tiyatroya yönlendirmiş. “*Tiyatro yapmak, bir hiperaktif olarak bana o kadar iyi geldi ki... Sahnede olmak, yaratım sürecine girmek, birşeyleri yapabildiğimi keşfetmek olağanüstüydü. Liseler Ara-*

Hamdi Alp ve arkadaşlarının yazıp yönettiği bir film Los Angeles ve New York gibi dünya sinema sektörünü elinde tutan merkezlerde ödüllendiriliyor, takdir ediliyor fakat doğup büyüdüğü, bu eseri ürettiği topraklarda ismi bile anılmıyor.

sı Tiyatro Festivalleri'nde ödüller almaya başladım. Işıl Yücesoy benim konservatuvar okumaya karar vermemin sebebidir. Oyuncu olmam gerektiğine beni Işıl Hoca ikna etti. Artık bir hedefim vardı.” Fakat babası izin vermemiş.

Hangi bölüm olduğunun önemi yokmuş. Babasının tek derdi oyunculuk haricinde bir bölümden mezun olması ve onu bir işe yerleştirmesiymiş. Şimdi, yukarıdaki istatistiklerin beni ilgilendiren kısmına geldik. Yani, mühendislik ve bilim dallarındaki işsizlik oranı, sanat okullarından mezun olanların işsizlik oranı ile aynıysa, babası neden oyuncu olmasına karşı çıkmıştı. Bana OYSO'nun ünlü sözüyle cevap verdi: “*İnsanlar çocuklarının sanatçı olmasını istemezler. Çünkü sistem ona göre kurulu değil. Sanatçı olduğun zaman serseri oluyorsun, aylak oluyorsun. İnsanlar öyle görüyorlar. Yaptığınız işi meslek olarak görmüyorlar.*” Özellikle bazı sanatçıların giyim tarzları sebebiyle dış görünüşlerinin kimi zaman estetikten uzak ve hırpani olduğu ve bunun insanlardaki

“serseri” ya da “aylak” imajını tetikleyip tetiklemediğini ve neden böyle giyinmeyi tercih ettiklerini sordum. *“Hassas insanların kendileriyle ilgili dertleri var. Dışarıya nasıl göründükleriyle, ya da insanların onlar hakkında ne düşündükleriyle değil, kendileriyle ilgileniyorlar. Hala kendilerini keşfetmeye çalıştıkları için dış dünyanın maddesel değerleri umurlarında olmuyor. Neticede en başa döndüğümüz zaman, sadece korunmak amacıyla örtmüşler üstlerini. Yani, ihtiyaç var temelinde. Eğer elimdeki telefon işimi görüyorsa, neden başka insanlara daha hoş görünmek için bir üst modelini alayım?”* diye yanıtladı.

Oyunculunun meslek olarak görülmemesi konusuna döndüm. Ailesi hala oyuncululuğu bir meslek olarak kabul etmiyor muydu? *“Üniversite üçüncü sınıftayken babam büyük bir trafik kazası geçirdi ve maddi durumumuz epey bozuldu. %50 başarı bursuyla okumama rağmen, kalan kısım için artık ailemden destek isteyebilecek durumda değildim. Tam tersi, aileme benim destek olmam gerekiyordu. Tam okulu bırakmaya karar verdiğim anda bir telefon geldi. Sınıf*

arkadaşlarımdan bir tanesi, Duygu Yetiş, rol aldığı diziyeye girecek yeni karakter için Faruk Teber Hocaya beni tavsiye etmiş. Faruk Hoca da o rol için benimle çalışmak istemiş. Ben diziyeye girdim, para kazanmaya başladım. Babamın bir kısım borçlarını ödedim. Bu olaydan sonra babam oyuncululuğu bir meslek olarak kabul etti.”

Peki, Türkiye’de çoğunlukla “komedi oyuncusu” ya da “dram oyuncusu” şeklinde keskin bir çizgiyle oyuncuların ayrıldığı bir sektörde, şimdiye kadar rol aldığı sinema filmlerinde, televizyon dizilerinde ya da tiyatro oyunlarında nasıl bu kadar başarılı olabilmişti?

Alp, *“Cesur Yürek”, “Günahkâr”, “Analı Oğullu”, “Annem”, “Ömre Bedel”, “Zehirli Sarmaşık” ve “Acayip Hikâyeler”* adlı televizyon dizilerinde; *“Sahibinden Kiralık”, “Bayram Abi”, “Eyvah Eyvah 2”, “Sınırlar”, “Günahkârlar”, “Hangi Film”* ve *“Kabadayı”* isimli sinema filmlerinde rol almış. Mafya babası, kiralık katil, hayırsız evlat, akıldan yoksun bir kamburu da canlandırmış, üçkâğıtçı bir emlakçı, basiretsiz bir insan kaçakçısı, hatta kendi sesiyle ezan okuduğu bir imamı da... Bu, çok az oyuncunun başarabildiği bir şey. *“Bu, benim için hayatımın bir noktasında dezavantaja döndü. Kendime fazla güvendim ve kendimi yeterli görüp bıraktım. Müşfik Kenter Hocam hep, %5 yetenek %95 çalışmak derdi. Onu şimdi anlayabiliyorum. Artık o kadar çok çalışıyorum ki... Oyun provaları süresince, karakter yaratım sürecinde haftalarca eve gitmeyip, dekor yatağın üzerinde uyudum. Sanırım benim başarımın sırrı çok çalışmak ve empati kurabilme yeteneğine sahip olmamda.”*

Son filmi *“Sahibinden Kiralık”*ı sordum. Harold Pinter’in düzen ve devlet temaları üzerine yazdığı kara komedi olan *“Git Gel Dolap”*tan esinlenilmiş. Lise çağlarından beri birbirlerinden ayrılmayan beş kişilik bir arkadaş grubuyla çektikleri ilk filmi *“Hangi Film”* ile Altın Portakal Film Festivali’ne katılmışlar. Aynı filmle Los Angeles Yeni Dalga Film Festivali’nden *“Honorable Mention”* ödülünü almışlar. New York Film Festivali’nde festival dışı gösterime girmiş. New York’ta filmi seyrederek yeteneği keşfeden Mert Levent, Hamdi Alp ve arkadaşlarıyla iletişime geçerek *“Sahibinden Kiralık”* filminin ortak yapımcısı olmuş.

Bu arada deneysel sinema adına yaptıkları çok güzel çalışmalar varmış. Mesela plan sekans çekilen, ters kurgulanmış, sahnelerin başlangıç ve bitiş cümlesi belli olan, fakat geri kalanın tamamının doğaçlama çekildiği *“Günahkârlar”* adında bir filmi varmış. Uzun süren provalar sayesinde, 14 gün olarak planlanan filmi 4 günde bitirmişler. Seyretmek isteyenler için yönetmen Egemen Sancak’ın vimeo sayfasından izlenebilir. Tüm bu filmi, tamamen kendi çabalarıyla, ellerindeki çok kısıtlı imkânlarla çekmişler. *“Keşke maddi imkânlarımız olsa da esas çekmek iste-*

diğimiz hikâyeleri çeksek” diye haklı bir serzenişte bulunuyor. “Sanattan bahsediyoruz, inşaat değil ki bu, taşeron firmaya verip de filmi çektiresin. Tek kaygımız para olmasın, gücünü yadsımayalım, biraz da ucundan tutalım sanatın. Ahbap çavuş ilişkisiyle 20 milyonluk bütçe ile hiçbir anlatım dili, vizyonu olmayan üretimler neden var?” diye devam ediyor. Büyük maddi imkânlarla çekilmiş, fakat her açıdan hayal kırıklıklarıyla dolu birçok sinema filmini seyrettikten sonra ona katılmadan edemiyorum. Yine de bir okul gibi gelişim süreci olarak düşünüyorlarmış bu çalışmaları. Bir yatırımcınız olsa ne yapardınız diye sordum. “Öyle güzel ve evrensel bir hikâyemiz var ki... Hiç düşünmeden onu hayata geçirdik” dedi. Hamdi Alp ve arkadaşlarının yazıp yönettiği bir film Los Angeles ve New York gibi dünya sinema sektörünü elinde tutan merkezlerde ödüllendiriliyor, takdir ediliyor fakat doğup büyüdüğü, bu eseri ürettiği topraklarda ismi bile anılmıyor. Neden diye sordum; aldığım, hem çok üzücü hem de çok ses getirecek bir cevap oldu. “Çünkü her şeye şaibe karıştırıyoruz” diye başladı ve zehir zemberek devam

Hamdi Alp, iki yıl üst üste “En İyi Erkek Oyuncu”, “Martı” oyunu ile “En İyi Aktör”, Los Angeles’ta “Honorable Mention” ödülünü almış; babasının tüm karşı çıkmalarına, hatta konservatuvarı kazanmasına ve babası kaydını yaptırmayıp hakkını kaybetmesine rağmen hayallerinden vazgeçmemiş bir oyuncu.

etti. “Katıldığımız bir film festivalinde bizzat benim şahit olduğum olayı anlatayım. Film gösterimi yapılmadan önce müdürün odasında beklerken, adını vermek istemediğim bir hanımefendi gelerek, kulis yapıp yapmadığımızı sordu. Biz de yarı ciddi yarı şaka gelmeden önce tiyatronun kulisini hazırladık diye cevap verdik. Hakikaten de kuliste siva yapmıştık. Festival, dikkat çeksin diye boşu boşuna verdikleri ödüller var mesela. Ödül vermeyi kafaya koydukları ama içi boş filmlerin bir tanesinde, insanlar dışarı çıkmasın diye kapıları kilitlediler. Bizim filmimizde çok küfür olduğu gerekçesiyle, şahsen bana küfür ederek salondan uzaklaşan insanlar oldu. İşte reaksiyon bu, hayatın gerçeği bu. Kara mizah gibi... Konservatuarda okuyan, uyuşturucu, alkol kullanan, kimlik arayışı içerisinde olan dört gencin istemeden işledikleri bir cinayeti anlatıyor film. Şimdi, bu çocukların dramıyla ilgilenmek ve ebeveyn olarak kendileriyle yüzleşmek yerine küfre takılmak neden? Bir edebiyat hocası teberik etti sadece. Bütün ebeveynlerin seyretmesi gerektiğini söyledi.”

Biraz Dünya Sineması ve Türk Sineması üzeri-

ne konuştuk. Aradaki en büyük farkı sordum. “Türkiye’de sinema yaparken dekor, kostüm ve sanat konusunda cimri davranıyoruz. Mesela, kostümü oyuncunun üzerine göre dikmemiz gerekirken gidip hazır alıyoruz. Amerikan filmlerinin hepsinin sonunu biliyoruz ama yine de büyüleniyoruz. Çünkü bir ahenk var. Çünkü estetik kaygısı var. Çünkü bir masal anlatıyorsan, o masaldaki büyüğü bozacak bir unsur olmamalı. Mesela sen bir kast direktörüsün, işini yapıyor musun? Şu anda bütün kast direktörleri yapımcıların sekreterliğini yapıyor. Yahu, bıraksın yapımcılar kast direktörlerinin yakasını! Kast direktörü dünya kadar tiyatro oyunu seyrediyor, film seyrediyor, oyuncuyu tanıyor. Bir tane yapımcı, gidip de seyrediyor mu oyuncuyu sahnede? Seyrediyor mu bir filmimi benim? Ama oynayacak oyuncuya, bir önceki diziyeye bakarak yapımcı karar veriyor. Sonra sadece havada uçuşan diyaloglar oluyor. Maalesef bizde “seyirci anlamaz” anlayışı var ve bu çok hatalı bir yaklaşım. Seyirci yurtdışı sineması ile karşılaştırıyor ve görüyor hataları. Bu durum, hikâyeniz ne kadar kuvvetli olursa olsun üretiminizi kalitesizleştiriyor. Tabii önemli bir diğer konu ise, Türk sinema sektöründe herkes yönetmen olmak istiyor. Konular hep basamak olarak kullanılıyor. Birisi önce ışık şefi olarak başlıyor, ışık şefiyken görüntü yönetmeni oluyor, sonra yönetmen oluyor. Yahu bunlar bambaşka şeyler. Birisi renklerle ahenk yaratır, diğeri hikâye yaratır, bir diğeri bambaşka bir işle ilgilidir. Herkes yönetmen olmak istiyor çünkü herkes otorite olmak istiyor. Çünkü çarkın dışı olmaktansa göbeği olmak istiyorlar. Hâlbuki kolektif bir çalışmadır sinema sanatı.”

Hamdi Alp’i Emek Sahnesi’nde sahneye koydukları “Sevmekten Öldü Desinler” isimli müzikli komedi oyununda izledim. 1980’lerde geçtiği hissini veren oyunu, Berfin Zenderlioğlu yönetiyor. Murat Mahmut Yazıcıoğlu’nun kaleminden çıkan, Nesrin Karadağ’ın dramaturgisiyle izlediğimiz oyunda Hamdi Alp, İbrahim Halaçoğlu, Meltem Yılmazkaya, Onur Berk Arslanoğlu ve Pınar Yıldırım rol alıyor. Hamdi Alp’i “pavyon sahibi Hamdi” olarak izlerken kahkahalarımıza engel olamadık. Şehrin batağında şarkıcılık hayalleri kuran Gönül’ün hayaline ortak edemediği Mustafa’sı, mahalleden arkadaşı Sevda’sı, ve rengarenk Ahmet’iyle anlattığı bir yükselememe hikayesinin anlatıldığı oyun, Arabeskin, pavyon ışıklarının, yitip giden masalların mum ışığında, oyuncunun anlatıcıya dönüştüğü bir anti-melodram. Eğer siz de benim gibi biraz nefes alabilmek, biraz gülebilmek istiyorsanız “Sevmekten Öldü Desinler” oyununu mutlaka izlemelisiniz. Hamdi Alp’in oyunda söylediği Arabesk kokan cümlesiyle bitiriyorum yazımı.

“Ne yapalım, sert coğrafyada büyüdüük diye kalbimiz sulanunca yeşermeyelim mi?”

Leyla Gencer

anısına

GÜLLÜ ŞÖVALYE

*Seni doğru şekilde sevmek için
kendime söz verdim!
Senin başka birine olan
aşkım bile seviyorum!*

DER ROSENKAVLIER

*Hab' mir'sgelobt, Ihnliebzuhaben
in der richtigen Weis'.
Dassichselbst Sein Lieb'
zueinerandernnochliebhah!*

(Final Trio'su - Marşalin)

Opera eleştirmeni **Michel Parouty**'nin deyişiy-le “kusursuzluğun bir simgesi, çağımızın son divası” **Leyla Gencer** (1928-2008), kırk yılı aşan aktif müzik yaşamı boyunca, sesinin benzersiz tınısı, dramatik yetenekleri ve mükemmel performanslarıyla opera tarihine adını “**La Diva Turca**” olarak yazdırmış, titiz bir araştırmacılıkla gümüşüme çıkardığı yapıtlarla, eğitimliği ve yenilikçiliğiyle opera dünyasının en önemli figürlerinden biri olmuştur.

Borusan Holding'in kültür ve sanat alanındaki girişimlerinin ilki olarak 1999'da **Gürer Aykal** yönetiminde oluşturulan **Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası (BİFO)**,

İKSV'nin düzenlediği Uluslararası Leyla Gencer Şan Yarışması'nın da orkestrası. Kuruluşundan beri Leyla Gencer'e farklı bir bağlılık gösteren BİFO, ünlü sopranomuzun anısına konserler düzenleyerek başladığı saygı yolculuğunu birkaç yıldır, ünlü operaların uluslararası kadrolarla sahnelenen konser versiyonlarıyla sürdürüyor. 30 Mart 2017'de izlediğimiz, **Richard Strauss**'un “**Der Rosenkavalier / Güllü Şövalye**”sinin görkemli sahnelemesi, kesinlikle son yılların en müthiş müzik ve sahne olayı. Richard Strauss'un “müzik için komedi” olarak tanımladığı operası “Güllü Şövalye”, Hugo von Hofmannsthal'ın librettosunu yazdığı, üç perdelik bir komik operadır.

İki trajik çalışmanın ardından, “Bundan sonra bir Mozart operası yazacağım” demiş olan Strauss, bu eğlenceli öyküde tam aradığını bulmuş gibidir. Strauss, bu müzikli komediyi bestelerken, kıpır kıpır parlak orkestrasyonu, valslardan da esinlenen müzik örgüsü, **Mozart**'ın operaları için yarattığı ses evrenine yakın tarzını, sözcüklerle müziğin şiirselliği arasında bir denge kurmak amacıyla hayran olduğu diğer besteci **Wagner**'in “müzikal drama” unsurlarıyla besleyerek eşsiz bir kişisel müzik dili oluşturmuştur. İlk kez 1911'de sahnelenmiş olan “Der Rosenkavalier / Güllü Şövalye”nin yüz küsur yıl sonra Türkiye'deki bu ilk temsili **Yekta Kara**'ya emanet edilmiş. İstanbul

doğumlu Yekta Kara, Münih Devlet Müzik Akademisi Opera ve Şan Bölümü'nden burslu olarak mezun olmuş, ayrıca Münih Devlet Müzik Akademisi Opera Rejisi Bölümü'nü ve İstanbul Belediye Konservatuarı Tiyatro Bölümü'nü bitirmiştir. 1983'ten bu yana Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde öğretim üyeliğini sürdüren, üniversitenin Opera Ana Sanat Dalı Başkanı **Yekta Kara**, Türkiye'de sahneye koyduğu sayısız yapıtın yanı sıra pek çok ülkede konuk yönetmen olarak çalışmış olan, sayısız ödül sahibi bir opera efsanesi. Görsel işitsel sanatın doğru olan operanın da bütün sanatlar gibi, gelişmek ve evrilmek zorunda olduğunu iyi bilen Kara, büyük bir konser salonunda sahnelemesine karşın, "**Güllü Şövalye**"yi, klasik bir konser versiyonu olarak değil, görselliğini ve dramatik dokusunu koruyan, çağcıl, hareketli ve etkileyici sahnelenmiş bir yorumla ele alıyor. Lütfi Kırdar'ın parterindeki bir kısım ön sıra kaldırılarak seyirci seviyesinde oluşturulan düzlüğe orkestra yerleştirilmiş. Sahne platformunun siyah fon perdesinin önünde, minimum elemanlarla, ama işlevsel aksesuar ve mobilyalarla minimalist bir dekor oluşturulmuş. Yekta Kara, her perdenin giriş müziği çalarken koro elemanlarının rahatlıkla değiştirdiği bu dekorda, her çağa uygun güncel kostümler giymiş solistlerinden ve korosundan dört dörtlük bir oyunculuk elde ediyor.

Bir üst kademede de çift işlevli dev ekran var. Gerçek saraylarda çekilmiş görüntüler benzersiz bir dekor oluştururken, sahnedeki olaylar da perdeye anında yansıtılıyor. Tabii ki en tepede de üst yazılar var.

BİFO, artık sadece Türkiye'nin değil, Avrupa'nın da saygın senfonik toplulukları arasında yer alan üst düzey bir orkestra. **Sascha Goetzl** yönetimi-

Anne Schwanewilms
(Marşalin Prentess Marie Therese)

Alfred Muff
(Baron Ochs Auf Lerchenau)

Ahmet Erenli, Yekta Kara ve Sascha Goetzl

Chen Reiss (Sophie)

mindeki "**Güllü Şövalye**" yorumu her türlü övgünün üzerinde. Kusursuz birliktelikleri, çok başarılı müzikal yorumları kadar "ensemble" sesin kalitesi ve madeni nefeslilerin tınısı dört dörtlük.

Solistler gerçek bir "dreamcast / rüya takımı". Marşalin'i, dünyanın önemli operalarında söyleyen **Anne Schwanewilms** canlandırıyor. Baron Ochs auf Lerchenau'yu ise, ünlü İsviçreli bas **Alfred Muff** canlandırıyor. Müzik eleştirmenlerinin, 'mükemmel', 'çeciki' ve 'kusursuz' buldukları genç Macar mezzosoprano **Dorottya Láng**, operanın üç perdesinde de sahne alan tek karakteri Octavian'ı canlandırıyor. Kadın kılığında kadın, 17 yaşındaki delikanlıda erkek duruşu, güler ve nefis sesiyle çok başarılı. Üç kadının sonuncusu billur gibi sesiyle Sophie'yi canlandıran **Chen Reiss**. Baba tarafından Macar, anne tarafından Türk ve Suriye Yahudi kökenleri olan bu 1979 doğumlu İsraili soprano hem çok iyi bir ses, hem de iyi bir yorumcu. Herrvon Faninal - bariton **Martin Gantner** ve Valzacchi - tenor **Alexander Kravetz** bu uluslararası kastın son iki elemanı.

Sahnelemenin nefis bir sürprizi de, bu uluslararası ekibe destek olan, sesleri ve oyunculuklarıyla çok başarılı Türk gurubu. Başta, mezzosoprano sesiyle getirdiği etkileyici yorumunu parlak bir oyunculukla tamamlayan **Elif Tuğba Tekişik** ve operanın tek aryasını söyleyen İtalyan Tenor **Gürkan Gider**'in öne çıktığı Akademi BİFO var. Borusan Sanat'ın genç sanatçıların profesyonel opera sahnelerine hazırlanması amacıyla kurduğu eğitim programı Akademi BİFO'nun 12 üyesiyle birlikte Türk solistlerin oluşturduğu koro ve Borusan Çocuk Korosu üyelerinin performansına üst düzeyde katılıyorlar.

Olağanüstü sesler, kusursuz bir müzikalite, çok sağlam bir toplu oyunculuk. Ve aralar dâhil dört saati bulan dinleti / gösteriyi taçlandıran finaldeki o tüyler ürpertici güzellikteki trio!

"Seni doğru şekilde sevmek için kendime söz verdim!" diye başlayan, Marşalin'in, Octavian ve Sophie'nin seslerinin iç içe girerek, birbirini tamamlayarak benzersiz bir sarmal oluşturduğu, orkestranın, insan sesinin, müzik ve şiirle mükemmel şekilde bütünleştiği bu törensiz doruğa, **Schwanewilms, Láng** ve **Reiss**'in getirdiği "divine / tanrısal" yorum!

Başta **Yekta Kara** olmak üzere, bu benzersiz sanat olayının bütün yaratıcılarını tebrik ediyorum. Gelecek yılın yeni mucizesini sabırsızlıkla beklerken hepimize sanat dolu günler dilerim.

Judeo-Espanyolca Küçük Romanlar

"Romansikos En Judeo-Espanyol"

2010 yılında Alliance Israélite Universelle - AIU arşivlerinde çalışmak üzere Paris'e gittiğimde bu arşivlerin ne kadar mükemmel olduğunu görüp epey kiskanmıştım. 1800'lerden beri sahip oldukları binanın en alt katı özel soğutmalı bir hale getirilmiş ve binlerce belge ve kitap en modern yöntemlerle korunmakta. En alt kata hiçbir ziyaretçi sokulmuyor, bilgisayarlardaki kataloğlardan incelenmek istenen kitap veya belgeler görevli tarafından yukarıya getiriliyor ve birkaç saat için onları incelemenize izin veriliyor.

İşte bu harika salonda 15 gün sabah-tan akşama kadar çalışma imkânı buldum. Asıl amacım bu kurumun bünyesinde bulunan Türkiye'deki Alliance okullarının (1860'lar-1930'lar) belgelerini incelemek ve mümkünse bizim kendi arşivimize Türkiye belgelerinin dijital kopyala-

rını eklemektir. Doğal olarak, bunları incelerken birtakım başka belgeler de dikkatimi çekti. Bunlardan biri Israel Salvator Revah'ın kişisel arşivinde bulunan ve ailesinin AIU'ya hediye ettiği bir kitap koleksiyonu idi. 16 küçük kitaptan oluşan (sayfa sayısı 16 ya da 32 olarak deği-

şen) bu koleksiyon 1930 yıllarında İstanbul'da Rekabet Matbaası tarafından Judeo-Espanyol dilinde basılmıştı. O zamanın ünlü yazarları Eliya Karmona, Moiz Habib, Moiz Levi, Eliya Gayus vb. bu küçük romanları çoğunluğu hanımlardan oluşan bir okuyucu kitlesi için kaleme almışlar-

annemin ben küçükken okuduğu, Nous Deux, Confidence ve Intimité gibi dergilerde yayınlanan ve adına Fransızca “feuilleton” denilen küçük hikâyeler gelmişti.

Israel Salvator Revah, koleksiyonunu AIU’ya bağışladıktan sonra, Aki Estamos derneği AIU ile çalışarak bütün bu kitapları dijitalize etmiş ve websitelerine eklemişti. Pdf formatında olan bu koleksiyonu izin alarak bilgisayarıma kopyaladım hemen. Aradan birkaç sene geçtikten sonra bu yıl bu kitapçıklarla ne yapabiliriz diye düşündüm. İlk yapılması gereken, bu romancıkların yeni yazıyla ve hataları düzeltilmiş olarak bilgisayara geçirilmesiydi. Bu iş 3 ayımı aldı ama sonunda elimizde 16 tane romancık vardı. Bunları tekrar basmak için AIU’dan ve Revah ailesinden izinlerimizi aldık. Daha sonra koleksiyonu 3’erlik seriler halinde basmaya karar verdik. Modern dizgi ve güzel kapaklarla olabildiğince çekici hale getirdik. Sonra destek arayışına girdik ve çok şükür bugüne kadar üç seri basmamıza yardımcı olan destekçiler bulduk. Şu anda piyasaya sürülmüş 3’erlik setler halinde 9 kitabımız var. İsimleri oldukça dramatik ama daha da dramatik olan 1930’ların Türkçesi ile kitap isimlerinin o eski kitap kapaklarında hem Judeo-Espanyolca hem de Türkçe yer alması. İşte size 9 kitap ve isimleri:

1 El Amor de Antonyo por su Mujer

Antonyo’nun Aşkı

2 El Amor de Matilda kon dos Jovenes - Matilda’nın İki Sevgilisi

3 La Ermoza Janeta entre dos Amantes - Janeta’nın İki Sevgilisi

4 La Ija del Bankiero - Bankerin Kızı

5 La Mujer Pasensyoza - Sabırlı Bir Karı

6 La Ija del Kazalino i Anriko - Anriko ve Köylünün Kızı

7 Por Salvar su Ijo - Evladı Kurtarmak İçin

8 Sinko Matados por una Mujer - Bir Karı İçin Beş Maktul

9 Porke Mato a Su Mujer - Karısını Ne İçin Öldürmüştü?

Bu kitapların edebi değerleri tartışılır, hatta yazarların özgün hikâyeleri olup olmadığı dahi tartışılabilir. Bu küçük hikâyelerde önemli olan 1900’lü yıllarda toplumdaki değerleri, kadınlara bakış açısını, flört ve evliliği, para ve ikili ilişkileri görüp o dönem hakkında bilgi sahibi olmaktır. Kadınlar hakkında, erkek toplumunun düşünceleri pek de olumlu değildi, anlaşıldığı üzere. Sıkça gördüğümüz: entrikacı, paracı ve erkeklerin parasına konmak için elerinden geleni yapan bir kadın imajı. Tabii ki, dürüst ve saf kadınlar da var bu romanlarda ama onlar daha çok oldukça genç olanlar. Biraz daha görmüş geçirmiş olanlar pek de olumlu şekilde resmedilmiyorlar.

Toplum ilişkileri de dedikoduların etkisinde çokça zaman. İnsanlar iç içe yaşadıklarından, herkesin diğer-

lerinin yaptıklarından haberi var. Genelde zenginlerin güçlü, fakirlerin güçsüz olduğu bir dünyada zenginlerin entrikalarından nasibini almış kahramanların çektikleri acılara da tanık oluyoruz.

Bütün bu dramlar, trajediler ve dedikodular arasında gerçek aşk da yok değil hani. Ara sıra da olsa birbirlerine sırlıklam âşık olmuş kahramanlar da ortaya çıkıyor ve aşkları için her türlü zorluğa dayanıp gerçek sevginin ne olduğunu okuyuculara göstermeye çalışıyorlar.

Bu küçük romanlarda 19’ncü yüzyılda ortaya çıkmış olan “roman” türünün ilk zamanlarındaki üslubu bulmak da mümkün. “Sevgili Okuyucularım şunu bilmelidir ki...”, “Sevgili Okuyucularım belki de bunun nedenini kendine soruyordur...” gibi okuyucuya hitaben yazılmış bu satırlar aslında, bu romanlar basıldığı zamanlarda Batı’da artık ortadan kalkmakta olan bir tarzı ama bu romancıkların tümünde bu tarzı görülebiliyoruz.

Her şeyin dışında, bu kitapçıkların tekrar basılması şu açılardan önem taşımakta: Günümüzde artık kaybolmaya yüz tutmuş Judeo-Espanyol / Ladino dilinde okumak için küçük ve kolay metinlerin bulunması, İspanyolca bilenlerin Judeo-Espanyol dilini ne kadar kolaylıkla anladıklarını görebilmeleri ve sonuçta insanların okudukları müddetçe bir dili unutmayacakları. Hepinize keyifli okumalar!

*Osmanlı - Türk Sefarad Kültürü Araştırma Merkezi Koordinatörü ve Los Pasharos Sefaradis grubunun kurucusu ve solisti.

2017

İSTANBUL FİLM FESTİVALI

Türkiye'nin en köklü ve en etkili uluslararası sinema etkinliği olan İstanbul Film Festivali, geçtiğimiz 35 yılda İstanbullulara 109 ülkeden 4.942 film sunarak toplam 3.742.000 izleyiciye ulaştı.

İstanbul Film Festivali, 1982'de bir "film haftası" olarak kuruldu ve 1989'da FIAPF tarafından tanınarak "Festival" adını aldı. Amacını, "Türkiye'de sinemanın gelişimini destekleyerek Türkiye'de nitelikli filmlerin ticari dağıtımını teşvik etmek" olarak tanımlayan Festival, bu doğrultuda 2006'da Köprüde Buluşmalar platformunu başlattı. Bu program kapsamında bir Uzun Metrajlı Film Projesi Geliştirme Atölyesi ve Work in Progress (Yapım Aşaması) atölyesi kuran Festival böylece Avrupalı sinema profesyonellerini Türk sinemacılarla buluşturuyor. İstanbul Film Festivali kapsamında birkaç yarışma gerçekleşiyor: Türkiye'den son bir yılda yapımını tamamlamış filmlerin uluslararası tanıtımı için en uygun platform sayılan *Ulusal Altın Lale Yarışması*, *Ulusal Belgesel Yarışması*, *Ulusal Kısa Film Yarışması* ile Avrupa Komisyonu'nun desteklediği ve yalnızca İstanbul Film Festivali'nde yapılan *FACE İnsan Hakları Yarışması*. Festivalde ayrıca Türkiye yapımı kurmaca filmler arasından birine Seyfi Teoman anısına En İyi İlk Film ödülü veriliyor. Festival, 1984'ten bu yana her yıl nisan ayında yapılıyor.

İstanbul Film Festivali'ni kurulduğu ilk yıldan itibaren yurtdışından birçok yabancı sinemacı, oyuncu ve yapımcı ziyaret etti. Bu konuk oyuncular arasında Claudia Cardinale, Catherine Deneuve, Gérard Depardieu, Harvey Keitel, John Malkovich, Jeanne Moreau,

Greta Scacchi, Sophia Loren, Jane Birkin, Lior Ashkenazy; yönetmenlerden de Bernardo Bertolucci, François Ozon, Carlos Saura, Nanni Moretti, Abbas Kiarostami, Emir Kusturica, Elia Kazan, Michelangelo Antonioni, Peter Greenaway, Stephen Frears, Gus Van Sant, Claude Lanzmann, Costa-Gavras, başta olmak üzere birçok ünlü ismi saymak mümkün.

Bu sene İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenlenen 36. İstanbul Film Festivali, 4 Nisan Salı akşamı 20.30'da TİM Maslak Show Center'da yapılan açılış töreniyle başladı. Törende Yeşilçam'ın en üretken yönetmenlerinden Barış Pirhasan'a, sinemanın güzel yüzlü aktrislerinden Selma Güneri'ye, Türkiye sinema ve tiyatro tarihinin değerli oyuncusu Macit Koper'e ve usta yönetmen Çetin Tunca'ya festivalin "Sinema Onur Ödülleri" takdim edildi...

Ayrıca sahne ve sinemanın usta oyuncusu İngiliz Sir Ian McKellen da İstanbul Film Festivali'nin Onur Ödülü'nü almak üzere ödül töreninde bulundu. Bu sene yitirdiğimiz başta Tarık Akan ve aramızdan yeni ayrılan Halit

Akçatepe olmak üzere Türk ve uluslararası sanatçılar uzun alkışlar ve gözyaşları arasında anıldılar. Açılış töreninin ardından festival, Tassos Boulmetis'in yönettiği *Lodos / Notia s* filmiyle perdelerini açtı.

61 ÜLKEDEN 203 FİLM GÖSTERİLDİ

Sinema sanatının en yeni, en iyi, en doyurucu örneklerini sunan İstanbul Film Festivali, 5-15 Nisan tarihleri arasında

zengin bir programla festival takipçileriyle buluştu. 9 sinema salonunda, 61 ülkeden 207 yönetmenin 186 uzun metrajlı ve 17 kısa filmi gösterildi. 11 gün boyunca, film gösterimlerinin yanı sıra konuk yönetmen ve oyuncuların katılımıyla gerçekleşen sohbetlerden konserlere ve özel etkinliklere sinemayla dolu günler yaşandı. Gösterilen filmlerden bazıları da festivalin bitiminde birçok sinemada gösterime girecek... Festival filmleri arasında gördüğüm ve beğendiğim bazı filmlerin başında:

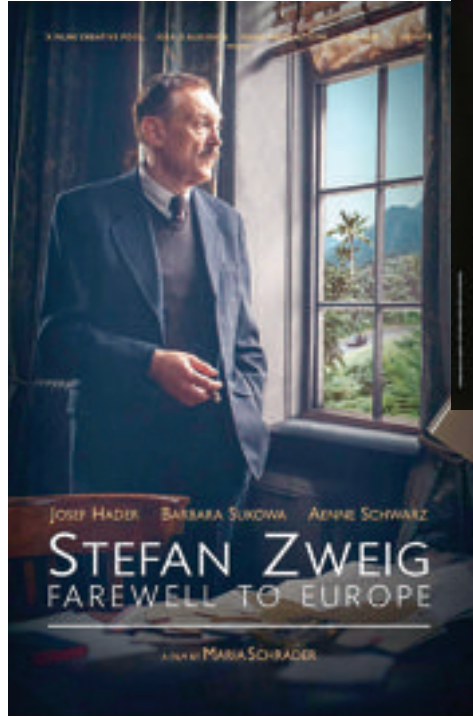
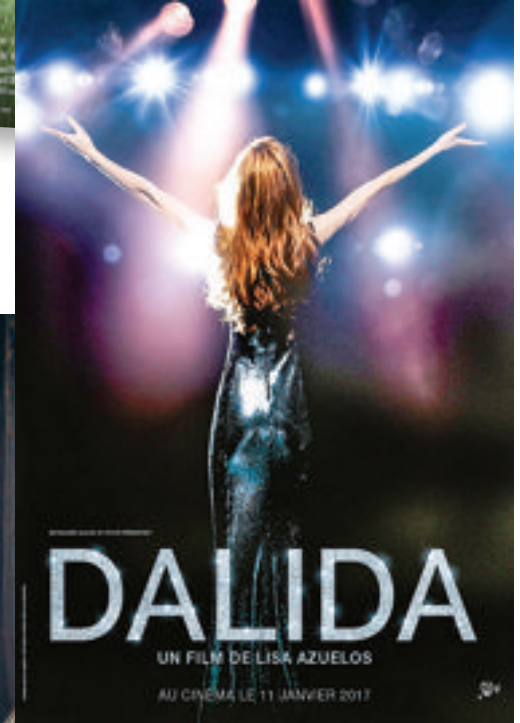
SAYGIN VATANDAŞ / EL CIUDADANO ILUSTRE, Yönetmenliğini Gaston Duprat ve Mariano Cohn'un üstlendiği bir Arjantin filmi. Birçok ödül alan film Arjantin sinemasının bu yılki en nitelikli ve eğlenceli sürprizlerinden.

Rama Burstein'in imzasını taşıyan **BO-DOSLAMA (DUVARI AŞMAK) / LAAVOR ET HAKIR / THROUGH THE WALL** mizahı bir enstrüman gibi kullanan bir İsrail filmi.

DUVARLAR ARASINDA / BAR BAHAR / IN BETWEEN, Yönetmenliğini Arap asıllı Maysaloun Hamoud'un yaptığı bir İsrail filmi. Tel Aviv'de yaşayan üç Filistinli kadının en görünür ikilemlerine odaklanıyor. Geleneksellik ve çağdaşlık, maneviyat ve dünyevilik üstüne bir yapıt.

ŞAFAK SÖKMEDEN / FAREWELL TO EUROPE adlı filmin yönetmenliğini ve senaristliğini Maria Schrader üstlenmiş. Stefan Zweig'in Brezilyadaki sürgün yıllarını anlatan film Avusturya'nın bu yılki Oscar adayı aynı zamanda.

ÖZGÜRLÜĞE DOĞRU / LE VOYAGE DE FANNY / FANNY'S JOURNEY, Lola Doillon imzalı bir Fransız filmi. Nazi işgal altındaki Fransa'yı boydan boya geçen dokuz çocuk, il-

giç insanlarla karşılaşacak, birçok tehlikeyi atlatacaktır. Fanny Ben-Ami'nin çocukluk anılarını anlattığı otobiyografik romandan uyarlanan "Özgürlüğe Doğru" kahkahalar, korku ve sürprizlerle dolu bir dayanışma, dostluk ve büyüme hikâyesi anlatıyor.

DALIDA adlı filmin yönetmenliğini Lisa Azuelos üstlenmiş. Bir dönem yalnızca Fransa'nın değil tüm dünyanın süperstar şarkıcısı olarak sahnelerden inmeyen Dalida'nın trajik hayat hikâyesini anlatan İtalyan Fransız ortak yapımı.

Ve, 2017 Berlin Film Festivali'nde büyük ödül Altın Ayı'yı kazanan Macar filmi **BEDEN VE RUH**, sert olduğu kadar yumuşak, büyütlü, gerçeklik esintileri taşıyan bir aşk hikâyesini anlatıyor.

Mayıs ayına genel bir bakış

3 Mayıs saat 19.33'te Merkür 24° Koç Burcunda düz hareketine başlıyor.

İletişim gezegeni Merkür, 14 - 31 Mart tarihleri arası Koç Burcunda hareketine devam etmiş, gezegenin ters hareketi nedeniyle 20 Nisan'da Koç Burcunu tekrar ziyaret etmişti. Merkür şimdi Koç Burcunda düz hareketine başlıyor. Böylece 3 haftadır devam eden içe dönük analiz dönemini tamamlıyoruz ve sindirdiğimiz ya da tekrar tekrar üstünden geçtiğimiz düşüncelerimizin uygulanabilir olup olmadığını sınavabiliriz.

Merkür Koç Burcundayken iletişim, eğitim, seyahat ve ticaret gibi konularda hızımızı artırıyor. Böylece yeni fikirler ve yeni projeler her zamankinden daha hızlı bir şekilde ilerleyebilir. Bu dönemde, aceleyle karar alıp bir an önce harekete geçmek isteyebiliriz. Eğer uygun bir zemin bulabilirsek bu girişimlerden ileride olumlu sonuçlar almamız mümkün olacaktır. Acelecilik

bazen riskleri görmezden gelerek hareket etmemize neden olabilir. Diğer taraftan harekete geçmek ve motivasyon kazanarak ilerlemek için çok güzel bir dönmedeyiz.

11 Mayıs saat 00.43'te Ay 20° Akrep Burcunda Dolunay Fazını oluşturuyor.

Ay'ın Akrep Burcunda oluşu O'nu huzursuz yapıyor. Güneş'in Boğa Burcunda yarattığı huzuru, rahatı, konforu, güveni bu dönemde hissetmemiz zorlaşır. Akrep Burcunda tamamen başkalarının arzularına, ihtiyaçlarına odaklanan Ay, Güneş'in karşısında kutuplaşma yaratacaktır. Bu kutuplaşma karşısında Boğa'nın sakinliği ve dengesi sarsılabilir. Bu döneme kadar ılımlı olmaya çalıştığımız konularda birdenbire patlayabiliriz.

Kendi ihtiyaçlarımızla başkalarının, özellikle de partneri-

mizin ihtiyaçları arasında bir denge sağlamaya çalışmalıyız. Akrep/Boğa aksında paylaşım ve sahiplenme arasında gidip gelebiliriz. Burada, derinlik ve hırs, sevgiye dönmek isteyecektir. Tutkuyla bağlı olduğumuz konuları sevgi duygusu ile besleyebiliriz. Sağlam bir temeli ancak dönüşümü sağladıktan sonra oluşturabileceğiz. 26 Nisan'da gerçekleşen Yeniay'da başladığımız işlerimiz bu tarihte iyice görünür bir hale gelebilir. Bizler de ilerleyen günlerde bunları başkalarıyla paylaşımaya götürebiliriz. Boğa ile Akrep'in zıtlığına karşın, her iki burcun da dokunma, hissetme ihtiyacı Dolunay enerjisi ile bir araya gelince cinselliği ön plana çıkaracaktır.

16 Mayıs saat 7.07'de Merkür Boğa Burcuna giriyor.

Merkür'ün Boğa Burcuna girmesiyle, iletişim, haberleşme, eğitim, seyahat gibi konularında yavaşlamalar söz konusu olabilir. Boğa Burcundaki Merkür, zihni, iletişimi ve eli yavaşlatır. Fakat diğer taraftan zihnin sakinleşmesine ve fikirlerin somutlaştırılmasına yardımcı olur. Yine de baharın rehabetini Merkür'ün Boğa Burcuna girmesiyle birlikte daha da fazla hissedebiliriz.

20 Mayıs saat 23.31'de Güneş İkizler Burcuna giriyor.

Geçtiğimiz bir aydır devam eden Boğa'nın tatlı bahar tembelliğinden artık kurtuluyoruz. Her şey şimdi biraz daha hareketlenmeye ve hızlanmaya başlıyor. Zihinsellik, kavrayış, hareket, hız gibi konular gündeme geliyor. Bu dönemde öğrenmeye daha açık ve hevesli olacağız. Fiziksel ve zihinsel olarak daha canlı ve hareketli olabiliriz. Bilgi toplamak, yeni şeyler öğrenmek ve denemek hoşumuza gidebilir. Hayata karşı daha esnek olabiliriz; böylece adaptasyon gerektiren konularda zorlanmayacağız. Kısacası 21 Haziran'a kadar duygulardan çok zihinsellik hâkim olacaktır.

25 Mayıs saat 22.44'te 4° İkizler Burcunda Yeniay Fazı gerçekleşiyor.

Güneş'in 20 Mayıs'ta İkizler Burcuna geçmesinin ardında şimdi de Yeniay enerjisiyle iyice canlanıyoruz. Böylece baharın ilk rehabetini geride bırakabilir, güneşin verdiği enerjiyle daha canlı, neşeli, hareketli olabiliriz. Yeniay'la birlikte yeni başlangıçlar yapmak kolaylaşıyor. Yeni hobiler edinebilir, çeşitli aktivitelerde bulunmak isteyebilir, bunun üzerine arkadaşlarımızla daha fazla diyalog halinde olabiliriz. Hafta sonu seyahatlerimiz artabilir. Şimdiden yaz tatili planları yapmaya başlayabiliriz. Bununla birlikte eğitimini sürdürenler için dersler, sınavlar gündemini koruyor olacaktır. Yazı yazarlar, konferans verenler, eğitimciler ise, bu dönemde işlerine daha rahat yoğunlaşabilir ve enerjilerinin daha akıcı olduğunu hissedebilirler.

**KOKU HAPSETME
TEKNOLOJİSİYLE
ÇÖP KOKUSUNU TUTAR,
BIRAKMAZ!**

Hayatı Kolaylaştırır

KOROPLAST

1 TÜRKİYE'NİN
NUMARASI

Koroplast çöp torbaları, Kötü Koku Hapsetme teknolojisi sayesinde hem çöp kokusunu tutar, bırakmaz hem de mis gibi kokar.

S
E
R
G
İ

ZAMAN'SIZ – Esin Tekin Kağnıcı

Esin Tekin Kağnıcı, ilk kişisel sergisi zaman'la'nın ardından ZAMAN'SIZ ismini verdiği ikinci sergisini açıyor. Mimar ve ressam olan sanatçı resimlerinde, izleyenlerin kendi farklı iç dünyalarında gezinmelerine yardımcı olmaktadır.

3 - 21 Mayıs / Schneidertempel Sanat Merkezi, Karaköy

T
İ
Y
A
T
R
O

YEN

Çağ Çalışkur'un yönettiği Yen oyunu 2017 yılında Afife Ödülleri'nde en iyi prodüksiyon dalında aday oldu. Yen, yalnız başına ve sınırlar olmadan büyümek zorunda bırakılmanın hikayesi...

13, 21, 22 Mayıs 20.30 / Craft Kadıköy, İstanbul

T
İ
Y
A
T
R
O

JOKO'NUN DOĞUM GÜNÜ

Gerçeküstü bir kara mizah "Joko'nun Doğum Günü" ... Yolcu Tiyatrosu çağdaş sanat hayatının önde gelen isimlerinden Fransız yazar Roland Topor'un "Joko'nun Doğum Günü" adlı eserini yüksek performans gerektiren hareket tasarımı ile Projection Mapping teknolojisini birleştirerek sahneliyor.

27 Mayıs Cumartesi 20.30 / Sahne Pulcherie, İstanbul

Sanat, tabiatı taklitten başka bir şey değildir.
L. Annaeus Seneca

F
E
S
T
İ
V
A
L

CHILL-OUT FESTİVAL

Katılımcıların 2 gün boyunca doğa içerisinde özgürce vakit geçirecekleri, seçkin lezzetlerden tasarım butiklere, yaratıcı atölyelerden renkli aktivitelere kadar birçok deneyimi yaşayacakları Chill-Out Festival, Dünya'nın dört bir yanından konuk edeceği 50'ye yakın sanatçı ve grubun 4 sahnede toplam 24 saat sürecek (jazz'dan trip hop ve house'a, latin'den soul ve funk'a) performanslarıyla İstanbul'un en büyük ormanlık alanı Life Park'ta.

20 - 21 Mayıs / Life Park, İstanbul

T
İ
Y
A
T
R
O

ŞATONUN ALTINDA

Macbeth'in ölümünden sonra başlayan oyun Macbeth'in hikayesini iki çamaşırçı kadının gözünden anlatıyor. Hiçbir şeye inanmayan ve her şeye dalga geçen zamanın ötesinde iki kadının anlatımıyla clown, fiziksel hikaye anlatıcılığı, grotesk oyunculuk, bufon gibi farklı oyunculuk stillerini harmanlayan bir deneme Şatonun Altında.

27 Mayıs Cumartesi 20.30 / İkincikat, İstanbul

NİL KARABRAHİMGİL

10 Mayıs Çarşamba 20.30
Babylon İstanbul

CANDAN ERÇETİN

14 Mayıs Pazar 16.00
Bostancı Gösteri Merkezi

AJDA PEKKAN

20 Mayıs Cuma 21.00
Marina Arena

EROL EVGİN

2 Haziran Cumartesi 21.00
İş Sanat Kültür Merkezi

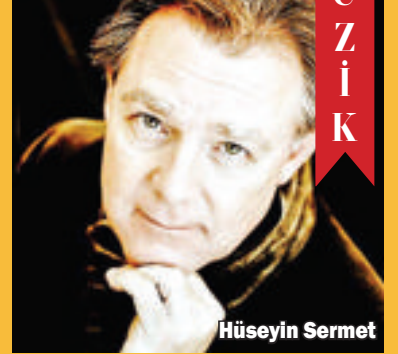
LESLİ KARAVİL Hem Güldürür, Hem de Güldürür!

Lesli Karavil Barcelona şehrinde Mercedes Boronat ile oyunculuk ve dans eğitimi almaya başladı ve yıllardır gerçekleştirmek istediği sektöre adım attı. Şahika Tekand, İpek Bilgin, Çağ Çalışkur'dan oyunculuk dersleri aldı. Galata Perform'da ise yönetmenlik eğitimini tamamladı. Karavil, 2011 yılından beri İspanya ve Türkiye arasında yaşamayı sürdürüp, farklı projelerde oyunculuk ve yönetmenlik yapmaktadır.

12 Mayıs Cuma 21.00
CreAtolye, İstanbul

ST. PETERSBURG RUS ODA FİLMARMONİSİ

Avusturyalı piyanist Paul Wittgenstein I. Dünya Savaşı'nda sağ kolunu kaybettikten sonra Sibiry'a'da kaldığı esir kampında ve sonrasında yeni çalma teknikleri üzerinde çalışarak beş parmakla çalması imkânsız sayılabilecek akorları çalabilir hale geldi. Wittgenstein için pek çok besteci de eserler yazdı. Bu eserlerden biri olan Ravel'in Sol El İçin Piyano Konçertosu, ışık ve gölge oyunları ile bezeli izlenimci müziğin tartışmasız en iyi yorumcularından Hüseyin Sermet'in akıcı, parlak ve güçlü yorumunda tekrar hayat bulacak.

Hüseyin Sermet

9 Haziran Cuma 20.00 / Aya İrini Müzesi, İstanbul

LA STRAVAGANZA

Vivaldi'nin müziği cazdan elektronik, pop ve metal müziğe birçok uyarılmanın nenesi olurken Soqqadro Italiano da farklı müzik türleri arasındaki katı sınırı görünmez yapmayı, bununla beraber bünyesinde dans ve teatral öğeleri birleştirmeyi kendisine amaç edinmiş bir topluluk. Prato Şehri Oda Orkestrası'nın Soqqadro Italiano'ya eşlik edeceği bu konserde, izleyicileri bir müzikal ve görsel şölen bekliyor.

5 Haziran Pazartesi 21.00
Zorlu PSM Drama Sahnesi

HİSART – İstanbul

Hisart, dünya tarihi içinde yaşanan ve 21. yüzyılın toplumsal düzenini belirleyen en önemli olayların canlandırıldığı, dünyadaki ilk ve tek canlı tarih ve diorama (üç boyutlu tablo) müzesi.

"Tarih efsaneleri ve kahramanlarıyla burada yaşıyor."

İki prenses, bir sert su

Altı aydan beri kendi evimde yaşıyorum ve bu süre sonunda bir kaç şeyi itiraf etmem lazım. Şimdiye kadar, anne babamın abimi prens gibi yetiştirdiklerini, benim ise hep ev işlerine yardım etmek zorunda kaldığımı düşünüyordum. Bugün geri dönüp baktığımda abimi prens gibi yetiştirdiklerini hala düşünüyorum ama beni de prenses gibi büyütmüşler. Benim ev işlerine yardım etme anlayışım, yemek bittikten sonra tabağımı kaldırıp evyenin içine bırakmaktı.

Annem elimi soğuk sudan sıcak suya sokmazdı, babam ise beni 'pırlantam' diye çağırırdı. Tabi yaşım büyüyüp irileşince, benim boyumda pırlanta olmayacağını anladığından mı ne, artık 'prenselim' demeye başlamıştı. Sen ağır taşıma diye taşıtılmayan market torbaları, beni araba ile alabilmek için değiştirilen planlar ve daha neler neler... Bana çocukken verilen değer konusunda çok şanslıyım ama buna karşılık hayat tecrübesi konusunda biraz geri kalmışım.

İnsan kendi evinde yaşamaya başlayınca, pratik bilgiye ihtiyacı oluyor. Bir evin nasıl bu kadar tozlandığı konusunda halen soru işaretlerim var. Biri elektrik süpürgesinin torbasını bizim eve boşaltmış gibi. Ev arkadaşım ile eve yapacağımız yatırım için konuşurken, 'Ya ne olacak bize bir süpürge yeter yaaaa' diyen aklımı seveyim.

Ama dananın kuyruğu asıl İtalya'daki suyun inanılmaz kireçli olması ile koşturdu. 'Musluk suyu içilebilir mi?' diye sorduğumuzda, 'Tabii!' diyen program direktörümüze güvenerek içtiğimiz suyun çaydanlıkta bıraktığı tortu ile durumun farkına vardık. Ardından banyo, mutfak evyesi ve son olarak da tuvalette tortular oluşmaya başladı. Deneme yanılma ile aldığımız solüsyonlar ve Google yardımı ile bir kısmını çözdük. Çözerken de bu solüsyonları nerede kullanıp nerede kullanmamamız gerektiğini leke bıraktığı yüzeylerden öğrendik. Son olarak da tuvaletin kendisini bembeyaz hale getirmemin ardından gururla söyleyebilirim ki 101 - Ev Ekonomisine Giriş dersini orta derece ile bitirdim. Darısı ikinci dönem derslerinin başına.

Sevgi ile kalın.

BESAN CHILLA HİNT USULÜ NOHUTLU PANCAKE (TUZLU)

MALZEMELER

- 1 bardak nohut unu
- 1,5 bardak su
- ½ çay kaşığı kimyon tohumu
- ½ çay kaşığı zerdeçal
- ½ çay kaşığı acı kırmızı biber
- 1 çay kaşığı tuz
- 1 adet kırmızı soğan
- 1 adet sivri biber
- ½ tutam kişniş
- 1 yemek kaşığı Ayçiçek yağı

HAZIRLANIŞI

Soğanı çok küçük küpler haline getirin. Nohut ununa suyu, çırpma teli ile sürekli karıştırarak yavaş yavaş yedirin. Daha sonra kalan malzemeleri ekleyerek homojen bir karışım oluncaya kadar karıştırmaya devam edin. Yaklaşık 5 dakika kadar bekletin. Daha sonra bir tavayı iyice ısıtın. Tavayı az bir parça yağlayıp karışımı pancake büyüklüğünde dökün. Pişmeye başlarken eğer kenarların yapıştığını görürseniz az bir parça yağ damlatın kenarlara ve pişmeye devam ederken kenarların kalktığını altın isse pişmiş olduğunu göreceksiniz. Altı pişen pancake'i çevirip diğer tarafını da pişmesini bekleyin. İlk taraf yaklaşık 6 dakikada, diğer taraf da 4 dakikada pişmiş olacaktır. Hazırlayacağınız acı bir sosla veya sriracha ile sıcakken servis edin. Afiyet olsun.

Tips and Tricks

- Eğer nohut unu bulamıyorsanız, 1,5 bardak haşlanmış nohutu, suyunu süzdükten sonra kullanabilirsiniz. Bu durumda 1,5 bardak yerine yaklaşık 1 bardak su eklemeniz yeterli olacaktır. Daha sonra mikser ile falafel yapar gibi püre haline getirin.
- Pancake'in hamuruna isterseniz pırasa, kabak, kuşkonmaz aklınıza ne sebze gelirse ekleyebilirsiniz. Ekleme yaparken sebzelerin ince doğranmış olması çok önemlidir. Hatta isterseniz rende bile yapabilirsiniz. Eğer yeterince ince olmazsa homojen bir karışım olmayacak ve pişerken pancake dağılacaktır.
- Eğer lavaş gibi değil de daha kalın omlet kıvamında olmasını istiyorsanız su miktarı ile oynayabilir, biraz da kabartma tozu ekleyerek pancake'in daha dolgun olmasını sağlayabilirsiniz.

DÜNYA GÜNÜ 2017

Yeni geri dönüşüm tesisi, Tel Aviv'in çöpünü yakıta dönüştürüyor...

İsrailli şirketlerden oluşan bir konsorsiyum, yılda yarım milyon ton çöpü yakıta dönüştürecek yeni bir geri dönüşüm tesisi açtı.

İsrail'in en geniş tesisi, ve türünün dünyadaki en büyüklerinden biri olan 110 milyon dolarlık tesiste her gün 1.500 ton evsel atık işlenecek. Bu, Büyük Tel Aviv bölgesinin çöplerinin yaklaşık %50'si demek.

Çöpler yakıta dönüştürülecek, "Atıktan Türetilmiş Yakıtlar" (ATY) denen bir teknoloji kullanılarak yakındaki bir çimento fabrikasına güç sağlamak için kullanılacak.

"Sürdürülebilir bir geleceğin anahtarı"

ATY, Tel Aviv'in dışındaki modern tesiste katı atıktan üretiliyor ve çimento sektörünün kullandığı fosil yakıtlardan bir kısmının yerine geçebiliyor.

Atıklar, örneğin dev mıknaatların metalleri çekmesi ve çöplerin değişik ebatlardaki deliklere boyutlarına göre dağıtılması gibi farklı teknikler kullanılarak ayrılıyor.

Sonuçta, İsrail'deki Neshet çimento fabrikasını çalıştırmak için gereken enerjinin %20'sini (günde yaklaşık

500 ton yakıt) sağlayan homojen bir madde elde ediliyor. Bu yenilikçi çevre projesinin ardındaki şirketler Neshet Israel, Cement Enterprises, Veridis Environment ve Hiriya Recycling Park.

Tel Aviv belediye başkan yardımcısı Doron Saphir'e göre, "çöpü yakıta dönüştürerek doğanın kaynaklarını korumak, sürdürülebilir bir geleceğin anahtarı."

Orta Doğu'daki en yenilikçi çevre projelerinden biri

Tesis, dev Hiriya çöplüğünün yerine inşa edilen ve İsrail'in en büyük ekoparkı olan Ariel Sharon Park'ın bir

parçası. Eskiden İsrail'in en büyük çöp sahası olan arazi, üç yıl önce dev bir çöp dağıtı yaklaşık 810 hektarlık (New York'taki Central Park'ın üç katı büyüklüğünde) bir ekolojik parka dönüştüren büyük bir değişiklik geçirdi.

Ariel Sharon Park, Orta Doğu'nun en büyük ve en yenilikçi çevre projelerinden biri olarak kabul ediliyor.

Parkta geri dönüşüm istasyonları, yürüyüş ve bisiklet parkurları, göletler ve ekstrem spor aktiviteleri yapılabilen sahalarda bulunuyor. Burası yakında, İsrail'in en büyük konser mekânlarından olacak 50.000 kişilik bir amfiteyatroya da ev sahipliği yapacak.

Parkta ATY tesisine ek olarak geri dönüşüm merkezi ve aktarma istasyonu da bulunuyor. Her gün yaklaşık 800 çöp kamyonu geri dönüşüm istasyonuna 3.000 ton evsel atık ve bahçe budama atığı boşaltıyor; buna ek olarak 400 araç da bölgedeki 18 yerel belediyeden yaklaşık 1.500 ton inşaat atığı getiriyor.

Ancak, eskiden "kokuşmuş tepe" olarak bilinen Hiriya Dağı büyük gelişme kaydetmiş olsa da henüz tamamlanmadı. Park 2020'ye kadar genişlemeye devam edecek. Birçok dinlenme alanı ve turistik mekan da yolda.

Ariel Sharon Park

Yasin

Dış Ticaret

“Uluslararası Ticarete Şeçkin Bir Kuruluş”

İnkılap Sk. Örnek İşhanı No. 8/64 Kızılay/ANKARA/TÜRKİYE

Tel: +90 312 417 20 42 - +90 312 417 20 43 **Fax:** +90 312 417 20 44

+90 532 737 38 13

bilgi@yasindisticaret.com.tr - www.yasindisticaret.com.tr

Oksijen

**ZAMAN ZAMAN
DEĞİL HER ZAMAN
YÜKSEK FAİZ
OKSİJEN HESAP'TA**

100.000 TL'YE KADAR

%14,5

odeabank

Herkes için, her zaman.

0212 444 0000
0532 444 0000

Yüksek faiz oranları için Oksijen Hesap'ta 100.000 TL'ye kadar %14,5 faiz oranı uygulanmaktadır. Faiz oranları, mevduat tutarına ve vadeye göre değişmektedir. Oksijen Hesap'ta %14,5 faiz oranı, 100.000 TL'ye kadar mevduat tutarına ve 12 aylık vadeye kadar uygulanmaktadır. Faiz oranları, mevduat tutarına ve vadeye göre değişmektedir. Oksijen Hesap'ta %14,5 faiz oranı, 100.000 TL'ye kadar mevduat tutarına ve 12 aylık vadeye kadar uygulanmaktadır. Faiz oranları, mevduat tutarına ve vadeye göre değişmektedir. Oksijen Hesap'ta %14,5 faiz oranı, 100.000 TL'ye kadar mevduat tutarına ve 12 aylık vadeye kadar uygulanmaktadır. Faiz oranları, mevduat tutarına ve vadeye göre değişmektedir. Oksijen Hesap'ta %14,5 faiz oranı, 100.000 TL'ye kadar mevduat tutarına ve 12 aylık vadeye kadar uygulanmaktadır. Faiz oranları, mevduat tutarına ve vadeye göre değişmektedir.